

วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

**JOURNAL OF MANAGENT SCIENCE
NAKHONN SI THAMMARAT RAJABHAT
UNIVERSITY**

ปีที่3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2567
Vol 3 no.1 January - June 2024

วารสารวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,
NAKHON SITHAMMARAT RAJABHAT
UNIVERSITY

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2567

หน่วยงาน

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มี
วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และ
บทความทางวิชาการ ของบุคลากร นักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และ
บุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก
2. เพื่อพัฒนาคณาจารย์ บุคลากร
นักศึกษา ภายในสถาบัน ให้มีผลงานทาง
วิชาการที่มีคุณภาพ

NSTRU NEXT
Nakhon Si Thammarat Rajabhat
University

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
วิทยานิพนธ์

วารสารวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT

SCIENCE, NAKHON SITHAMMARAT

RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2567

หน่วยงาน

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช

นโยบายการตีพิมพ์บทความ

1. บทความที่นำเสนอเพื่อขอตีพิมพ์ต้องเป็นบทความวิจัย และบทความวิชาการทางการศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประยุกต์ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก
2. บทความที่ตีพิมพ์ต้องเขียนตามรูปแบบ ที่วารสารกำหนดเท่านั้น
3. ผู้นิพนธ์บทความต้องไม่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่น หรือมีการตีพิมพ์ซ้ำซ้อน

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,

NAKHON SITHAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

คณะที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช
ดร.สมปอง รักษาธรรม	รักษาราชการแทน อธิการบดี
รองศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชატะกาญจน์	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุขทร	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศักดิ์ แก้วอ่อน	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดำรงพันธ์ ใจหาญวีระพงศ์	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมรักษ์ รอดเจริญ	รองอธิการบดี
ดร.วิเชียร หมั่นแหล่	ผอ.สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน

บรรณาธิการ

ดร.โสภณ ชุมทองโต	บรรณาธิการ
รองศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ศรีนวลปาน	ผู้ช่วยบรรณาธิการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ศาสตราจารย์ ดร.พรพรณี บัวเล็ก	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรี รูปะวิเชตร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ปาโนรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลทิพย์ ศาสตรระจุจิ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ไชยนิติย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ โพธิ์ฤกษ์ขันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาดา การะกรม	คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ
ดร.จรุ ถิ่นพระบาท	รองคณะบดี
อาจารย์ศศิพัชร บุญขวัญ	รองคณะบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ โสมปาน	ผู้ช่วยคณะบดี
อาจารย์ณิภารัตน์ นกตริพงศ์	ผู้ช่วยคณะบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธาวี จำเนียร	ผู้ช่วยคณะบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรกฎ จำเนียร	อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร หมื่นหัสส์	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชี
ดร.เพ็ญพิศ ศรีประเสริฐ	อาจารย์ประจำหลักสูตร บริหารธุรกิจ
ดร.ศณัฏฐา ธีระขุนห์	อาจารย์ประจำหลักสูตร บริหารธุรกิจ

ฝ่ายอำนวยการ

นางกฤตวรรณ สรภัทรนนท์	หัวหน้าสำนักงานคนบตี
นางสาวจริย์ ไก่แก้ว	นักวิชาการศึกษา
นางสาวอัญชลี บ่มไฉ่	นักวิชาการเงินและบัญชี
นายธีรวัฒน์ พูนผล	นักวิชาการศึกษา
นายศิลป์ มนต์เลี้ยง	นักวิชาการคอมพิวเตอร์
นายจักรี ยงยืน	นักวิชาการโสตทัศนศึกษา
นางสาวอ่อนอุมา ศรีธรรมศักดิ์	นักวิชาการศึกษา
นางสาวอาภาพร นาคสุวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสุนันท์ ไชยเดช	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นางสาวกนกวรรณ เจียรรัตน์	นักวิชาการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณาพร แก้วแกม	คณะมนุษยศาสตร์และ
จันทร์	สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
	ราชภัฏนครศรีธรรมราช
นายวรเวช ว่องศิริ	คณะมนุษยศาสตร์และ
	สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
	ราชภัฏนครศรีธรรมราช

พิสูจน์อักษร

นางสาวกนกวรรณ เจียรรัตน์

นักวิชาการศึกษา

ติดต่อกองบรรณาธิการวารสาร

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ 80280

โทรศัพท์ 0-7580-9845 โทรสาร 0-7537-7650

E-Mail : manage@nstru.ac.th

เลขานุการ

นางกฤตวรรณ สรภัทรนนท์

หัวหน้าสำนักงานคนบตีคณะ

วิทยาการจัดการ

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY) เป็นวารสารวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช มุ่งหวังที่จะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและ ผลงานวิจัยครอบคลุมศาสตร์ต่างๆ ทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ บัญชี บริหารธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก การจัดการบริหารทรัพยากร มนุษย์ การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และโรงแรม สื่อสารมวลชน และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสหวิทยาการจัดการ

โดยวารสารในปีที่ 3 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2567 นี้ มีบทความ ที่น่าสนใจจำนวน 5 บทความ เป็นประเภทบทความวิจัย โดยทุกบทความ กอง บรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์ โดยแต่ละบทความได้ผ่านการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

กองบรรณาธิการ ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของคณะและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์ มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น สุดท้ายนี้ หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ในฉบับต่อไป กองบรรณาธิการขออ้อมรับไว้ด้วยความยินดี

กองบรรณาธิการ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
ประจำวารสารปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (เดือน มกราคม-มิถุนายน 2567)

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ปาโนรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ไชยนิทย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ โพธิ์พูกษานันท์
รองศาสตราจารย์ ดร.เดชชาติ ตริทรัพย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ประमाण เทพสงเคราะห์
รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชร ฐปะวิเชตร

สารบัญ

	หน้า
บรรณาธิการ	ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ข
สารบัญ	ค
บทความวิจัย	
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล	
ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	
เดชชาติ ตริทรัพย์ และสุธารัตน์ บุญมี.....	1
การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ภูมิปัญญา	
ท้องถิ่น ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร	
ณรงค์ โพธิ์พูกษานันท์ และพิมพ์พิชชา หยมการุณ.....	21
การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน	
ให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด	
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	
พระมหาชัยทกร พูลกิจ อรุณ ไชยนิทย์ และอรอนงค์ แดงอ่อน.....	40
ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วน	
ตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี	
อรุณ ไชยนิทย์ และอรอนงค์ แดงอ่อน.....	77
การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการ	
เลือกบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	
พัชรี ทิพย์ประชา ชัยนันท์ ปัญญาวุธโส ทิพย์กร นฤมาณลินี และนพพล เทพนรินทร์	103
ภาคผนวก	
แบบฟอร์มขอส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสาร	
หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ	
รูปแบบการเขียนบทความวิจัย	

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล
ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Participatory of People To The Garbage Management In Local
Administration Tambon Bangchak At Muang District, Nakhon Si
Thammarat Province

เดชชาติ ตรีทรัพย์¹ และสุธารัตน์ บุญมี²
Detchat Treesap¹ and Sutarat Boonmee²

^{1 2}มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคตรราช

^{1 2}Mahamakut Buddhist University, Srithammarak Campus

¹Detchat8932@gmail.com

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากรได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1,870 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น .803 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t- test) One - Way ANOVA หรือ (F- test) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย ส่วนด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัญหาพบว่า ไม่มีการรณรงค์ในการนำขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ไม่มีการเก็บขยะไปขาย ไม่มีการนำขยะเก่ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ ไม่มีงบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยให้กับหมู่บ้านหรือชุมชน ไม่มีเครือข่ายการจัดการขยะของชุมชน ไม่มีการนำวัสดุธรรมชาติที่ย่อยสลายง่ายมาใช้ประโยชน์ ไม่มีการแยกถังขยะอย่างถูกต้อง ไม่มีการให้คำแนะนำในการคัดแยกขยะและไม่มีความรู้เรื่องการแยกขยะ แนวทางแก้ไขปัญหา ควรมีการรณรงค์นำขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ควรมีการเก็บขยะไปขาย ควรมีการนำขยะเก่ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ ควรจัดงบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยให้กับหมู่บ้านหรือชุมชน ควรจัดตั้งเครือข่ายการจัดการขยะของชุมชน ควรนำวัสดุที่เป็นธรรมชาติย่อยสลายง่ายมาใช้ประโยชน์ ควรมีการแยกถังขยะอย่างถูกต้อง ควรมีการให้คำแนะนำในการคัดแยกขยะ ควรให้ความรู้เรื่องการแยกขยะ

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม, การกำจัดขยะมูลฝอย, เทศบาลตำบลบางจาก

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows 1) To study the people's participation in garbage management in Tambol Bangjak municipality Mueang district, Nakorn Si Thammarat province. 2) To compare the people's participation in garbage management in Tambol Bangjak municipality Mueang district, Nakorn Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of educations, occupations and monthly incomes as differently 3) To study of the suggestion on problems and resolutions in garbage management in Tambol Bangjak municipality Mueang district, Nakorn Si Thammarat province. The population were people who live in the area of Tambol Bangjak municipality, Mueang district, Nakorn Si Thammarat province, there are about 1,870 persons, sample size according to Krejcie and Morgan's table measurement at the error at .05, the samples were about 317 persons, the instrument for data collection was questionnaire at the co-efficiency at .803, data analysis by package computer program. The statistics were applied as follows; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, one way ANOVA or F-test and to test arithmetic mean in each pair by LSD (Least Significant Difference) method. **The findings were as follows.** 1) The people's participation in garbage management in Tambol Bangjak municipality Mueang district, Nakorn Si Thammarat province found that by overview was at moderate level when considered in each aspect found that the aspect of decreasing of garbage quantity was the highest mean and followed up the aspect of division of garbage and the aspect of garbage recycle use was the lowest mean respectively, classified in terms of sexes, ages, degrees of educations, occupations and monthly incomes by overview was at moderate level. 2) The comparative results on people's participation in garbage management in Tambol Bangjak municipality, Mueang district, Nakorn Si Thammarat province in terms of

degrees of educations, occupations and monthly incomes found that there were different as statistically significance at .01, in terms of sexes found that there were different as statistically significance at .05 but in terms of ages found that there were not different as statistically significance at 0.05. 3) The suggestion on problems and resolutions in people's participation in garbage management in Tambol Bangjak municipality, Mueang district, Nakorn Si Thammarat province. The problems; there was no any campaign for garbage reuse, no selling, no budget for garbage management in community, no network connection for garbage management, no reuse of natural garbage, no division of garbage box, no information on garbage providing, no knowledge on garbage providing. The resolutions; there should have campaign for garbage reuse, there should sell garbage, there should have network connection in community, there should bring natural garbage for reuse, there should provide the garbage as separately, there should have some information on garbage providing and knowledge on garbage management.

Keywords : Participation, Garbage disposal, Bangjak Subdistrict Municipality

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ได้บัญญัติแบ่งการบริหารงานออกเป็น 3 ส่วน คือ การปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดจากนโยบายการกระจายอำนาจให้กับประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเอง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนโดยตรง เช่น การปกครองในองค์การบริหารส่วนจังหวัดองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล เป็นต้น

การปกครองท้องถิ่นโดยระบบเทศบาลนั้นว่าเป็นการปกครองที่มีประสิทธิภาพที่ดีวิธีหนึ่ง เพราะเทศบาลเป็นหน่วยงานการบริการท้องถิ่นที่เก่าแก่ของไทย มีวิวัฒนาการสืบต่อมา

ช้านานมากที่สุดและยังคงใช้อยู่ทุกวันนี้ ประชาชนเข้าใจและคุ้นเคยมากที่สุดอีกทั้งรัฐบาลหลายชุด หลายสมัยเห็นถึงความสำคัญของเทศบาลเสมอมาส่วนหนึ่ง เห็นได้จากการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายหลักของเทศบาล คือ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 จำนวนหลายฉบับ นอกจากนี้แล้วเทศบาลยังเป็นสถานที่ฝึกหัดหรือปูพื้นฐานการเมือง การปกครอง การบริหาร และการจัดการของประชาชนเป็นหน่วยงานให้บริการสาธารณะแบ่งเบาภาระของรัฐบาลโดยให้ประชาชนบริหารงานกันเอง และเป็นที่คาดหวังกันว่า การบริหารและการจัดการของเทศบาลยุคปฏิรูปการเมืองน่าจะดูแนวโน้มที่แตกต่างจากอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนในเรื่องการให้บริการสาธารณะประชาชนที่มีประสิทธิภาพรวดเร็ว คล่องตัว ใกล้ชิดทั่วถึง โปร่งใสตรวจสอบได้และสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

เทศบาลตำบลบางจาก เดิมเป็นสุขาภิบาลตำบลบางจาก จัดตั้งขึ้นมาตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2508 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฎเกณฑ์ 82 ตอนที่ 66 ลงวันที่ 17 สิงหาคม 2508 ต่อมาได้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 มีพื้นที่ครอบคลุม หมู่ที่ 6 และหมู่ที่ 9 ของตำบลบางจาก พื้นที่ทั้งหมด 24 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรทั้งหมด 1,870 คน โดยแบ่งเป็นชาย 901 คน หญิง 969 คน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบจัดบริการขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บริการกับประชาชน ตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 ซึ่งมีการกิจหลักที่ต้องให้บริการกับประชาชน 7 ภารกิจ ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริการจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถบริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอนต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงและนำมาปรับปรุงพัฒนาเทศบาลให้ดียิ่งขึ้น จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง

จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสารสนเทศใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนา ระบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบล บางจากให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบล บางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการกำจัดขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัย ดำเนินการวิจัย ดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขต เทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน จำนวนทั้งหมด 1,870 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎรองค์การบริหารส่วนตำบลบางจาก ณ เดือนเมษายน 2562)

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน 1,870 คน กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตาราง สำเร็จรูปของ เครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่ เกิน 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 317 คน

เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เทคนิควิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ ใช้วิธีการสุ่ม ตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) แบบสัดส่วน โดยการจับฉลาก จาก

รายชื่อผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมประชุมในชุมชน จนได้จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจากอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เป็นการทดสอบค่า เอฟ (F-test) และเมื่อปรากฏว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 188 คน คิดเป็นร้อยละ 58.62 และเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 128 คน คิดเป็นร้อยละ 40.38

2) จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 30 – 50 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 128 คน คิดเป็นร้อยละ 40.68 รองลงมา คือ อายุ ต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 106 คน คิดเป็นร้อยละ 33.44 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.87

3) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีจำนวนทั้งสิ้น 110 คน คิดเป็นร้อยละ 34.70 รองลงมา คือ ระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีจำนวนทั้งสิ้น 84 คนคิดเป็นร้อยละ 26.50 ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.66 และระดับการศึกษาประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.14

4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีจำนวนทั้งสิ้น 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.65 รองลงมา คือ อาชีพพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ มีจำนวนทั้งสิ้น 83 คน คิดเป็นร้อยละ 28.34 อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีจำนวนทั้งสิ้น 88 คน คิดเป็นร้อยละ 27.76 และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา/พ่อบ้าน/แม่บ้าน มีจำนวนทั้งสิ้น 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25

5) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รายได้ต่อเดือน 8,000 – 10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 88 คน คิดเป็นร้อยละ 31.23 รองลงมา คือ รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 8,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.28 รายได้ต่อเดือน 15,001 บาท ขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 74 คน คิดเป็นร้อยละ 23.34 และรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 67 คน คิดเป็นร้อยละ 21.14

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนในเขต

เทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยโดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย ส่วนด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 3 ที่ว่า ร่วมมือและแนะนำให้สมาชิกในครอบครัวทิ้งขยะลงในภาชนะรองรับทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ข้อ 7 ที่ว่า นำขยะมาทิ้งลงภาชนะที่เทศบาลจัดเตรียมไว้ให้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ส่วนข้อ 1 ที่ว่า เมื่อไปตลาดใช้ถุงกระดาษหรือถุงผ้าใส่ของแทนพลาสติก กับข้อ 5 ที่ว่า หลีกเลี่ยงการใช้ น้ำยาทำความสะอาดต่าง ๆ ที่เป็นสารเคมี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

2) ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 3 ที่ว่า คัดแยกประเภทของขยะทุกครั้งก่อนนำไปทิ้งที่ถังขยะของเทศบาล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ข้อ 4 ที่ว่า ขวดแก้วที่ไม่ใช้แล้ว ทานเก็บรวบรวมไว้ต่างหากเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ส่วนข้อ 2 ที่ว่า คัดแยกขยะแห้ง และขยะเปียกออกจากกัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

3) ด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 4 ที่ว่า นำขยะบางชนิด เช่น กระดาษ ขวดกระป๋องน้ำอัดลมไปขายเพิ่มรายได้ให้ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ ข้อ 1 ที่ว่า เก็บรวบรวมเศษอาหารไว้เพื่อนำไปเลี้ยงสัตว์ ส่วนข้อ 7 ที่ว่า นำเศษขยะที่ไม่ใช้แล้ว เช่น เศษไม้ ขวดพลาสติก ฯ มาประดิษฐ์เป็นของใช้ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามเพศ** พบว่า โดยรวมทั้ง 3 ด้าน เพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เพศชาย พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ เพศหญิง พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามอายุ** พบว่า โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 30 – 50 ปี และอายุ 51 ปี ขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ อายุ 30 – 50 ปี พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ อายุ 51 ปี ขึ้นไป พบว่า ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามระดับการศึกษา** พบว่า โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ระดับการศึกษาประถมศึกษา ระดับศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ระดับศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจาก

มากไปหาน้อย ระดับการศึกษาประถมศึกษา พบว่า ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า พบว่า ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

4) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามอาชีพ** พบว่า โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง อาชีพพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา/พ่อบ้าน/แม่บ้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง พบว่า ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ อาชีพพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ อาชีพนักเรียน/นักศึกษา/พ่อบ้าน/แม่บ้านพบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

5) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบล บางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามรายได้ต่อเดือน** พบว่า โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 8,000 บาท รายได้ต่อเดือน 8,000 – 10,000 บาท รายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 15,001 บาท ขึ้นไป อยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 8,000 บาท พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ รายได้ต่อเดือน 8,000 – 10,000 บาท พบว่า ด้านการคัดแยก ขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย และด้านการ ใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ รายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย กับด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ย สูงสุด และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ รายได้ต่อ เดือน 15,001 บาท ขึ้นไป พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

4. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยใน เขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามเพศ** พบว่า โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย กับด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยใน เขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามอายุ** พบว่า

โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามระดับการศึกษา** พบว่าโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามอาชีพ** พบว่าโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย กับ ด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช **จำแนกตามรายได้ต่อเดือน** พบว่าโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย กับด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1) **ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย** ได้แก่ ไม่มีงบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยให้กับหมู่บ้านหรือชุมชน ไม่มีเครือข่ายการจัดการขยะของชุมชน และไม่มีกรนำวัสดุธรรมชาติที่ย่อยสลายง่ายมาใช้ประโยชน์

2) **ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย** ได้แก่ ไม่มีการแยกถังขยะอย่างถูกต้อง ไม่มีการให้คำแนะนำในการคัดแยกขยะ และไม่มีความรู้เรื่องการแยกขยะ

3) **การใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย** ได้แก่ ไม่มีการณรงค์ให้นำขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ไม่มีการเก็บขยะไปขาย และไม่มีการนำขยะเก่ามาใช้ให้เกิดประโยชน์

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1) **ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย** ได้แก่ ควรจัดงบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยให้กับหมู่บ้านหรือชุมชน ควรจัดตั้งเครือข่ายการจัดการขยะของชุมชน และควรนำวัสดุที่เป็นธรรมชาติย่อยสลายง่ายมาใช้ประโยชน์

2) **ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย** ได้แก่ ควรมีการแยกถังขยะอย่างถูกต้องควรมีการให้คำแนะนำในการคัดแยกขยะ และควรให้ความรู้เรื่องการแยกขยะ

3) **การใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย** ได้แก่ ควรมีการรณรงค์นำขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ควรมีการเก็บขยะไปขาย และควรมีการนำขยะเก่ามาใช้ให้เกิดประโยชน์

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช มีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยโดยรวมทั้ง 3 ด้าน ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มืออาชีพ ทำเกษตรกรรม ต้องทำมาหากิน มีเวลาการทำงานที่ไม่แน่นอนจึงไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยมากนัก ประกอบกับเทศบาลตำบลบางจากเป็นเทศบาลที่มีขนาดเล็ก ขยะจึงมีไม่มากนักประชาชนจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการกำจัดขยะมูลฝอย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปฐมา ไวยวุฒินันท์ พ.ศ.2554** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง” การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีค่าแปลผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอยซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการกำจัดขยะอย่างจริงจังเพราะปัญหาขยะมูลฝอยมีผลกระทบต่อชุมชนน้อยสาเหตุเพราะเทศบาลตำบลบางจากเป็นเทศบาลที่มีขนาดเล็กจึงไม่มีปัญหาเรื่องขยะล้นชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ศุภกร แสงราชพ.ศ.2552** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตากมีค่าแปลผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ประชาชนในเขตเทศบาลไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอยเพราะเทศบาลนั้นมีขนาดเล็กปัญหาขยะจึงไม่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิตประจำวัน และเทศบาลก็ไม่ได้สนับสนุนการคัดแยกขยะหรือการณรงค์ให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะมูลฝอย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กมลทิพย์ ชื่นหมื่นไวย พ.ศ.2554** ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วน

ร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะ เทศบาลตำบลเทพาลัย อำเภอดง จังหวัด นครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบล บางจาก อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมาส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการ ใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ก็ปราชัยได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าขยะมูลฝอยเป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ไม่สามารถนำกลับมาใช้ ประโยชน์ได้อีกต้องกำจัดทิ้งอย่างเดียว จึงทำให้ระดับการมีส่วนร่วมในการของใช้ ประโยชน์จากขยะมูลฝอยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กมลทิพย์ ชื่นหมื่นไวย พ.ศ.2554** ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะ เทศบาลตำบลเทพาลัย อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วม ในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบาง จาก อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะ ดังนี้ ประชาชนควรปรับปรุงและพัฒนาในการมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูล ฝอยโดยให้เทศบาลเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย สร้างความ สามัคคีให้กับประชาชนในเทศบาลในการมีจิตสำนึกรักความสะอาดในเทศบาลให้มากขึ้น กว่าเดิม

ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมาส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการลด ปริมาณขยะมูลฝอยซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควร ปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นไป ทั้งนี้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดต้องช่วยกันหาวิธีการลด ปริมาณขยะมูลฝอยโดยการส่งเสริมให้ประชาชนช่วยกันต่อต้านไม่นำวัสดุขยะที่ย่อยสลาย ยากมาใช้ โดยเลือกใช้วัสดุที่เป็นธรรมชาติแทนซึ่งย่อยสลายง่ายหรือสามารถนำกลับมาใช้ ใหม่ได้

ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดควรช่วยกันจัดทำโครงการคัดแยกขยะโดยจัดให้มีถังขยะแยกให้ชัดเจนระหว่างขยะเปียกกับแห้งแล้วก็ช่วยกันประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนทิ้งขยะลงในถังที่แยกไว้ให้ชัดเจนก็จะช่วยให้กันคัดแยกขยะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

การใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งนี้ ประชาชนจะต้องนำขยะมาใช้ในการเกิดประโยชน์ได้นั้นจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องช่วยกันแนะนำหรือจัดการอบรมประชาชนให้รู้จักการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์เช่นการจัดทำปุ๋ยหมัก ก็จะทำให้มีการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ได้เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ยังมีประเด็นที่นำศึกษาอีกหลายประเด็น และงานวิจัยนี้ไม่อาจนำมาศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป เช่น

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง แนวทางแก้ไขปัญหามลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมและฟาร์มเลี้ยงสัตว์ เพราะปัญหามลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมนั้นเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากในปัจจุบัน
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษประเภทพลาสติก เนื่องจากขยะประเภทนี้มีปริมาณมากที่สุดชุมชน และมีแนวโน้มทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคตเพิ่มขึ้น
3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกาทิ้งขยะของเยาวชนไทย

References

- Kowit Puangngam. (2001). Thai local government: principles and new dimensions in the future. Bangkok, October print
- Chinnarat Somsib. (1995). People's participation in rural development, Nonthaburi: Sukhothai Thammarat University Press.
- Thongchai Santiwong. (1993), Organization and Administration. Bangkok : Thai Wathana Panich Bang Chak Subdistrict Municipality (2013). Civil Registration Office, Nakhon Si Thammarat : Bang Chak Subdistrict Municipality.
- Pat Bunyarattanaphan. (1984) Building community power through the community development movement. Bangkok : Thaiwattana Panich Municipality Act B.E. 2468. Amended (No. 12) B.E. 2003
- Yuwat Wutthimethi (1983). Principles of community development and community development. Bangkok : Thai Anukror Thai printing
- Wichan Wongwiwat (1993). Solid waste management, Bangkok:
- Wanchai Wattanasap. (2001). Handbook for public participation in community decision-making, Nonthaburi : King Prajadhipok Institute
- Songsri Chompoo Wong. (2011), Social Science Research Methods, 2nd edition, Nakhon Si Thammarat: Mahamakut University, Srithammasokrat Campus
- Suthawan Sathirathai (2000). Concepts of Economics, Supervision, Bangkok. Sunee Mallikamal (M.P.P.), general knowledge about garbage, Bangkok: Ministry of Public Health
- Samrerng Yaengkratok. (1999). Research and development, Decentralization to local government organizations Nakhon Ratchasima : Somboon Printing

- Akin Rapeepat (2004) Participation of people in rural development in Thai social and cultural conditions. Bangkok, Mahidol University Thesis/dissertation and research
- Kanyapat Intharasa-ard. (2008) Opinions and participation of the public regarding the operations of Weang Fang Community solid waste management, Fang District, Chiang Mai Province, Graduate school, Chiang Rai Rajabhat University
- Pollution Control Department. (2001). Waste Technology and Management Expo, Bangkok –Ministry of Science and environment.
- Nopphon Mukma. (2005): Collaborating in the prevention of substances: Karma of the housing estate community, case study Krisada Nakhon Village and Piyawan Village, Master of Social Work Thesis Graduate School Thammasat university.
- Pathama Waiyawutthinan. (2011). Participation of people in solid waste management in Lan Subdistrict Municipality, Mueang District, Buriram Province, Faculty of Public Health, Master's Degree, Special Project, Khon Kaen University Research Journal, 1 June 2011 Year 16 Issue 5 Month 3 May-June 2011
- Prasit Thananan. (2010). Public participation in solid waste management. Roi Et Municipality Roi Et Province. Sasan Thesis Master of Arts Graduate School: Mahamakut Buddhist University.
- Wasana Bunjuang. (2011). Public participation in solid waste management in the Na Nong Thum Subdistrict Administrative Organization area., Chum Phae District, Khon Kaen Province, Master of Mechanical Engineering thesis. Graduate school: Mahamakut Buddhist University

Supakorn Saengrat. (2009). Guidelines for developing solid waste management of Mae Sot Municipality, Mae Sot District. Tak Province" Thesis, Master of Arts Master's Degree School: Kham Phaeng Phet Rajabhat University.

การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็น
ภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร
Participatory Action Research of Community Product Development
Model of Local wisdom at Khlong Bang Bon Herbal Community
Enterprise Group in Bangkok

ณรงค์ โพธิ์พูกษานันท์¹ พิมพ์พิชา หยิมการุณ²

Narong Phophueksanand¹ Pimpitcha Yimgarund²

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Thailand¹

Bang Khurat Municipality, Nonthaburi, Thailand²

E-mail: narong.p@rmutp.ac.th¹,

E-mail: bangkurud2558@hotmail.com²

บทคัดย่อ

การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research) เครื่องมือวิจัย คือ การจัดเวทีเสวนา การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์เชิงลึก กิจกรรมสร้างการเรียนรู้ร่วมกันของนักวิจัยและกลุ่มเป้าหมายคือสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า จากการวิเคราะห์ศักยภาพของกลุ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร มีความร่วมมือในการดำเนินงาน มีความเสียสละ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเข้าสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่วนรูปแบบในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ พบว่า ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือ (มผช.) นั้น สมาชิกกลุ่มต้องมีความรู้ความเข้าใจและความสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นปัจจัยหลัก และมีกระบวนการเลือกสรรผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมแก่การพัฒนาโดยการมีส่วนร่วม

และยอมรับของสมาชิกกลุ่ม ประกอบกับการดำเนินการเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จะต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานโดยมีการตรวจสอบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในทุกขั้นตอน

คำสำคัญ : สมุนไพร, ผลิตภัณฑ์ชุมชน, ภูมิปัญญาท้องถิ่น, การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

Abstract

The Research Titled model for developing local wisdom community products of the Khlong Bang Bon Herbal Community Enterprise Group Bangkok. It was participatory action research. The research tool was organizing a forum observation in-depth interview activities create collaborative learning among researchers and the target group is members of the Khlong Bang Bon Herbal Community Enterprise Group Bangkok.

The research results found that from the analysis of the group's potential in developing community products. Khlong Bang Bon Herbal Community Enterprise Group Bangkok. There was cooperation in operations. There was sacrifice is determined to develop community products to meet community product standards. As for the format for product development, it was found that in developing community products to meet community product standards or (MPS), group members must had knowledge, understanding and importance of community product standards as the main factor. And there was a process for selecting products suitable for development with the participation and acceptance of group members. In addition, the operations for product development must be consistent with standard criteria, with product development being monitored at every step.

Keywords: herbs, community products, local wisdom, Participatory research

บทนำ

การพัฒนาประเทศส่วนมากมักมีการขับเคลื่อนโดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรในประเทศ อยู่ดี มีอาชีพ รายได้และมีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ ผ่านโครงการต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดยมีหน่วยงาน องค์กรในการกำกับของรัฐเป็นหน่วยขับเคลื่อน ดังจะเห็นได้ในช่วงระยะที่ผ่านมา ตั้งแต่รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีอาชีพ มีความอยู่ดีที่ผ่าน โครงการไทยเข้มแข็ง เป็นต้น และรัฐบาลต่อมาขับเคลื่อนสนับสนุน ในขณะที่การส่งเสริม สนับสนุนให้ประชากรในชนบทหรือชุมชนต่าง ๆ มีงานทำ มีรายได้โดยการนำทรัพยากรในชุมชนมาสร้างมูลค่า เกิดเป็นสินค้าออกจำหน่าย เช่น โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ One Tambon One Product (OTOP) ที่เกิดจากการขับเคลื่อนและสานต่อการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554, 2549 เป็นต้นมา ที่มุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาเครือข่ายชุมชนภายใต้รากฐานของความรู้สมัยใหม่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างสินค้าให้มีคุณภาพและมูลค่าสูง รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554, 2549, : 81) ซึ่งแต่ละชุมชนที่มีศักยภาพ มีองค์ความรู้ มีทรัพยากรและได้รับการสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ชุมชน และเอกชน สามารถรวมกลุ่มกันสร้างโอกาสในการทำงานในลักษณะกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ซึ่งที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการรณรงค์ให้แต่ละชุมชนหมู่บ้านมีการรวมกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจเพื่อนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานาน ท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้นสังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่าง

รวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคม และการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐาน เชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้าน และจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจน (สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, 2560 : 1)

ผลจากการให้ความสำคัญในด้านของการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจทำให้ปัจจุบันประเทศไทยมี จำนวนกลุ่มอาชีพ และกลุ่มวิสาหกิจที่เกิดจากการรวมตัวกันของชุมชนแต่ละชุมชนในการสร้างงาน สร้างอาชีพทั้งประเทศมีอัตราที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยจำนวนกลุ่มอาชีพและจำนวนสมาชิกเปรียบเทียบตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550-2553 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี พ.ศ. 2553 มีจำนวนกลุ่มอาชีพเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.38 โดยจำนวนกลุ่มอาชีพในประเทศไทยมีทั้งสิ้น 7,452 กลุ่ม ดังแผนภูมิจำนวนกลุ่มอาชีพ และสมาชิกเปรียบเทียบตั้งแต่ปี พ.ศ.2550-2553 (กรมบัญชีสหกรณ์, 2554) เช่นเดียวกันกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มหนึ่งที่รวมตัวจากหมอชาวบ้าน และแพทย์แผนไทย ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรสมุนไพร และหลักสูตรแพทย์แผนไทยจากกระทรวงสาธารณสุข รวมตัวกันจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร ในการประกอบส่งเสริม สนับสนุน การใช้สมุนไพรเพื่อสุขภาพ และจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเช่น สมุนไพรฟ้าทะลายโจร น้ำมันนวดปวดเมื่อย เช่น น้ำมันเหลือง น้ำมัน กระดุกไก่ดำ น้ำมันเขียว และสมุนไพรเพื่อสุขภาพอื่น ๆ อีกมาก แต่ทว่าผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน ยังไม่ได้รับการยอมรับในด้านของคุณภาพการผลิตจากมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ซึ่งส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกเหนือจากรายได้จากการจำหน่ายสมุนไพร ดังนั้นทีมนักวิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สมุนไพรสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน เพื่อมุ่งค้นหาแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรสู่การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนอันนำไปสู่การสร้างจุดเด่นและจุดขายของสินค้า ต่อยอดผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่มีอยู่เดิมสู่สากล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอนกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อค้นหารูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อค้นหาข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การแปรรูปสมุนไพรเพื่อสุขภาพของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิดการวิจัยและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล (2006) ได้กล่าวว่า “หลาย ๆ คนกลับมาใช้ชีวิตอย่างคนจน ซึ่งเป็นการปรับตัวเข้าสู่คุณภาพ และการลงมือทำด้วยความมีเหตุมีผล เป็นคุณค่าของเศรษฐกิจพอเพียง” (สุเมธ ตันติเวชกุล. อ้างถึงใน เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป, 2006.) ในด้านเศรษฐกิจ “ถ้าหากว่าเรารู้จักประหยัด อดออม ใช้จ่ายได้พอดีตัว ไม่สร้างหนี้สินที่เกินความจำเป็น ไม่เน้นในเรื่องของความทะเยอทะยาน ความฟุ้งเฟ้อ เราก็จะมีภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจที่ดี ทุกคนมีพอกิน พอใช้ รู้จักแบ่งปัน เราก็จะสามารถที่จะสร้างความสุขให้แก่ตนเองได้” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2017 อ้างถึงใน ณรงค์ โพธิ์พูกษานันท์ และวริศรา ยั่งยืนประเสริฐ, 2566)

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นสิ่งที่องค์กร หน่วยงานในภาคธุรกิจไม่ว่าจะเป็นระดับใดพึงตระหนักถึงเพื่อการได้มาซึ่งการยึดครองส่วนแบ่งทางการตลาด โดยมีผู้ให้คำจำกัดความของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไว้หลายประการสอดคล้องกับที่ สุทธิศักดิ์ กลิ่นแก้ว ณรงค์, (2558) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์การพัฒนา ผลิตภัณฑ์ใหม่ การปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น เป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้ประกอบการต้องทำ ผู้ประกอบการบางส่วน อาจจะใช้วิธีผลิตสินค้าใหม่ ออกสู่ตลาด และวางจำหน่ายในบางพื้นที่เพื่อทดลองตลาด ติดตามความ เคลื่อนไหวของสินค้า ประเมินความพึงพอใจของลูกค้าก่อนที่จะผลิตวางจำหน่าย ซึ่งปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์

ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้รับความสนใจจากผู้บริโภคมากขึ้น จึงทำให้ผู้ประกอบการชุมชนหลายรายเข้ามาแข่งขันกันในตลาดมากขึ้น มุ่งเน้นการนำเอาสิ่งที่มีอยู่ หรือวัตถุดิบที่สามารถ หาได้ในชุมชน มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ของแต่ละท้องถิ่นให้มีคุณภาพและสามารถเข้าถึงความต้องการ ของผู้บริโภคในทิศทางที่ดีขึ้น (สุทธิศักดิ์ กลั่นแก้วณรงค์, 2558)

แนวคิดเกี่ยวกับบรรจุกัญท์เพื่อการตลาด

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนจากผู้บริโภคผ่านการซื้อผลิตภัณฑ์นอกจากคุณสมบัติพื้นฐานของผลิตภัณฑ์ การได้รับความไว้วางใจจากผู้บริโภคจากการรับรองคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์จากหน่วยงานที่เป็นที่น่าเชื่อถือแล้ว การจัดการด้านบรรจุกัญท์ยังเป็นปัจจัยทางการตลาดที่สามารถส่งเสริมการขายและการยอมรับจากผู้บริโภค ซึ่งในการพัฒนาบรรจุกัญท์มูลเหตุเกี่ยวกับการพัฒนาบรรจุกัญท์ประกอบด้วย 3 ประการคือ (1) มูลเหตุภายนอกองค์กรเกิดจากการสภาวะของคู่แข่งจะต้องมีการพัฒนาบรรจุกัญท์เพื่อดึงหรือยึดตลาดให้นานที่สุด (2) มูลเหตุจากภายในองค์กร เพื่อการยกระดับคุณภาพสินค้าและสร้างมูลค่าเพิ่ม (3) มูลเหตุจากเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาไปสู่พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และข้อควรรู้ก่อนเลือกบรรจุกัญท์ในการขนส่งสินค้า ที่กล่าวว่ววิธีเลือกบรรจุกัญท์ในการขนส่งสินค้าให้ได้ประสิทธิภาพ ต้องพิจารณาถึงขนาด รูปร่าง น้ำหนัก และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการขนส่ง สำหรับการขนส่งสินค้านั้น ปัจจัยที่ควรให้ความสำคัญอย่างมาก คือบรรจุกัญท์ เพราะถือเป็นอีกหนึ่งด้านในการปกป้องสินค้า ช่วยลดความเสียหายขณะขนส่ง (บริษัท กรีนไฟเบอร์ จำกัด, 2567)

แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) คือเครื่องหมายที่สามารถแสดงได้เฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองแล้วเท่านั้น ซึ่งเป็นโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ “ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรอง เพื่อส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย และสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ (สำนักงานบริหารมาตรฐาน 3 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2550)

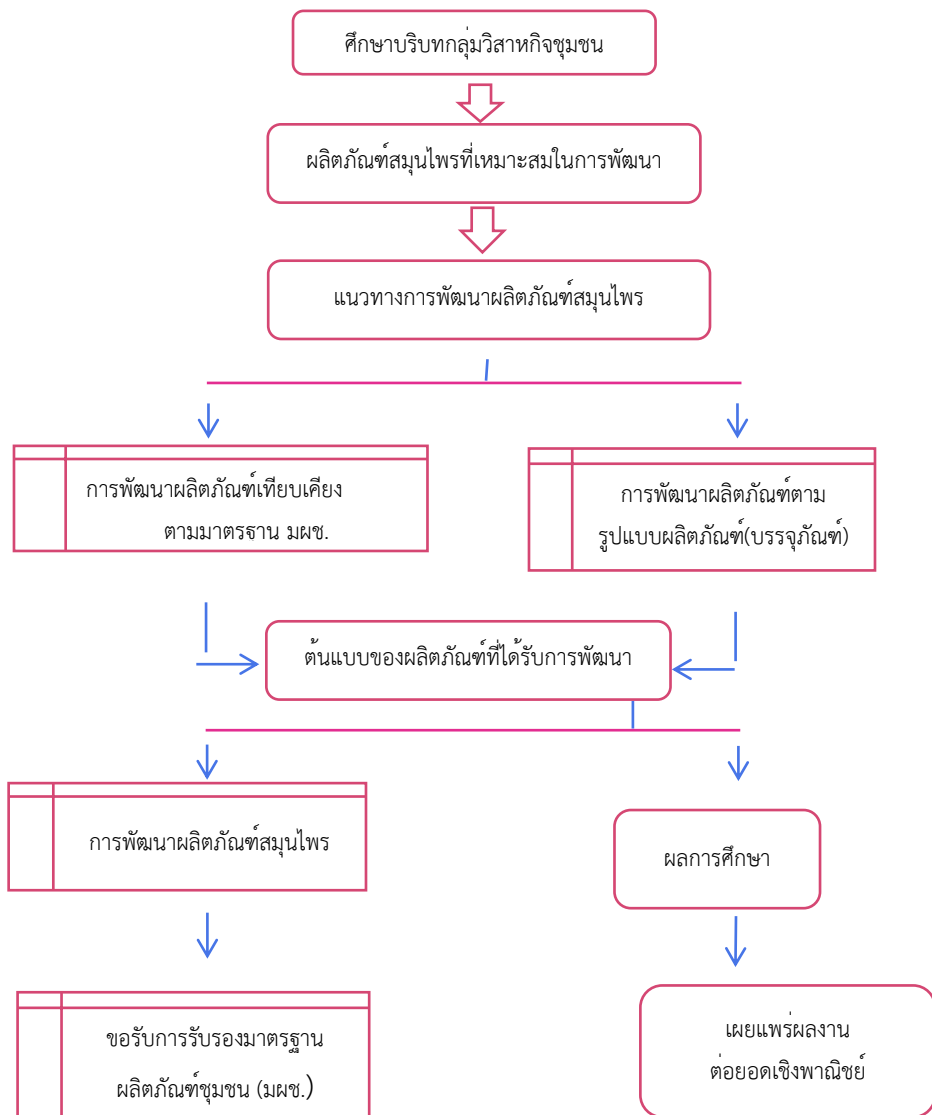
แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เป็นการวิจัยที่เหมาะสมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ดังที่ โกวิทช์ พวงงาม (2562) กล่าวว่า จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมในมิติของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจดังกล่าว เป็นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับอำนาจของบุคคล กลุ่ม และองค์กรในการตัดสินใจดำเนินการอย่างใด อย่างหนึ่งด้วยตนเอง ทั้งอำนาจตัดสินใจในการกำหนดการพัฒนา อำนาจตัดสินใจในการบริหาร และการจัดการในการพัฒนา เพื่อผลการพัฒนานั้น จะได้สอดคล้องกับความต้องการของตนเองและชุมชนได้

อีกทั้งยังขึ้นอยู่กับกาลเวลาแต่ละยุคแต่ละสมัยอีกด้วย หากจะกล่าวว่าการมีส่วนร่วมเป็นหัวใจของการเสริมสร้างพลังการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Teamwork) ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนา ก็คงไม่แปลก เพราะการมีส่วนร่วมทำให้ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนร่วมทั้งหมดสามารถเข้าใจสถานการณ์ของงานโดยภาพรวมทั้งหมด โดยเฉพาะการทำให้รู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน กลุ่ม องค์กรที่อยู่ในกระบวนการคิดริเริ่มตัดสินใจ วางแผนงาน และดำเนินงาน เป็นต้น (โกวิทช์ พวงงาม, 2562 : 212)

อาศัยการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมวิจัย นับตั้งแต่การระบุปัญหา การดำเนินการติดตามผลจนถึงขั้นประเมินผล โดยการวิจัยจะประกอบด้วยปฏิบัติการ (action) และการมีส่วนร่วม (participation) เป็นองค์ประกอบสำคัญ ปฏิบัติการหมายถึงกิจกรรมที่โครงการต้องการดำเนินการ และเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านใดด้านหนึ่ง ส่วนการมีส่วนร่วมหมายถึงการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของทุก ๆ ฝ่าย ได้แก่วิเคราะห์สภาพปัญหาหรือสถานการณ์ แล้วร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และดำเนินการจนสิ้นสุด การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม จึงได้นำแนวคิด 2 ประการดังกล่าวมาผสมผสานกัน (สุภางค์ จันทวานิช, 2556)

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory action research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ผู้วิจัยได้เลือกใช้ในการศึกษาค้างนี้ สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร และเครือข่ายสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ที่มีรายชื่อในทะเบียน สำมะโนครัวประชากร พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนประชาชนที่มีรายชื่อในทะเบียนสำมะโนครัวประชากร พักอาศัย อยู่ในเขตบางบอน และเขตใกล้เคียง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัย ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มประชากร ที่เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชน จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ในการ วิจัยเชิงปริมาณ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจ (Check List) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการแปรรูปผลิตภัณฑ์ชุมชน ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ และ ปรับปรุงแก้ไข และนำแบบสอบถาม ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับประชากรกลุ่ม ตัวอย่างจริง จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยได้ค่าความความเชื่อมั่นภาพรวมของแบบสอบถามเท่ากับ .920

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง โดยมอบให้ประธานวิสาหกิจชุมชน กรรมการวิสาหกิจชุมชน และผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง หากกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถอ่านเขียนได้ ผู้วิจัยจะอำนวยความสะดวกโดยการอ่าน

แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 40 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 92.5 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่แจกไป ผู้วิจัยตรวจสอบและคัดเลือก แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ผลตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยสถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจง ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ข้อมูลการแปรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพร โดยมีทีมนักวิจัยจากนักวิชาการ สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร และเครือข่ายสมาชิกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเน้นให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการร่วมกันแสดงความคิดเห็น นำเสนอข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างการเรียนรู้ผ่านเวทีเสวนา รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม และการจัดให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานของผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกอบการ โดยมีกระบวนการในการวิจัยคือ (1) ศึกษาบริบทกลุ่มในชุมชนและตัวผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม (2) การค้นหาแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (3) การทดลองพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามแนวทางและตามความต้องการของกลุ่มภายใต้บริบทของ มผช. (4) การนำต้นแบบผลิตภัณฑ์สู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (5) ศึกษาแนวทางของการพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่การรับรองมาตรฐาน มผช. (6) สรุปผลการศึกษาและเผยแพร่ผลงานต่อยอดเชิงพาณิชย์

การออกแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ลงพื้นที่ภาคสนาม (Field Study) สัมภาษณ์ บันทึกข้อมูล ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เป็นต้น

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรบางบอนกรุงเทพมหานคร โดยมีหมอพื้นบ้าน แพทย์แผนไทย เป็นต้น วิธีการสุ่ม

ตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling หรือ SRS) เป็นการศึกษาวิจัยเชิงลึก มุ่งเน้นการสัมภาษณ์และประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่สำคัญ ได้แก่ แบบการสัมภาษณ์ สร้างแบบสัมภาษณ์จากการสังเคราะห์ และพัฒนาข้อคำถามจากการทบทวนเอกสาร แนวคิด วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus group)

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จากเอกสารงานวิจัย การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ส่วนสังเคราะห์ข้อมูลนั้นเน้นวิธีการแสวงหาความรู้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อเสริมการวิจัยเชิงปริมาณให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยจะ ดำเนินการภายหลังจากที่ได้ข้อมูลเชิงปริมาณมาแล้ว ทำการวิเคราะห์ แนวคิดการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพร พื้นบ้านโดยใช้สมุนไพรที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อใช้รักษา ตนเอง ครอบครัวและช่องทางจำหน่าย ตลอดจนเห็นคุณค่าและเพื่อสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ลงพื้นที่ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เพื่อรวบรวมข้อมูลและนัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำผลการ ศึกษาวิจัยมาเผยแพร่ให้เป็นรูปธรรม ต่อยอดเชิงพาณิชย์ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลของการวิจัยภายใต้เรื่องรูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ซึ่งใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยการมีส่วนร่วมของกลุ่มสมาชิกวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร ด้วยเครื่องมือการจัดเวทีเสวนา การจัดกลุ่มถ่ายทอด วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล การสัมภาษณ์เชิงลึก ภายใต้งานตอนการดำเนินงานคือ (1) เตรียมความพร้อมทีมนักวิจัยชุมชน และสร้างความเข้าใจของทีมนักวิจัยชุมชน (2) ลงพื้นที่เก็บข้อมูล (3) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางการแปรรูปพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพร (4) พัฒนาดันแบบผลิตภัณฑ์สมุนไพร (5) สรุปผลและเผยแพร่ในเวทีสาธารณะซึ่งผลของการศึกษา จากวัตถุประสงค์ของการ

วิจัยเพื่อศึกษาศักยภาพการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอนกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร มีการรวมกลุ่มของหมอพื้นบ้าน แพทย์แผนไทย ศักยภาพการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มสมุนไพร และเป็นผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการแปรรูปสมุนไพรและการแปรรูปสมุนไพรอื่น ๆ เพื่อสุขภาพโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นแบบพื้นบ้านโดยใช้สมุนไพรรักษาโรคอย่างเดี่ยว ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสามารถสร้างรายได้ด้วยการต่อยอดเชิงพาณิชย์ จำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปสมุนไพรเพื่อสุขภาพหลายชนิด ตามสถานที่ต่าง ๆ อาทิ สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร และออกบูธจำหน่ายในงานสำคัญต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ผ่านมา ทำให้กลุ่มหมอพื้นบ้าน แพทย์แผนไทยรวมกลุ่มกันคว่ำศึกษาสมุนไพรที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น แปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเพื่อการดูแลสุขภาพตนเองและครอบครัว ต่อมาได้รับความสนใจจากสมาชิกเพิ่มขึ้นจึงจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ สร้างความเข้มแข็งในชุมชนต่อไป

ด้านของผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและจัดจำหน่ายมีผลิตภัณฑ์หลัก 3 ชนิดคือ น้ำมันเหลืองสมุนไพร น้ำมันเขียวและสมุนไพรฟ้าทะลายโจร ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้เพื่อสุขภาพและเพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าชุมชนทั้งในและนอกเขตพื้นที่ ที่สมาชิกของกลุ่มผลิตขึ้นมา โดยมีจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ชุมชนที่แตกต่างจากวิสาหกิจชุมชนอื่น ๆ เช่นน้ำมันเหลืองสมุนไพร จะมีความหอมให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ แปรรูปจากน้ำมันมะพร้าว และเมื่อใช้นวดหรือทาถูที่บริเวณปวดเมื่อย สมุนไพรน้ำมันเหลือง จะช่วยให้ผ่อนคลายและลดอาการคัดจากการกักตักของแมลง (สัมภาษณ์นางละออ พุกษากร, กรรมการวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร, วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2566)

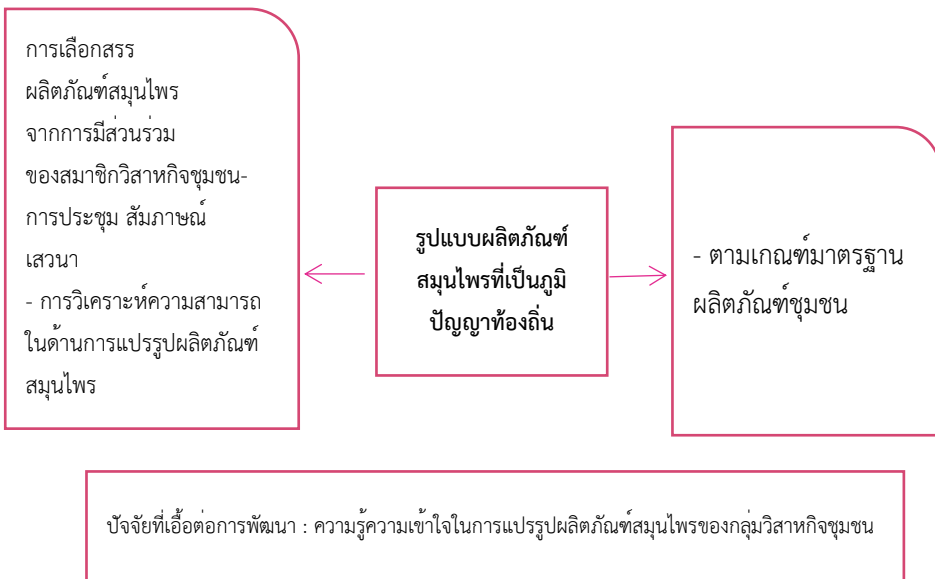

ภาพที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อคัดเลือกผลิตภัณฑ์สมุนไพร

จากผลของการวิจัยในประเด็นของศักยภาพการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอนนั้น จากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และการจัดกลุ่มเพื่อวิเคราะห์ตนเองโดยใช้เทคนิค swot ด้วยการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร พบว่า ในด้านของจุดแข็ง (s) กลุ่มมีความสามัคคีมาก มีองค์ความรู้ในเรื่องของสมุนไพร ภูมิปัญญาท้องถิ่น จุดอ่อน (w) การกำหนดเวลาว่างในการทำงานที่บางครั้งไม่พร้อมกัน เวลาว่างไม่ตรงกัน เขตพื้นที่ใน กรุงเทพมหานครหนาแน่น โอกาส (o) กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในชุมชนมีศูนย์สมุนไพรที่สามารถนำมาเป็นวัตถุดิบได้จำนวนมาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำบลและผู้นำชุมชนให้การสนับสนุนการดำเนินงานบ่มเพาะสมุนไพร และอุปสรรค (t) ขั้นตอนการติดต่อกับการขอจดเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายจดทะเบียน และการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่มีหลายขั้นตอน

จากการวิเคราะห์การดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร ในด้านการดำเนินงานด้วยเทคนิค swot พบว่า ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานครหลายผลิตภัณฑ์ อาทิ น้ำมันเหลืองสมุนไพร มันเขียว และสมุนไพรฟ้าทะลายโจร มีปัจจัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและแนวทางในการดำเนินงานคือ กลุ่มสมาชิกชุมชนต้องมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพร เข้าใจขั้นตอนข้อกำหนดในการผลิต

สมุนไพร ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การพัฒนากระบวนการผลิตและรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ให้มีความเหมาะสมตามเกณฑ์มาตรฐาน (สัมภาษณ์ นายประดิษฐ์ เพิ่มแสงสุวรรณ, ประธานวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร, 4 เมษายน พ.ศ. 2566) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 3 รูปแบบการผลิตสมุนไพรชุมชนคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร

จากภาพประกอบที่ 2 จะเห็นได้ว่า การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์สมุนไพรของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาความต้องการของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนแล้ว พบว่าปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้มาตรฐานคือ ความรู้ความเข้าใจเรื่องสมุนไพร เช่น สรรพคุณ ประโยชน์และโทษของสมุนไพร เป็นต้น ขั้นตอนของเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ การสร้างจุดเด่นและแผนการตลาด การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การออกแบบ จะต้องเข้าใจถึงวิธีการและขั้นตอนวิธีการผลิต

เป็นต้น โดยการสร้างให้เกิดความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในเรื่องของสมุนไพร การแปรรูปสมุนไพร การจัดจำหน่าย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลกับหน่วยงานอื่น เป็นต้น

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร สามารถตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาประเด็นที่ 1 ที่ว่าเพื่อศึกษาศักยภาพของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพของกลุ่มในด้านของความสนใจ ความสามัคคี กรรมการวิสาหกิจชุมชนหรือแกนนำกลุ่มมีความเสียสละ มีความรู้เรื่องของสมุนไพรรวมทั้งสมาชิกกลุ่มเองมีองค์ความรู้เรื่องของสมุนไพรพื้นบ้านและสามารถนำสมุนไพรมาแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อต่อยอดจัดจำหน่าย สร้างรายได้ให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ทำให้กลุ่มมีศักยภาพเพียงพอในระดับหนึ่งของการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพร และมีเงินปันผลให้กับสมาชิก นอกเหนือจากการส่งเสริมทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดและความขั้นตอนต่าง ๆ ของการขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มได้รับความมั่นใจจากผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในการให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในการส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ (สำนักงานบริหารมาตรฐาน 3 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2550)

รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่ารูปแบบของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือกระบวนการเลือกสมุนไพร ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมแก่การพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐาน และการตรวจติดตามผลผลิต ซึ่งประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกฎเกณฑ์การขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในภาพรวมและศักยภาพความพร้อมของกลุ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่ง

สอดคล้องกับอัจฉรา จิตตลดากร และคณะ (2551) ที่ศึกษาโครงการการศึกษารูปแบบ และปัจจัยความสำเร็จของการเกษตรแบบมีสัญญาในการผลิตพืชของไทย พบว่า อุปสรรค และปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาความสำเร็จของการเกษตรแบบมีสัญญาในการผลิตพืชของไทยคือ ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ ทั้งทางด้านของการผลิตและการจัดการ รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการทำ การเกษตรแบบมีสัญญากับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

ค้นหาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการแปรรูปสมุนไพรเพื่อสุขภาพของกลุ่ม วิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำ ชุมชน รวมทั้งประชาชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร นั้นได้ให้ความสำคัญในการแปรรูปพืชสมุนไพรเพื่อสุขภาพ เพราะชุมชนมี พืชสมุนไพรหลากหลายชนิดถือได้ว่า มีความหลากหลายด้านชีวภาพพืชสมุนไพร เช่น ขมิ้น ไพล ตรีศร มะกรูด เป็นต้น เสนอ แผนพัฒนาชุมชนในเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร และนำผลิตภัณฑ์ชุมชนจัดจำหน่ายต่อยอดเชิงพาณิชย์ ผู้วิจัยจึง ร่วมกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนนำในการแปรรูปพืชสมุนไพร จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ การทำน้ำมันนวดมะรุมเพื่อสุขภาพ น้ำมันเหลือง และน้ำยาสระผม มะกรูด และได้ร่วมกันออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ เกิดมูลค่าเพิ่ม ในตัวผลิตภัณฑ์ และยังพบว่าสมาชิกวิสาหกิจชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในการแปรรูป ผลิตภัณฑ์สมุนไพร และมีแนวทางในการจัดหางบประมาณโดยมีการปรึกษากับผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งกลุ่มผู้นำก็ได้ให้ความสำคัญและกำลังจะผลักดันให้เป็นสินค้าชุมชน และยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา รูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรคลองบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยผลของการดำเนินโครงการวิจัยที่ผ่านมา เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม

วิสาหกิจชุมชน แนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรชุมชน เพื่อให้ได้การยอมรับและรับรองตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผลของแผนการตลาดต่อไป กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพร ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรในสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานครและหน่วยงานอื่น ๆ และหน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความสำคัญต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพรพื้นบ้านตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

เพื่อพัฒนาการทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมชุมชนท้องถิ่นให้ความเห็นเป็นรูปธรรม กลุ่มวิสาหกิจชุมชนควรมีห้องปฏิบัติการทดลอง ห้องผลิตสมุนไพรให้ได้มาตรฐานแพทย์แผนไทยเข้ามาตรวจสอบเพิ่มเติม นอกจากนี้ในด้านของผลิตภัณฑ์ชุมชน คือการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ที่ทันสมัย มีรายละเอียดในผลิตภัณฑ์ให้ครบถ้วน พร้อมทั้งข้อควรระวัง ในการบริโภคสมุนไพรด้วย ซึ่งสามารถนำประเด็นดังกล่าว เป็นโจทย์วิจัยต่อไป และส่งเสริมให้ผู้ผลิตมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนากลุ่มให้ได้รับรับมาตรฐานอาหารและยา (อย.)

References

- Puang-ngam, G. (2019). *Self-management of communities and localities* (2nd ed.). Thammasarn.(in thai)
- Cooperative Auditing Department. (2011a). *Cooperative information utilizing IT* [Online system]. Retrieved April 9, 2023, from <http://www.cad.go.th> (in thai)
- Tonkla Archeep Project. (2009). Retrieved December 12, 2009, from <http://www.tonklaarcheep.com>] (in thai)
- Potprakasan, N., & Yongyingprasert, W. (2023). Knowledge management of local wisdom in processing moringa oil products by the Bang Bon herbal group, following the philosophy of sufficiency economy to

- Pracharat markets. *Journal of Arts Management*, 7(3), July–September.
(in thai)
- Green Fiber Co., Ltd. (2024, January 30). Tips to know before choosing packaging for product transportation. *Green Fiber*. Retrieved from <https://greenfiberhardboard.com/ways-to-choose-productpackaging-in-a-logistics-system/> (in thai)
- Community Enterprise Promotion Act of 2005 (B.E. 2548). Extracted from the *Government Gazette, General Announcement Edition*, 122(6 ง), January 18, 2005. (in thai)
- Klin Kaewnarong, S. (2015). Packaging design to promote OTOP products. *Journal of the Department of Science Service*, 63(199), 19–21. (in thai)
- Chantawanich, S. (2013). **Data analysis in qualitative research** (11th ed.). Chulalongkorn University Press. (in thai)
- Klangraphan, S. (2008). Guidelines for developing occupational groups in the cooperative village project area towards self-management organizations in San Kamphaeng and Mae On districts, Chiang Mai. Office of Research Fund. (in thai)
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2017). *Draft 20-year strategic plan* [Online]. Retrieved from www.nesdb.go.th (in thai)
- Office of Lampang Provincial Industry, Industrial Promotion Division. (2010). **Supporting documents for training on community product standards**. Lampang Provincial Industry Office. (in thai)

- Bureau of Standard Management 3, Ministry of Industry. (2007). What are community product standards? *Exporter and Executive Magazine, 21*(489). (in thai)
- Jittaladakorn, A., & colleagues. (2008). A study project on models and success factors of contract farming in crop production in Thailand. Office of Research Fund. (in thai)
- Pruksakorn, L. (2023, April 4). Personal communication. (in thai)
- Permsangsuwan, P. (2023, April 4). Personal communication. (in thai)

การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและ
เยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบล

บางตลาด อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

Building Collaboration between Community, Temple, School, and
Government Agencies to Develop Love and Unity among Children and Youth: A
Case Study of Wat Chonprathanrangsarit, Bangtalat Sub-district, Pakkret District,
Nonthaburi Province

พระมหาชัยทกร พูลกิ่ง¹ อรุณ ไชยนิทย์² และอรอนงค์ แดงอ่อน³
Phramaha Chaitakorn Poolking¹ Arun Chaini² and Onanong Tangorn³

^{1,2}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

³สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

^{1,2}Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

³Surat Thani Primary Education Service Area Office 1

²Email:kumpanchainit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี และ 3) แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคีที่มีประสิทธิภาพ เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 12 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปและการวิเคราะห์ด้วยการตีความประเด็นการศึกษา และการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ชุมชนวัดชลประทานรังสฤษฎ์ ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานสงเคราะห์ ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานวิทยา และเทศบาลนครปากเกร็ด จำนวน 288 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าเท่ากับ 0.85 การวิเคราะห์

ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F- test และ Pearson Correlation

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความร่วมมือในการวางแผน ด้านความร่วมมือในการดำเนินงาน ด้านความร่วมมือในผลประโยชน์ และด้านความร่วมมือในการติดตามประเมินผล เป็นแนวทางการปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินกิจกรรมสร้างความสามัคคี ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือ ระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคีอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านความพึงพอใจ และด้านแรงจูงใจ เป็นการสร้างความผูกพันที่ปราศจากความขัดแย้งต่อกัน ซึ่งเป็นกระบวนการการสร้างความร่วมมือให้เกิดการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ และ 3) แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ควรมี การสร้างความร่วมมือเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีคุณภาพต้องอาศัยปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องของหลายประการที่จะสามารถโน้มน้าว ชักจูงและเสริมสร้างให้เกิดความสำเร็จในความร่วมมือ โดยการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากผลการดำเนิน พร้อมทั้งการสร้าง ความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานที่จะเป็นแรงจูงใจให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพและประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ความร่วมมือ, บ้าน, วัด, โรงเรียน, ราชการ, เยาวชน, ความสามัคคี

Abstract

This research aimed to study 1) the effectiveness of building collaboration between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth 2) the factors affecting the effectiveness of building collaboration between community, temple, school and government

agencies to develop love and unity among children and youth; and 3) the guidelines for building collaboration between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth. The research utilized the mixed methods of qualitative and quantitative methodologies. The tool used for the qualitative method was the interview with 12 key informants. The obtained data was analyzed with summarizing and interpretation of the study points. The samplings for the quantitative research were 288 local residents of Wat Chonprathanrangsarit Community, Wat Chonprathansongkhrow School Community Wat Chonprathanwittaya School Community and Pakkret Municipality. The tool was a set of questionnaires with an alpha coefficient of 0.85. The data were analyzed by descriptive statistics, namely, frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F- test and Pearson Correlation.

The results of the research found that: 1) The effectiveness of building collaboration between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth was at high level in all four aspects, namely, cooperation in planning, cooperation in operation, cooperation in benefits and cooperation in monitoring and evaluation, which were collaborated for the success of building unity in community. 2) The factors affecting the effectiveness of building collaboration between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth was at high level in all four sides, namely, participation, sharing responsibilities, satisfaction, and motivation. These aspects helped promote the close connection without conflicts in community and create cooperation for quality development, and 3) Over the guidelines for building collaboration

between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth, it was suggested that all stakeholders in communities should have a say in the community development. In conducting any community projects, there is a need to make sure that the project implementers are satisfied in their tasks. Their satisfaction will guarantee the quality and the success of their jobs.

Keyword: Cooperation, Community, Temple, School, Government Agencies, Youth, Unity

บทนำ

การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน ต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังที่เพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคนให้เข้มแข็ง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคนในเชิงสถาบัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วผ่านกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้คนมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวฝ่ายเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อยร่วมสมัยที่หลากหลายรูปแบบ มีการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อผลประโยชน์ส่วนรบน้อยลง การมีความสัมพันธ์แบบเครือข่ายที่มีความเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันก็เริ่มหมดไป ก็จะไปสู่ปัญหาสังคมเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีศักยภาพสูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

การจัดการศึกษาของไทยในอดีตตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นการจัดการศึกษาโดยชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีวัดเป็นศูนย์กลางสำคัญของการจัดการศึกษา การถ่ายทอดความรู้โดยมีพระสงฆ์เป็นหลัก รวมทั้งผู้อาวุโส พ่อแม่ ปราชญ์ชาวบ้าน ช่างฝีมือ เป็นต้น ต่างได้รวมกัน

ทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่บุตรหลาน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของคนท้องถิ่นในสมัยก่อน ซึ่งเยาวชนในสมัยก่อนได้รับ ทั้งความรู้ ทั้งภูมิธรรม ภูมิปัญญา วัดหรือพระพุทธศาสนาเป็นสถาบันที่เก่าแก่ทางสังคมที่เคียงคู่มากับชาติ และเป็นรากฐานของระบบจริยธรรมในสังคมไทยที่เป็นที่ยอมรับและยึดปฏิบัติกันมา ดังนั้นวัดและบ้านจึงมีบทบาทที่สำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมให้อยู่เป็นปกติสุข (เยาวภา ประคองศิลป์, 2549) ซึ่งปัจจุบันได้มีการสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง รวมกลุ่มกันร่วมกันคิดร่วมกันพัฒนาทำงานกันเป็นทีม ทุกสถาบันมีส่วนร่วมในการทำงาน รับผิดชอบร่วมกันอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ของกลุ่มทำงาน เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (อุมาพร บุญเพชร, 2555) ซึ่งมีประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 79 บัญญัติว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นพระพุทธศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน และศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และมาตรา 80 (4) ได้บัญญัติให้มีการส่งเสริมการกระจายอำนาจ เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนาและเอกชน จัดให้มีส่วนร่วมในการศึกษา เพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช, 2550) การพัฒนา 3 สถาบัน คือ บ้านใน ฐานะสถาบันการปกครอง วัดในฐานะสถาบันศาสนา และโรงเรียนในฐานะสถาบันการศึกษา ซึ่งสถาบันทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันในทางสังคม และเป็นตัวเชื่อมโยงกิจกรรมในชุมชนด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วยกัน ทั้งนี้ ในปัจจุบันสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่าง ต่อเนื่องและรวดเร็วจึงทำให้เกิดภาวะ วิฤตและปัญหามากมาย เช่น ปัญหาวิฤตวัฒนธรรม และวิฤตทางสังคมทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545)

การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรสู่ความสำเร็จ และสามารถประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการสร้างความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพิ่มความตระหนักในการรับประโยชน์ร่วมกัน จะเห็นได้ว่าโรงเรียนมีบทบาทในการสร้างเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ชุมชนบ้านก็มีบทบาทและความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้มรดกทางวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมแบบร่วมมือและหลักการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม ตามแนวคิดที่ว่าในสังคมหนึ่ง ๆ ถ้าโรงเรียนกับบ้านรู้จักกันและร่วมมือกัน โรงเรียนสอน บ้านและวัดเสริม โดยทั้งที่โรงเรียน บ้านและวัดมีส่วนร่วมอยู่ในระบบจริยศึกษาอย่างกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันก็จะนำความสงบสุขมาสู่สังคม (พิศิษฐ์ เทพไกรวัลย์, 2554)

วัดชลประทานรังสฤษฎ์ เป็นศูนย์รวมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งเป็นสถานที่ที่พุทธศาสนิกชนเข้ามาทำกิจกรรมทาง ศาสนพิธีในวันสำคัญทางพุทธศาสนา เพื่อเป็นการเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิตการที่จะนำไปสู่ความเป็นอยู่ดีมีสุขของคนไทย แต่เมื่อมีความเจริญทางด้านวัตถุสังคมโดยเฉพาะทรัพยากรมนุษย์ย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลงตามกระแสทั้งนี้เพราะความเจริญทางด้านวัตถุได้เข้ามาครอบงำชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมเป็นเหตุทำให้สังคมมีแต่ความแก่งแย่งชิงดีเห็นแก่ตัว และขาดความสามัคคีกลายเป็นสังคมอ่อนแอ การหล่อหลอมให้คนในสังคมใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนาเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดในชีวิต เป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายในสังคมปรารถนาให้เกิดขึ้น แต่ผลที่ปรากฏจากการ บูรณาการแนวคิดและหลักธรรมต้องใช้เวลาเพาะบ่มระยะนาน เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์และสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยทุนนิยมมักจะชักจูงให้คนในสังคมมีวิถีชีวิตและมุมมองในชีวิตที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะปัญหาใน

สังคมนั้น ต้องไม่ปล่อยให้ป็นหน้าที่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแต่ต้องเกิดจากการร่วมมือของ บ้าน วัดและโรงเรียน เนื่องจากในปัจจุบันนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดมาจากเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัวปัญหายาเสพติด ปัญหาเด็กแว่น ปัญหาท้องในวัยเรียน เป็นต้น ในปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหาที่เกิดขึ้นเท่านั้น ผู้ศึกษาจึงได้ทำการวิจัยในปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตใกล้เคียงกับวัดชลประทานรังสฤษฎ์ เพื่อเป็นแนวทางที่จะหาวิธีการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เยาวชน และการแก้ไขปัญหานั้นมีแบบผสมผสานทั้งทางโลกและทางธรรม การแก้ไขปัญหาแบบทางโลก ก็คือได้เอา บ้าน โรงเรียน และราชการ มาช่วยสกัดการปัญหาที่จะเกิดขึ้น และการแก้ไขปัญหาแบบทางธรรม ก็คือได้เอาวัด เป็นสถานที่ฝึกอบรมหรือมีพระภิกษุได้ออกไปให้ความรู้ และได้นำธรรมะไปสอนในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักธรรมะ เพื่อที่จะได้ลดปัญหาอีกอย่างหนึ่ง

เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการนำผลวิจัยมาใช้เป็นแนวการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และหวังว่าการทำวิจัยในครั้งนี้จะมีผลช่วยผลักดันให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี
กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

3. แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่มีประสิทธิภาพ

ระเบียบวิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสม ระหว่างการวิจัยแบบเชิงปริมาณ(Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการศึกษาโดยการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. การวิจัยเชิงคุณภาพ 2. การวิจัยเชิงปริมาณ

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

1. พื้นที่ศึกษา เพื่อใช้ในการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมพื้นที่ศึกษาและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากชุมชนใกล้เคียง คือ จำนวน 1 วัด คือ วัดชลประทานรังสฤษฎ์ จำนวน 2 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนวัดชลประทานสงเคราะห์ 2) โรงเรียนวัดชลประทานวิทยา และอีก 1 เทศบาล คือ เทศบาลนครปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ เจ้าอาวาสวัด คณะกรรมการบริหารวัด ประชาชนชาวบ้าน ประธานชุมชน คณะกรรมการชุมชน ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี จำนวน 12 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้คือแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้มีโครงสร้างประกอบด้วย 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามลักษณะปลายเปิดและประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ

ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ปัจจัยที่ส่งผลประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรัก และความสามัคคี เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ อย่างมีประสิทธิภาพ และตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และ ราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัด ชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collections) การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิง คุณภาพ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการจดบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และหรือการ บันทึกเสียงข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ เจ้า อาวาสวัด คณะกรรมการบริหารวัด ปราชญ์ชาวบ้าน ประธานชุมชน คณะกรรมการชุมชน ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัย ได้นำมาตรวจสอบความถูกต้องและนำมาวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ด้วยการวิเคราะห์ เนื้อหาโดยการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยใช้วิธีการแบบสามเส้า (Triangulation) คือตรวจสอบความสอดคล้องของประเด็นเนื้อหาที่มีผู้เห็นสอดคล้องกัน ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปและนำมาสรุปเพื่อนำเสนอต่อไป

2. การวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการสำรวจความคิดเห็นของ ประชาชนในชุมชน วัด โรงเรียน และหน่วยงานราชการ ด้วยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีวิธีการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample) คือ 1) ชุมชน วัดชลประทานรังสฤษฎ์ 2) ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานรังสฤษฎ์ 3) ชุมชนโรงเรียนวัด ชลประทานวิทยา และ 4) เทศบาลนครปากเกร็ด อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน ทั้งสิ้น 1,030 คน เพื่อทราบขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณสูตรของทอโร ยามา

เน่ (Taro Yamana) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 คน และใช้วิธีนี้ในระยะห่างเท่าๆ กัน วิธีการสุ่มจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างกระจายไปแต่ละชุมชนตามความเหมาะสม

ตาราง 1 ตัวอย่างประชากรที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างง่าย

รายชื่อชุมชน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ชุมชนวัดชลประทานรังสฤษฎ์	290	81
ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานสงเคราะห์	210	59
ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานวิทยา	230	64
เทศบาลนครปากเกร็ด อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	300	84
รวม	1030	288

$$n = \frac{n}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$$N$$
 = ขนาดของประชากร
$$e$$
 = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

เมื่อแทนค่าสูตรจะได้

$$N = \frac{1,030}{1 + (1,030) (0.05)^2}$$

$$N = \frac{1,030}{6.875}$$

$$n = 288$$

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทาง ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์แล้วนำแบบสอบถามไปทดสอบกับ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's) โดยค่าอัลฟาต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปถือว่ามีความเที่ยงใช้ได้ ซึ่งในการทดสอบแบบสอบถามครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ที่ 0.85 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ หน่วยงานที่สังกัด ซึ่งเป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ได้แก่ ความร่วมมือในการวางแผน ความร่วมมือในการดำเนินงาน ความร่วมมือในการรับผลประโยชน์ และความร่วมมือในการติดตาม ประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านความพึงพอใจ และด้านแรงจูงใจ ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบให้เลือกตอบมีเนื้อหาสาระ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

ด้านการบริหารจัดการ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านกลุ่ม ด้านการรับรู้ และด้านความพอเพียง ดังนี้

ระดับคะแนน		ระดับความคิดเห็น
5	คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยมาก
3	คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1	คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 คำถามแบบคำถามปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collections)

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณจากการแจกแบบสอบถามประชาชนในชุมชน โรงเรียน วัดชลประทานรังสฤษฎ์ และหน่วยงานราชการ รวมทั้งสิ้น 288 ชุดแล้วนำตัวไปปรับแบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ คือจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาครบถ้วนแล้ว มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการวิจัย คือ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ แล้ววิเคราะห์ตามความคิดเห็นโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยจะแบ่งระดับค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นออกมาเป็นระดับ ซึ่งมีเกณฑ์สำหรับการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81– 2.60	หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61– 3.40	หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

สถิติเชิงอนุมาน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ สมมติฐาน ข้อที่ 1 ใช้ t-test, F-test และสมมติฐาน ข้อที่ 2 ใช้คอริเรชัน (correlation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบไม่ใช้พาราเมตริก ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Hinkle D.E. 1998) ไว้ ดังนี้

ค่า r	หมายถึง	ระดับของค่าความสัมพันธ์
.90 – 1.00		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
.70 - .90		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 - .70		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 - .50		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
Sig	หมายถึง	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง	ความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	หมายถึง	ความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอบางเกรด จังหวัดนนทบุรี

การศึกษา การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างวัด โรงเรียน และราชการ จากกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน 288 คน โดยการวิเคราะห์ตามด้าน ได้แก่ ได้แก่ ความร่วมมือในการวางแผน ความร่วมมือในการดำเนินงาน ความร่วมมือในการรับผลประโยชน์ และความร่วมมือในการติดตามประเมินผล โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ในภาพรวม

ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เกิดความรักและความสามัคคี	($\bar{X}$)	S.D	ประเมิน	ลำดับ
1. ด้านความร่วมมือในการวางแผน	3.97	.725	มาก	4
2. ด้านความร่วมมือในการดำเนินงาน	4.07	.726	มาก	1
3. ด้านความร่วมมือในผลประโยชน์	3.98	.754	มาก	3
4. ด้านความร่วมมือในการติดตามประเมินผล	4.05	.613	มาก	2
รวม	4.02	.704	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี จำนวน 288 คน โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อยพบว่า ส่วนใหญ่คือด้านความร่วมมือในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก

($\bar{X}$ =4.07) รองลงมาคือด้านความร่วมมือในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.05) รองลงมาอันดับสองคือด้านความร่วมมือในผลประโยชน์ และลำดับสุดท้ายคือด้านความร่วมมือในการวางแผน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.97) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา:วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

การศึกษา การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ จากกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน 288 คน โดยการวิเคราะห์ตามด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านความพึงพอใจ และด้านแรงจูงใจ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ในภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เกิดความรักและความสามัคคี	($\bar{X}$)	S.D	ประเมิน	ลำดับ
1. ด้านการมีส่วนร่วม	4.19	.684	มาก	1
2. ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย	4.16	.698	มาก	2
3. ด้านความพึงพอใจ	3.98	.738	มาก	4

4. ด้านแรงจูงใจ	4.02	.724	มาก	3
รวม	4.09	.715	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี จำนวน 288 คน โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อยพบว่า ส่วนใหญ่คือด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) รองลงมาคือด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$) รองลงมาอันดับสองคือด้านแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$) และลำดับสุดท้ายคือด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทานรังสฤษดิ์ ตำบลบางตลาด อำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยจึงได้มีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี มีดังนี้ 1) เจ้าอาวาสวัด 2) คณะกรรมการบริหารวัด 3) ปราชญ์ชาวบ้าน 4) ประธานชุมชน 5) คณะกรรมการชุมชน 6) ผู้อำนวยการโรงเรียน 7) รองผู้อำนวยการ 8) นายกเทศมนตรี 9) รองนายกเทศมนตรี กล่าวไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ 1) ความร่วมมือในการวางแผน 2) ความร่วมมือในการดำเนินงาน 3) ความร่วมมือในการรับผลประโยชน์ และ 4) ความร่วมมือในการติดตามประเมินผล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ด้านความร่วมมือในการวางแผน จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายท่านได้ให้ข้อมูลตรงกันว่า บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ ได้ร่วมมือกันในการ

จัดทำแผน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ มีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน มีการกำหนดแผนปฏิบัติการที่เชื่อมโยงและต่อเนื่องกัน โดยให้บ้าน วัด โรงเรียน แลราชการ เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมมือกันเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมตามปัญหาที่เกิดขึ้นและความจำเป็นที่เร่งด่วนตามระยะเวลาที่เหมาะสม ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรด้วยกัน มีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน พร้อมทั้งการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน รวมทั้งร่วมกันกำหนดวิธีติดตามการประเมินผล เพื่อสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ และมีการทำความเข้าใจให้ทุกฝ่ายรู้จักกับบทบาทหน้าที่ของตนและสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การดำเนินจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคีบรรลุดุष्टประสงค และเป็นไปตามแผนที่วางไว้ การให้ความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการสร้างความไว้วางใจ การสร้างความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง คือความสำเร็จของการวางแผน และเป็นแนวทางการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ความร่วมมือในการดำเนินงาน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายท่านได้กล่าวตรงกันไว้ว่า การดำเนินงานในการสร้างร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ ทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุดุष्टประสงค และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประชุมทบทวนพันธกิจและแนวทางการดำเนินกิจกรรมการสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชน ร่วมกันสร้างทักษะความร่วมมือที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน และได้ร่วมการคิดวิเคราะห์ถึงปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ ที่เด็กและเยาวชนกำลังประสบอยู่ โดยผ่านกระบวนการความร่วมมือของประชาชนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีการประชุมชี้แจงแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานด้วยการสร้างความเข้าใจให้ร่วมคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันเสนอแนวทางแก้ปัญหา และร่วมกันติดตามประเมินผล ร่วมกำหนดความต้องการ

ของเด็กและเยาวชน ร่วมตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสม ร่วมเสนอโครงการ/แผนงาน/กิจกรรม ร่วมกันในการจัดหาและสนับสนุน ด้านวัสดุ อุปกรณ์ แรงงาน เงินทุน หรือเข้าร่วมบริหารงาน ประสานงาน ในการขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักความสามัคคีกัน อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ความร่วมมือในผลประโยชน์ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญตรงกันหลายท่านว่า การสร้างความร่วมมือให้เกิดความรักความสามัคคีกันระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ มีส่วนร่วมในการประชุมกับคณะกรรมการในการจัดทำแผนพัฒนา การกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรม มีส่วนร่วมในการคัดเลือกคณะกรรมการในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและติดต่อประสานงานในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการใช้ประโยชน์ร่วมกัน คือโรงเรียนเป็นศูนย์การเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และประชาชนในชุมชน ซึ่งชุมชนก็สามารถใช้สถานที่ของโรงเรียนในการทำกิจกรรม ประชุมสัมมนา ศึกษาหาความรู้ ซึ่งโรงเรียนก็มีห้องสมุดที่มีคุณภาพสำหรับไว้ให้บริการแก่ชุมชน มีห้องคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย สามารถให้บริการแก่ชุมชนได้ และมีศูนย์กีฬาที่ชุมชนสามารถมาใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งเป็นการแบ่งปัน ประโยชน์ร่วมกัน ศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน ทุกฝ่ายต้องได้รับประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทำให้เกิดความภาคภูมิใจในกระบวนการมีส่วนร่วมและผลงานที่เกิดขึ้นกับเด็ก เยาวชน และชุมชน ที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันจากการเข้ามามีส่วนร่วม และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน ส่วนวัดก็เป็นศูนย์กลางการทำ ความดี ยึดถือปฏิบัติในหลักของศีลธรรม เป็นที่พึ่งทางใจ ซึ่งสามารถใช้สถานที่วัดเป็นสถานที่ประชุม จัดกิจกรรมสร้างความสามัคคีให้กับเด็ก เยาวชนและชุมชนได้ ส่วนราชการก็เข้ามาให้การสนับสนุน ร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีกันในหมู่คณะอย่างภาคภูมิใจร่วมกัน เป็นการสนับสนุนวิธีการเชิงรุกในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน การสร้างความ

ตระหนักให้เด็กและเยาวชนเกิดความรักความสามัคคีกัน การสนับสนุนการพัฒนาของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการทำงานเป็นทีม มีการประชาสัมพันธ์ สื่อสาร ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์จากการทำงานร่วมกัน

1.4 ความร่วมมือในการติดตามประเมินผล จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายท่านได้ให้ข้อมูลตรงกันว่า การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างความรักความสามัคคีหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกันในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และข้าราชการ ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เพื่อที่จะร่วมกันแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมในการสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชน โดยทั้งบ้าน วัด โรงเรียน และราชการได้ร่วมกันติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน มีการสร้างความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่าย โรงเรียนมีการสนับสนุนความรู้และการใช้เทคโนโลยีแก่บ้าน วัด ชุมชน และราชการ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานซึ่งกันและกัน มีความเหมาะสมของผู้ประเมินผลในการปฏิบัติงาน มีการวัดผลและประเมินผลการดำเนินงานจากสภาพจริงและความพึงพอใจ ในการจัดกิจกรรมมีการทำแบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของการจัดกิจกรรม เพราะจะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญที่ได้สะท้อนความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับบ้าน วัด โรงเรียน และราชการที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ ไปหาทางแก้ไขปรับปรุงในการจัดกิจกรรม เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้ร่วมกันเรียนรู้สภาพของเด็กและเยาวชนในการดำเนินชีวิต เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน และทุกฝ่ายได้ร่วมกันค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา ตลอดจนการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นการนำเอากิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งด้านวัตถุและจิตใจ โดยอยู่บนพื้นฐานของความ

เท่าเทียมกันของบุคคลและสังคม การติดตามและประเมินผลการพัฒนา เพื่อที่จะแก้ไข
ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันที

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน
และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านการมี
ส่วนร่วม 2) ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย 3) ด้านความพึงพอใจ และ 4) ด้านแรงจูงใจ โดยมี
รายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านการมีส่วนร่วม มีผู้ข้อมูลสำคัญตรงกันหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า การ
สร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี
แก่เด็กและเยาวชน ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด
โครงสร้าง กำหนดบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงาน เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการจัด
การศึกษาสำหรับและเยาวชนอย่างจริงจัง มีการระดมความคิดและร่วมกันตัดสินใจ
แก้ปัญหาาร่วมกัน มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดกิจกรรม
ที่ผ่านการระดมความคิดเห็นจากทุก ๆ ฝ่าย เพื่อแก้ปัญหาเร่งด่วนที่ต้องได้รับการปรับปรุง
แก้ไขก่อนเป็นอันดับแรก การช่วยกันแสดงความในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตาม
นโยบายของบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ รวมถึงแสดงความคิดเห็นถึงแนวทางปรับปรุง
พัฒนาในการดำเนินงานร่วมกันและการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพราะ
การวางแผนดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายรู้จักวิธีการคิด วิธีการตัดสินใจอย่าง
มีเหตุผล รู้จักการนำเอาข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงาน การ
ติดตามและประเมินผลงาน หากการติดตามงานและประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมก็
จะทำให้การดำเนินกิจกรรมประสบความสำเร็จอย่างที่เป้าหมายเอาไว้ เพื่อเป็นการร่วม
แรงร่วมใจช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกันรับบทบาทหน้าที่ของตนเอง

2.2 ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายท่านได้ให้ความหมาย
ไว้ตรงกันว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อให้เกิด
ความรักความสามัคคีแก่เด็กและเยาวชน ทุกฝ่ายได้ร่วมสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ต่อเด็ก

และเยาวชนในชุมชน ด้วยจัดกิจกรรมสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้รู้จักหลักการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสงบสุข ตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและอยู่ในหลักศีลธรรมอันดี มีการทำงานเป็นทีม รู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน มีการรับรู้และยอมรับในความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และเกิดขึ้นแล้วก็สามารถช่วยกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้ทันต่อเหตุการณ์

2.3 ด้านความพึงพอใจ ผู้ข้อมูลสำคัญตรงกันหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนคือ การสร้างหลักความโปร่งใสในการปฏิบัติงานให้ทุกฝ่ายเกิดการยอมรับและเชื่อมั่น โดยการใช้หลักประชาธิปไตยในการดำเนินงานให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในทุกฝ่าย มีการสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ให้ความสำคัญกับปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนสามารถลำดับเหตุการณ์ได้อย่างเร่งด่วน มีการสร้างสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งถือเป็นสิ่งจูงใจประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม เพื่อสร้างความประทับใจและสร้างความเข้าใจที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เวลาที่มีการจัดกิจกรรมก็มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับทราบข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นผลทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความพึงพอใจและอยากไปร่วมกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน

2.4 ด้านแรงจูงใจ ผู้ข้อมูลสำคัญตรงกันหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และแรงงานที่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีวิธีการดำเนินงานที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ชัดเจน มีผู้นำที่มีศักยภาพ มีภาวะเป็นผู้นำสูง ทำให้สมาชิกเกิดความรักความศรัทธา และสามารถนำพาสมาชิกให้ทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกฝ่ายมีอำนาจในการตัดสินใจ ทุกคนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตน มีผูกพันกับงาน แล้วร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ร่วมกันวางแผนการดำเนินงานในบรรยากาศที่เป็น

กันเองพิจารณาด้วยเหตุและผล ก็จะเกิดแรงจูงใจต่อการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชน ถือเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจแก่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน มีเป้าหมายการสร้าง แรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้เกิดความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน

3. แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อ พัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทาน รังสฤษฎี ตำบลบางตลาด อำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ทุก ฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ ชัดเจน ถือเป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วม ในการร่วมคิดแผนการดำเนินงาน ร่วมกัน วางแผนการดำเนินงาน ร่วมกันดำเนินกิจกรรม ร่วมกันตัดสินใจในการแก้ปัญหา และ ร่วมกันติดตามประเมินผลกิจกรรมทุกกิจกรรมที่มีการดำเนินการ ให้เป็นไปอย่าง สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพต่อเด็กและเยาวชน สร้างจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนได้มี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการยอมรับในสิ่งที่ตนเป็นผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต มีความ ไว้วางใจกันให้เกียรติซึ่งกันและกัน ได้การเรียนรู้ร่วมกัน และมีการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ และมีประสิทธิภาพต่อกัน เพื่อให้เด็กและเยาวชนเกิดความรักความสามัคคีมีความเข้าใจ ตรงกัน มีการสร้างแรงจูงใจที่ดี เพื่อเป็นการสร้างความผูกพันที่ปราศจากความขัดแย้งต่อกัน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน ทำให้เกิด พึงพอใจร่วมกัน ซึ่งกระบวนการสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ การ สร้างความร่วมมือให้เกิดการพัฒนาอย่างมีคุณภาพต้องอาศัยปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องหลาย ประการที่จะสามารถโน้มน้าว ชักจูงและเสริมสร้างให้เกิดความสำเร็จในความร่วมมือ ด้วย การสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากผลการ ดำเนิน พร้อมทั้งการสร้าง ความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานที่จะเป็นแรงจูงใจให้การ ปฏิบัติงานมีคุณภาพและประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และชุมชน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดความเข้าใจอันดี ต่อกัน ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างกัน ด้วยการหาแนวทางในการปฏิบัติตาม

บทบาทหน้าที่ของฝ่ายด้วยวิธีที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนในชุมชน เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน เนื่องจากโรงเรียนกับชุมชนเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันในโครงสร้างสังคม ปัจจุบัน ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้ง เนื่องจากโรงเรียนและชุมชนต่างมีบทบาทหน้าที่ของตนและต่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และบางครั้งอาจทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความขัดแย้งขึ้นได้ ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันย่อมช่วยให้แก้ปัญหาความขัดแย้งได้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์กับเด็กและเยาวชนในความรักความสามัคคีที่ดีต่อกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วม โดยปัจจุบันโรงเรียนต้องการการมีส่วนร่วมจากชุมชน และต้องการให้ตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทั้งด้านการวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียน การบอกความต้องการของชุมชน ฯลฯ ขณะเดียวกันชุมชนก็ต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวิชาการโดย โรงเรียนคือแหล่งวิชาการของชุมชน เป็นศูนย์ประสานงานระหว่างชุมชนกับหน่วยงานอื่น ๆ รวมถึงการให้บริการ สถานที่และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน ดังนั้นการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันย่อมช่วยให้ทั้งสององค์กรมีส่วนร่วม สนับสนุนซึ่งกันและกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการนำผลการวิจัยที่ค้นพบข้อเท็จจริงแล้วนำอธิบายผลที่สนับสนุนด้วยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี พบว่าประกอบด้วย 4 ด้านอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านความร่วมมือในการวางแผน พบว่า มีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนดนโยบายและเป้าหมายอย่างชัดเจน มีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนการ

ดำเนินงานในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมมือกันเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นและความจำเป็นที่เร่งด่วนตามระยะเวลาที่เหมาะสม ร่วมกันแลกเปลี่ยน เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรด้วยกัน มีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน พร้อมทั้ง การหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ John M. Bryson et. al (2006) กล่าวว่า การวางแผนอย่างเป็นทางการในฐานะที่เป็นตัวบ่งชี้ถึง ความสำเร็จในอนาคต เน้นการสร้างความคิดในพันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ซึ่ง แนวคิดนี้มักจะปรากฏในความร่วมมือที่ได้รับหน้าที่ให้ดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ส่วนอีก แนวคิดหนึ่งคือความเข้าใจอย่างชัดเจนในพันธกิจ เป้าหมาย บทบาท ขั้นตอนการดำเนินงาน ซึ่ง จะปรากฏอยู่ตลอดเวลาในขณะที่มีการติดต่อสัมพันธ์ทั้งในระดับบุคคล กลุ่มและองค์กร แต่ไม่ ว่าจะแนวคิดใดประเด็นที่สำคัญที่สุดสำหรับความสำเร็จของการวางแผนคือ การให้ความสำคัญ กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นอกจากนี้ กระบวนการวางแผนจำเป็นต้องใช้การสร้างควมไว้วางใจและ กำลังความสามารถเพื่อจัดการกับความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้น

1.2 ด้านความร่วมมือในการดำเนินงาน พบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการจัด กิจกรรม สร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กในชุมชน ทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันดำเนินงาน ตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีการ ประชุมทบทวนพันธกิจและแนวทางการดำเนินกิจกรรมการสร้างความรักความสามัคคี ให้กับเด็กและเยาวชน ร่วมกันสร้างทักษะความร่วมมือที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ เด็กและเยาวชน และได้ร่วมการคิดวิเคราะห์ถึงปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ John M. Bryson et al (2006) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานของแต่ละภาค ส่วนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงาน เนื่องจากสภาพสังคมโดยทั่วไป ในทุก ภาคส่วนต่าง ๆ ก็มีจุดแข็งและจุดอ่อนที่แตกต่างกัน ซึ่งถ้าเข้ามาร่วมมือกันในการ ดำเนินงานก็จะสามารถช่วยส่งเสริมการดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ สอดคล้องกับแนวคิดของพรภณ พงษ์เพชร (2553) กล่าวว่า การดำเนินงานเป็นการปฏิบัติ

ตามข้อตกลงที่เกิดขึ้นร่วมกันผ่านบทบาทขององค์กรและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งควรเป็นการดำเนินการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่ร่วมมือกัน

1.3 ด้านความร่วมมือในผลประโยชน์ พบว่า มีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี และมีส่วนร่วมในการประชุมกับคณะกรรมการในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี มีส่วนร่วมในการประชุมกับคณะกรรมการในการจัดทำแผนพัฒนา การกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรม มีส่วนร่วมในการคัดเลือกคณะกรรมการในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและติดต่อประสานงานในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชัยเสฏฐ์ พรหมศรี (2551) กล่าวว่า การร่วมมือร่วมใจของบุคลากรทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมและประสานงานกันอย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อบูรณาการประโยชน์ให้แก่องค์กรเพราะในความเป็นจริงองค์กรส่วนมากมักประกอบด้วยบุคลากรที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันจำนวนมากและความแตกต่างเหล่านี้เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลในองค์กรอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Michael McGuire. (2001) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการความร่วมมือเป็นการกระตุ้นให้องค์การต่าง ๆ หันมาปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

1.4 ด้านความร่วมมือในการติดตาม ประเมินผล พบว่า มีส่วนร่วมในการตรวจสอบขั้นตอนการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างความรักความสามัคคีหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกันในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และข้าราชการ ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เพื่อที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมในการสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด

ของพรณ พงษ์เพชร (2553) กล่าวว่า เป็นการประเมินบนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ต่อกัน ได้ถูกนำไปปฏิบัติอย่างมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนต่อกัน และสอดคล้องกับความคิดของโคเฮน และ อัฟฮอฟ (Cohen & Uphoff, 1980) กล่าวว่า การติดตามประเมินผลในการจัดกิจกรรม เป็นการพัฒนาการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของการจัดกิจกรรม ซึ่งถือว่าเป็นการควบคุมและการตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดโครงสร้าง กำหนดบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงาน เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสำหรับและเยาวชนอย่างจริงจัง มีการระดมความคิดและร่วมรับรู้และร่วมกันตัดสินใจแก้ปัญหาร่วมกัน มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดกิจกรรมที่ผ่านการระดมความคิดเห็นจากทุก ๆ ฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Morse, R. S. (2008) กล่าวว่า การทำให้เกิดความร่วมมือ คือการรับรู้ปัญหาร่วมกันขององค์กรที่เกี่ยวข้อง การได้มาซึ่งทรัพยากรอันเกิดจากความร่วมมือ และศักยภาพของหน่วยงานในการก่อให้เกิดความร่วมมือ และสอดคล้องกับแนวคิดของอมรพรณ ประจันตวนิชย์ (2550) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล รวมทั้งร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรมหรือกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งของกลุ่มคนหรือองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกันทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคม

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสีย พบว่า มีการสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนส่วนรวม ทุกฝ่ายได้ร่วมสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนในชุมชน ด้วยจัดกิจกรรมสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชนให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีเป้าหมายเดียวกัน เพื่อให้รู้จักหลักการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสงบสุข ตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและอยู่ในหลักศีลธรรมอันดี มีการทำงานเป็นทีม รู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของคริส อากริส (Argyris, C., & Schon, D.1978) กล่าวว่า ช่วยให้เกิดความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ระหว่างกลุ่มสมาชิกและความร่วมมือนั้นจะแพร่ขยายไปทั้งองค์กร ทำให้สมาชิกทั้งองค์กรมีเป้าหมายเดียวกัน การมีส่วนร่วมเป็นการยินยอมและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ซึ่งจะมีผลทั้งทางใจ การยอมรับ การสนับสนุน และผลต่อการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สถาบันพระปกเกล้า (2548) การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่ประชาชนจะต้องมีอิสระในทางความคิด มีความรู้ความสามารถในการกระทำและความเต็มใจที่จะเข้าร่วมต่อกิจกรรมนั้น ๆ โดยที่การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องมีลักษณะการเข้าร่วมอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุด

2.3 ด้านความพึงพอใจ พบว่า มีการใช้หลักประชาธิปไตยในการดำเนินการความร่วมมือด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกันแก่ทุกฝ่าย การสร้างหลักความโปร่งใสในการปฏิบัติงานให้ทุกฝ่ายเกิดการยอมรับและเชื่อมั่น มีการสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ให้ความสำคัญกับปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนสามารถลำดับเหตุการณ์ได้อย่างเร่งด่วน มีการสร้างสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทำให้ทุกฝ่ายเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติที่ให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของสุนทร โคตรบรรเทา (2551) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานที่เน้นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานและทำให้เกิด

ความพึงพอใจในการทำงานและการสร้างองค์กรไปสู่เป้าหมาย และสอดคล้องกับแนวคิดของทำนอง ภูเกิตพิมพ์ (2551) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม เป็นการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความคิด ความเชื่อและความยึดมั่นของแต่ละบุคคล แต่ละหน่วยงานแต่ละองค์กร

2.4 ด้านแรงจูงใจ พบว่า มีความศรัทธา ความมุ่งมั่น ร่วมกันในการสร้างความร่วมมือพัฒนาเด็กและเยาวชน มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และแรงงานที่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีวิธีการดำเนินงานที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ชัดเจน มีผู้นำที่มีศักยภาพ มีภาวะเป็นผู้นำสูง ทำให้สมาชิกเกิดความรักความศรัทธา และสามารถนำพาสมาชิกให้ทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกฝ่ายมีอำนาจในการตัดสินใจ ทุกคนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตน มีผูกพันกับงาน แล้วร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ร่วมกันวางแผนการดำเนินงานในบรรยากาศที่เป็นกันเองพิจารณาด้วยเหตุและผล ก็จะเกิดแรงจูงใจต่อการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ann Marriner Tomy. (2002) ได้กล่าวว่าการบริหาร กับผู้เกี่ยวข้องในเครือข่ายมีหลากหลายวิธีและมีบทบาทแตกต่างกัน เช่น ส่งเสริมสนับสนุน อำนวยความสะดวก สนับสนุนการเงิน โดยแต่ละคนมาร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน เป็นการผสานผลประโยชน์ร่วมกัน มีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนและการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน หรือการสร้างแนวปฏิบัติร่วมกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของคริส อากีริส (Argyris, C., & Schon, D.1978) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นการจูงใจให้ผู้ร่วมปฏิบัติงานในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบและร่วมมือในการพัฒนาองค์การที่ปฏิบัติด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

3. แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทาน

รังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอบางกรั้ว จังหวัดนนทบุรี ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์มาใช้ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน จากผลการวิจัยมีดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และ ราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี มีทั้งหมด 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้ คือ 1) ด้านความร่วมมือในการวางแผน พบว่า ควรให้ประชาชนทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมและร่วมมือกันในการจัดทำแผน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ มีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน แล้วนำแผนไปปฏิบัติการ มีการประชุมเตรียมความพร้อมในการวางแผนการดำเนินงาน ในการจัดกิจกรรมที่มีปัญหาที่จำเป็นและความเร่งด่วน ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรด้วยกัน มีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน พร้อมทั้งการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน และมีการติดตามการประเมินผลในการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรม เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงสุด 2) ความร่วมมือในการดำเนินงาน พบว่า ควรมีการนำแผนการดำเนินงานไปปฏิบัติอย่างชัดเจนมีกระบวนการความร่วมมือของประชาชนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีการประชุมชี้แจงแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน 3) ความร่วมมือในผลประโยชน์ พบว่า ในการสร้างความรักความสามัคคี เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในกระบวนการมีส่วนร่วมและผลงานที่เกิดขึ้นกับเด็ก เยาวชน และชุมชน ที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันจากการเข้ามามีส่วนร่วม และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน และ 4) ความร่วมมือในการติดตามประเมินผล พบว่า การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างความรักความสามัคคีหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกันในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และข้าราชการ เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ไปหาทางแก้ไขปรับปรุงในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป และนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวันชัย โกลละสุต (2549) ได้สรุปไว้ว่า กระบวนการที่บุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ในการปฏิบัติงานทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การรับผิดชอบ การวางแผนการปฏิบัติงานตลอดจนการประเมินผล โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการบริหารงานในองค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ann Marriner Tomy. (2002) การศึกษาวิจัยพบว่า กระบวนการความร่วมมือมีหลายมิติ ได้แก่ 1) มิติด้านการปกครอง ประกอบด้วย การตัดสินใจร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบ ซึ่งประกอบด้วยการเจรจาและการทำความเข้าใจร่วมกัน 2) มิติด้านการบริหาร ผู้เกี่ยวข้องในเครือข่ายมีหลากหลายและมีบทบาทแตกต่างกัน เช่น ส่งเสริมสนับสนุน อำนวยความสะดวก สนับสนุนการเงิน โดยแต่ละคนมาร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน 3) มิติด้านความเป็นอิสระ ซึ่งหมายถึงการผสมผสานผลประโยชน์ส่วนตนเข้ากับผลประโยชน์ส่วนรวม 4) มิติด้านการปันข้อมูลที่เกิดประโยชน์ร่วมกัน เนื่องจากเป็นการพึ่งพาซึ่งกันและกัน 5) มิติการแลกเปลี่ยนและการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน หรือการสร้างแนวปฏิบัติร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้ 1) ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า การช่วยกันแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงแสดงความคิดเห็นถึงแนวทางปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงานร่วมกันและมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพราะการวางแผนดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายรู้จักวิธีการคิด วิธีการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการนำเอาข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนการปฏิบัติงาน มีการติดตามและประเมินผลงาน หากการติดตามงานและประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมก็จะทำให้การดำเนินกิจกรรมประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอมรพรรณ ประจันตวนิชย์ (2550) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล รวมทั้งร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรมหรือกระบวนการอย่างใดอย่าง

หนึ่งของกลุ่มคนหรือองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกันทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคม 2) ด้านการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสีย พบว่า การสร้างความร่วมมือของทุกฝ่ายได้ร่วมสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนในชุมชน ด้วยการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี รู้จักหลักการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสงบสุข ตามหลักคุณธรรมจริยธรรมและอยู่ในหลักศีลธรรมอันดี มีการทำงานเป็นทีม รู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน มีการรับรู้และยอมรับในความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และเกิดขึ้นแล้วก็สามารถช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพดุม เอมมานูเอล โบระหมาน (2552) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมีการไว้น้ำใจเชื่อใจ มีการเปิดกว้างทางความคิด มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Michael McGuire (2006) กล่าวว่า การสร้างสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงการเอื้ออำนวยเพื่อให้มีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่สร้างความไว้น้ำใจเชื่อใจและส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน 3) ด้านความพึงพอใจ พบว่า มีการสร้างสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งถือเป็นสิ่งจูงใจประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม เพื่อสร้างความประทับใจและสร้างความเข้าใจที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เวลาที่มีการจัดกิจกรรมก็มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับทราบข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นผลทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความพึงพอใจและอยากไปร่วมกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอารี เพชรผุด (2549) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นความรู้สึกพอใจงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร บุคคลจะรู้สึกพอใจต่องานก็ต่อเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ และ 4) แรงจูงใจ พบว่า มีการสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ให้ความสำคัญกับปัญหาทุกปัญหา มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์

และแรงงานที่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนทุกฝ่ายเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิมลจรรย์ นามวัฒน์ (2544) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจมีความสำคัญต่อพฤติกรรมและการปฏิบัติงานของพนักงานในฐานะสิ่งที่มีชีวิตมีจิตใจ ต้องการคนคอยดูแล ต้องสวัสดิการเพื่อเพิ่มสิ่งจูงใจในการทำงานและส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งแรงจูงใจจะสร้างความพึงพอใจให้กับพนักงานและสร้างความสำเร็จต่อการอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ต้องการความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ถือเป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วม คือ การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินงาน ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหา และร่วมกันติดตามประเมินผล ให้เป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการยอมรับ การไว้วางใจ การให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และมีการสื่อสาร การประสานงานที่ดี เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจตรงกัน ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการสร้างความผูกพันที่ปราศจากความขัดแย้ง ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน อันจะนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายและเป้าหมายที่พึงพอใจร่วมกัน ซึ่งกระบวนการสร้างความร่วมมือของทุกฝ่ายมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการที่จะสามารถโน้มน้าว ชักจูงและเสริมสร้างให้เกิดความสำเร็จในความร่วมมือ ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากผลการดำเนิน พร้อมทั้งสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานที่จะเป็นแรงจูงใจให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพและประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และ ราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี ให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการดำเนินงาน มีการนำแผนไปใช้ในการปฏิบัติงาน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ร่วมกัน มีการติดตามประเมินผล ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนต่อเนื่อง

1.2 ควรมีการทบทวนภารกิจของกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้มีการประสานงานและเกิดความร่วมมืออย่างชัดเจน เพราะเป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการร่วมกันระหว่างวัดกับชุมชน จึงจะเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการพัฒนาศาสนพิธีและคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างแท้จริง

2.2 มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีไม่ให้มีผลกระทบต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยผ่านการมีส่วนร่วมของผู้ดำเนินงานและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างความไว้วางใจ การเคารพซึ่งกันและกัน ตลอดจนการสร้างรูปแบบความรับผิดชอบร่วมกัน

2.3 มีการดำเนินงานที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต และโปร่งใส มีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจนตามความสามารถของแต่ละบุคคล ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรักความทุ่มเทต่อการปฏิบัติอย่างเต็มที่ และมีผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน และจะได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพ

2.4 มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน มีการสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ แรงงาน ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจในการปฏิบัติงานและให้งานออกมามีคุณภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ในการศึกษาการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือที่กว้างขึ้นระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เป็นฐานในการสร้างความสัมพันธ์ให้ชุมชนเกิดการพัฒนามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ในการศึกษาการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษารูปแบบการส่งเสริมคุณธรรมค่านิยม 12 ประการ โดยมุ่งเน้นไปที่แต่ละหน่วยงานในชุมชน เพื่อให้ได้ข้อมูลในการส่งเสริมค่านิยม 12 ประการ ในบริบทที่แตกต่างกัน

References

- Agranoff Robert, Michael McGuire. (2001). Big Question in Public Network Management Research. Journal of Public Administration Research and Theory. 11 (3), 295-326.
- Amornphan Prachantawanich. (2007). Work Environment factors and Personal factors affect participation in educational quality assurance of personnel at Thammasat University. Master of Education Thesis. Field of research and educational statistics Srinakharinwirot University.
- Ann Marriner Tomy. (2002). Guide to Nursing Management. New York: Appleton Century.
- Aree Phetphut. (2006). Factors affecting satisfaction with the compensation system of Employees in the communications systems department. Electricity Generating Authority of Thailand. Master of Science Thesis. National Institute of Development Administration.
- Argyris, C., & Schon, D. (1978). Organization learning: a Theory of Action Perspective. Reading, MA: Addison Wesley.

- Chaiset Phromsri. (2008). Handbook of Organization of Excellence. Bangkok: Panyachon.
- Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1980). Participations place in rural development: Seeking clarity through specificity. New York: World Developments.
- Constitution of the Kingdom of Thailand. (2007). Office of the Constitutional Court, Edition: 3rd Edition, Place of Printing: Office of the Constitutional Court, Year of Printing: 2009, Number of Pages: 140. Office of the Constitutional Court.
- Hinkle, D.E. (1998). Applied Statistics for the Behavior Sciences. 4 th ed. New York: Houghton Mifflin.
- John M. Bryson et. al. (2006). The Design and Implementation of Cross- sector Collaboration: Propositions from The Literature. [Special issues]. Public Administration Review. 66 (6), pp. 44-55.
- King Prajadhipok's Institute. (2005). Measuring the level of good management. Bangkok: Phimdee Co., Ltd.
- Klong Phukerdpim. (2008). Concept of participatory management in community education. [Online]. Accessible from <http://www.gotoknow.org/posts/>. Date searched 2019, May 26.
- McGuire, Michale. (2006, December). Collaborative public management: Assessing what we Morse, R. S. (2008). Developing public leaders in an age of collaborative governance. In R. S. Morse, & T. F. Buss (Eds.), Innovations in public leadership development (pp.79–100). Armonk, NY: M.E. Sharpe.

- Ministry of Education. (2010). Guidelines for organizing student development activities: according to the basic education core curriculum. 2008. Bangkok: Chunnum Agricultural Cooperative of Thailand Limited.
- National Economic and Social Development Board. (2002). The 9th National Economic and Social Development Plan (2002-2006). Bangkok: Office of the Prime Minister.
- Phonpon Phongphet. (2010). “Cooperation in preventing drug problems between government organizations and youth sector organizations. Study only the Center for Coordinating the Prevention and Solving of Drug Problems, Youth Sector (S.P.S.Y.).” Master of Political Science Thesis, Faculty of Political Science, Thammasat University
- Pimonchan Namwat. (2001). General knowledge about business administration. 5th printing. Bangkok: Tex and Journal. Know and how we know it [Special issues]. Public Administration Review, 66 (6), pp. 33-43.
- Pisit Thepkraiwan. (2011). Development of a cooperation network model for quality. Educational management in small primary schools. Ph.D. Thesis, Khon Kaen: Khon Kaen University.
- Pruet Emmanuel Bairahman. (2009). Building cooperation to combat labor trafficking. Slaves on fishing boats. Master of Political Science term paper, Faculty of Political Science, Thammasat University.
- Sunthorn Kotbatban. (2008). Principles and theories of educational administration. Bangkok: Panyachon.
- Thamnong Phukoetphim. (2008), Participatory management concept in community

Education management (online), source:

<http://gotoknow.org/blog/mathu/334443>.12 January 2023.

Thomson, A, M & Perry. “Collaboration Processes: Inside the Black Box.” (Special issues) Public Administrative Review. (Accessed Dec. 20, 2021).

Thomson , Ann Marie and Miller, Ted. (2002). “Knowledge for Practice: The Meaning and Measurement of Collaboration.” Paper presented at the 2002 ARNOVA Conference, November 14 – 16, Montreal, Canada.

Umaporn Boonphet. (2012). The relationship between the administrative behavior of educational institution administrators and the cooperation of personnel in educational institutions, Nong Chok District Office, Bangkok. Master of Education Program Thesis Department of Educational Administration, Faculty of Education, Burapha University.

Wanchai Kollasut. (2006). Participatory management. Bangkok: Department of Public Works.

Yaowapa Prakongsin. (2006). “Development of learning activities using games. To develop academic achievement Thai language learning group of students in Grade 1 at BanKo School Minburi District Office”, EDGKKUJ, vol. 4, no. 5, pp. 119–127, Mar. 2016.

การประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

Citizens' Satisfaction Evaluation towards Quality of Services Provided the
Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization Bang Bua Thong
District Nonthaburi Province

อรุณ ไชยนิทย์¹ และอรอนงค์ แดงอ่อน²
Arun Chainit¹ and Onanong Tangorn²

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร Email:kumpanchainit@gmail.com

²Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

Email:kumpanchainit@gmail.com

²สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 Email: onanong.0419@gmail.com

²Surat Thani Primary Educational Service Area Office 1 Email: onanong.0419@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและข้อเสนอแนะต่อความพึงพอใจการบริการของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง วิธีดำเนินการวิจัยทางการสำรวจความคิดเห็น (Survey Research) ประชาชนที่เข้ารับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ทำแบบสอบถาม จำนวน 400 คน โดยใช้การพรรณนาความ (Descriptive) ข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้รับบริการและเจ้าหน้าที่ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นผู้ให้บริการ จำนวน 15 คน

ผลการวิจัยพบว่าด้าน ขั้นตอนการให้บริการ ผลการประเมินความพึงพอใจการให้บริการในองค์การบริหารส่วนในภาพรวมด้านขั้นตอนการให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84$) ด้านช่องทางการให้บริการ ผลการประเมินความพึงพอใจการให้บริการในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทองในภาพรวมด้านช่องทางการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.86$) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ผลการประเมินความพึงพอใจการให้บริการในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทองในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.89$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการประเมินความพึงพอใจการให้บริการในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.88$) ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้รับบริการและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จากการสัมภาษณ์ จำนวน 15 คน นำเสนอผลการประเมินในภาพรวมมีดังนี้

ด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่าการลดขั้นตอนในการทำงานด้านต่างๆ การทำงานร่วมกับชุมชนได้มีการประสานกับผู้นำท้องถิ่นในการทำกิจกรรม มีการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ให้กับประชาชนทราบเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยการมีส่วนร่วมกับประชาชนด้านช่องทางการให้บริการ พบว่ามีการให้บริการหลากหลายช่องทางมีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยมีอินเทอร์เน็ตให้บริการประชาชนในด้านต่างๆ และมีสื่อโฆษณาประเภทป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ กล่องความคิดเห็น และหน่วยบริการเคลื่อนที่บริการตามชุมชน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มาขอรับบริการด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง มีการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ได้ดี มีการให้ความช่วยเหลือหรือข้อมูลในสิ่งที่ต้องการ และมีจิตใจในการที่จะสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มารับบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีสถานที่ในการให้บริการอย่างพอเพียง มีสถานที่จอดรถ สถานที่รับรองให้ผู้รับบริการเข้ามาใช้บริการ สุขา รวมถึงอุปกรณ์สิ่งของที่ประชาชนจำเป็นต้องใช้ในการเข้ามาติดต่อ

คำสำคัญ: ความพึงพอใจของประชาชน;คุณภาพการให้บริการ;องค์การบริหารส่วนตำบล
บางบัวทอง

Abstract

This research has the objective 1) to study the level of satisfaction with the service process. Service channel Service staff and facilities in the Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization Bang Bua Thong District Nonthaburi Province 2) to study the level of satisfaction of service recipients with the services of the Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization and 3) to study compare and make recommendations on the satisfaction of the services of the people in the Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization. Methods for conducting survey research of people receiving services from the Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization. Bang Bua Thong District Nonthaburi Province conducted a questionnaire for 400 people using descriptive information. (Descriptive) Data obtained from statistical analysis including frequency (Frequency), mean (Mean), percentage (Percentage) and standard deviation (Standard Deviation) and qualitative research. Use an interview form as a tool to collect data from interviews with service recipients and officials of the Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization. Bang Bua Thong District Nonthaburi Province which is a service provider of 15 people.

The results of the research found that Service steps Results of the evaluation of satisfaction with services in the administrative organization as a whole in terms of service procedures It is at the highest level ($\bar{X}$ =4.84) in terms of service channels. The results of the evaluation of satisfaction with services in the Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization

overall in terms of service channels were at the highest level ($\bar{x}$ =4.86) in terms of service personnel. Results of the evaluation of satisfaction with services in the Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization as a whole is at the highest level ($\bar{x}$ =4.89) and facilities the results of the evaluation of satisfaction with services in the Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization as a whole were at the highest level ($\bar{x}$ =4.88). Results of interviews with opinions of service recipients and Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization officials. Bang Bua Thong District Nonthaburi Province From interviews with 15 people, overall evaluation results are presented as following

Service process it was found that reducing steps in various aspects of work Working with the community, we have coordinated with local leaders in carrying out activities. Various stories are publicized. Let the public know in order to participate in the activity and officials work by engaging with the public in service channels it was found that services were provided in many channels, with modern equipment, tools, and appliances, and the internet to serve the public in various aspects. And there are advertising media such as public relations signs, brochures and comment boxes. and mobile service units providing community-based services In order to facilitate the people who come to request services in terms of service personnel, it was found that Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization officials There is good service to the people in the area. There is help or information on what is needed and has a mind to create satisfaction for those who come to receive services in terms of facilities. It is found that there are sufficient places to provide services. There is a parking place, a place that allows

service recipients to come and use the restrooms, including equipment used by the public. Must be used to contact.

Keywords: Citizens' satisfaction; service quality; Bang Bua Thong Sub district Administrative Organization

บทนำ

การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Basic Democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกว่าการปกครองมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบ และห่วงแหนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย อันจะนำมา ซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด (ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2518) โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝน ให้ประชาชนใช้ดุลพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสม สำหรับผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่น เกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไปในฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง เป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่ให้บริการประชาชน ได้กำหนดเป้าหมายคุณภาพของการดำเนินการบริการเพื่อความพึงพอใจของผู้รับบริการทุกระดับและได้ดำเนินประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ เพื่อจะได้นำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาทางด้านการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง ทั้งยังสามารถกำหนดระดับคะแนนเพื่อใช้ในการประเมินองค์กรได้อีกทางหนึ่งด้วย โดยได้มอบหมายให้คณะทำงานตรวจการประเมินการรับรองการปฏิบัติราชการ (Core Team) เป็นผู้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง

จากแนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐบาลในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน ยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมี

ส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น(ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539) สามารถสรุปได้ดังนี้ 1) การปกครองท้องถิ่น คือ รากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชนให้ประชาชนรู้สึกว่าตนมีความเกี่ยวพันมีส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบ และห่วงหาพันต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัยอันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด (ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2518) 2) การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนรู้จักท้องถิ่นการปกครองตนเอง (Self-Government) หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือการปกครองตนเองมิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบี่ยงเบน โดยเป็นการที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่นโดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยประชาชนออกเสียงประชามติ (Reference) ให้ประชาชน มีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น และมีส่วนรับรู้ถึงปัญหาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตน (ชูวงศ์ ฉายะบุตร: 2529) การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการซึ่งขณะที่แต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน ประชาชนจึงเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด และกิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่น ไม่เกี่ยวกับท้องถิ่นอื่น ๆ และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวเอง ทั้งนี้การแบ่งเบาภาระดังกล่าวทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ ๆ หรือกิจการใหญ่ ๆ ระดับชาติอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม และมีความคล่องตัวในการดำเนินงานของรัฐบาลจะมีมากขึ้น 4) การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาย่อมต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดีก็คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่น

นั่นเอง 5) การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองและการบริหารของ ประเทศในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การเลือกตั้ง การสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทาง การเมืองของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย 6) การปกครอง ท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบพึ่งตนเองทั้งทาง การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

การบริการประชาชนของภาครัฐ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นพร้อมกับการมีรัฐ เหตุผล สำคัญของท้องถิ่นก็เพื่อกำหนดกติกาในการอยู่ร่วมกันของประชาชนในท้องถิ่น และ ดำเนินการให้เป็นไปตามกติกาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อเป้าหมายสำคัญคือ ความมั่นคงแห่งรัฐ และความอยู่ดีกินดีของประชาชนในสังคมโดยทั่วกัน ดังนั้น รัฐจึงมีหน้าที่สำคัญในการ จัดการในเรื่องความสงบเรียบร้อย การบำบัดทุกข์บำรุงสุขการพัฒนาบริการและกระจาย บริการสาธารณะเหล่านั้นให้แก่ประชาชนในสังคมด้วยเหตุผลดังกล่าวรัฐจึงมีหน้าที่ต้อง จัดบริการที่หลากหลายมาก บุคคลล้วนต้องพึ่งบริการจากรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเดินทาง การติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และทรัพย์สินยิ่งกว่านั้น บุคคลล้วนต้องใช้บริการจากรัฐตั้งแต่เกิดจนตาย และรัฐเองก็มี หน้าที่ต้องสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยแก่สังคมด้วย เมื่อแรกเกิดก็ต้องมีการแจ้งเกิด เพื่อรัฐจะได้จัดทำทะเบียนบุคคลไว้เมื่อถึงวัยเรียน รัฐก็บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาเล่าเรียน ถึงระดับหนึ่ง โดยอาจศึกษาในโรงเรียนที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือโรงเรียนเอกชนที่ดำเนินการ ภายใต้อบรมกติกาที่รัฐกำหนดไว้ก็ได้ และเมื่อถึงวัยประกอบอาชีพมีรายได้ก็ต้องเสียภาษี ให้แก่รัฐหากเป็นเจ้าของทรัพย์สินต่างๆ อาทิ ที่ดิน บ้าน รถยนต์ ก็ต้องแจ้งจดทะเบียนไว้ กับรัฐ หากต้องการประกอบกิจการของตนเองก็ต้องดำเนินการจดทะเบียนตามที่รัฐ กำหนดและประกอบธุรกรรมได้ตามกรอบแห่งกฎหมาย หากต้องการรวมกลุ่มกันเพื่อทำ กิจกรรมทางสังคมรัฐก็กำหนดให้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิ หรือสมาคม หากการรวมกลุ่ม เป็นไปเพื่อกิจกรรมทางการเมืองที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนและต่อเนื่องก็ต้องไปแจ้งจด ทะเบียนเป็นพรรคการเมือง การดำเนินชีวิต การประกอบกิจการ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองหากได้รับความไม่ยุติธรรมไม่ว่าจะเป็นจากประชาชนด้วยกัน ภาคเอกชนอื่น

หรือรัฐอันทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินก็ต้องไปแจ้งความเพื่อให้กระบวนการยุติธรรมของรัฐเป็นผู้ตัดสินหากเจ็บป่วยไม่สบายรัฐก็เป็นทั้งผู้กำหนดกติกา และผู้ให้บริการด้านการสาธารณสุข ซึ่งรวมถึงการส่งเสริม การป้องกัน การรักษาและการฟื้นฟูแก่ประชาชน ยามศึกสงคราม การให้บริการสาธารณะนั้น คือ การที่รัฐหรือองค์กรของรัฐจัดบริการต่างๆ ให้แก่ประชาชน โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ ข้าราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้นำบริการนั้นสู่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิต และทรัพย์สินโดยรัฐไม่คิดมูลค่า จากประชาชน บริการต่างๆ จะเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งนับวันจะเพิ่มมากขึ้นๆ ตามสภาพและวิธีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ในปัจจุบันองค์กรราชการของไทยได้ขยายบทบาทในการให้บริการทั้งทางด้านปริมาณ ขนาด กำลังคนและงบประมาณเพื่อให้สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยุติธรรมเท่าเทียม และเสมอภาค โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้รับบริการ คือประชาชนเกิดความพึงพอใจ

การบริการประชาชนของภาครัฐ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นพร้อมกับการมีรัฐ เหตุผลสำคัญของการมีรัฐก็เพื่อกำหนดกติกาในการอยู่ร่วมกันของประชาชนในรัฐ และดำเนินการให้เป็นไปตามกติกาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อบำเพ็ญสำคัญคือ ความมั่นคงแห่งรัฐ และความอยู่ดีกินดีของประชาชนในสังคมโดยทั่วกัน ดังนั้น รัฐจึงมีหน้าที่สำคัญในการจัดการในเรื่องความสงบเรียบร้อย การบำบัดทุกข์บำรุงสุข การพัฒนาบริการและกระจายบริการสาธารณะเหล่านั้นให้แก่ประชาชนในสังคมด้วยเหตุผลดังกล่าวรัฐจึงมีหน้าที่ต้องจัดบริการที่หลากหลายมาก บุคคลล้วนต้องพึ่งบริการจากรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเดินทาง การติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และทรัพย์สินยิ่งกว่านั้น บุคคลล้วนต้องใช้บริการจากรัฐตั้งแต่เกิดจนตาย และรัฐเองก็มีหน้าที่ต้องสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยแก่สังคมด้วย เมื่อแรกเกิดก็ต้องมีการแจ้งเกิด เพื่อรัฐจะได้จัดทำทะเบียนบุคคลไว้เมื่อถึงวัยเรียน รัฐก็บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาเล่าเรียนถึงระดับหนึ่ง โดยอาจศึกษาในโรงเรียนที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือโรงเรียนเอกชนที่ดำเนินการภายใต้กรอบกติกาที่รัฐกำหนดไว้ก็ได้ และเมื่อถึงวัยประกอบอาชีพมีรายได้ก็ต้องเสียภาษีให้แก่รัฐหากเป็นเจ้าของทรัพย์สินต่างๆ อาทิ ที่ดิน บ้านรถยนต์ ก็ต้องแจ้งจดทะเบียนไว้

กับรัฐ หากต้องการประกอบกิจการของตนเองก็ต้องดำเนินการจดทะเบียนตามที่รัฐกำหนด และประกอบธุรกรรมได้ตามกรอบแห่งกฎหมาย หากต้องการรวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมทางสังคม รัฐก็กำหนดให้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิ หรือสมาคม หากการรวมกลุ่มเป็นไปเพื่อกิจกรรมทางการเมืองที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนและต่อเนื่องก็ต้องไปแจ้งจดทะเบียนเป็นพรรคการเมือง การดำเนินชีวิต การประกอบกิจกรรม ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองหากได้รับความไม่ยุติธรรมไม่ว่าจะเป็นจากประชาชนด้วยกัน ภาคเอกชนอื่น หรือรัฐอื่นทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินก็ต้องไปแจ้งความเพื่อให้กระบวนการยุติธรรมของรัฐเป็นผู้ตัดสินหากเจ็บป่วยไม่สบายรัฐก็เป็นทั้งผู้กำหนดกติกา และผู้ให้บริการด้านการสาธารณสุข ซึ่งรวมถึงการส่งเสริม การป้องกันการรักษาและการฟื้นฟู แก่ประชาชน ยามศึกสงคราม การให้บริการสาธารณสุขนั้น คือ การที่รัฐหรือองค์กรของรัฐจัดบริการต่างๆ ให้แก่ประชาชน โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ ข้าราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้นำบริการนั้นสู่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิต และทรัพย์สินโดยรัฐไม่คิดมูลค่าจากประชาชน บริการต่างๆ จะเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งนับวันจะเพิ่มมากขึ้นๆ ตามสภาพและวิธีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจในปัจจุบันองค์กรราชการของไทยได้ขยายบทบาทในการให้บริการทั้งทางด้านปริมาณ ขนาด กำลังคนและงบประมาณเพื่อให้สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยุติธรรมเท่าเทียม และเสมอภาค โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้รับบริการ คือ ประชาชนเกิดความพึงพอใจ

การให้บริการในงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ในฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นงานที่มีความสำคัญมากอีกงานหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการให้บริการแก่ประชาชนด้วยเพราะว่า ประชาชนมารับบริการทั้งในงานต่าง ๆ เช่น ด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการจัดการศึกษาและด้านการจัดเก็บรายได้ เป็นต้น ในการให้บริการอย่างไรก็ตามด้วยความสำคัญของการบริการ การหาแนวทางเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริการงานของข้าราชการหรือพนักงานทุกคน จึงควรกระทำอย่างต่อเนื่องและบริหาร

จัดการคุณภาพทั้งองค์กร จึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการที่จะมุ่งตอบสนองต่อความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการ

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่างานบริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง มีความสนใจที่จะศึกษาถึงความพึงพอใจของการให้บริการผู้ใช้บริการ ซึ่งมีความสำคัญต่อสังคมไทยในปัจจุบันเป็นอย่างมากดังที่กล่าวเบื้องต้น ดังนั้นในการวางแผนการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของประชาชน จำเป็นต้องทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มาผู้ใช้บริการว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่สำคัญในความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง อันจะสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุงแก้ไขระบบการให้บริการ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการให้บริการ ด้านความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อศึกษาการระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามงานที่มาขอรับบริการ

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและข้อเสนอแนะต่อความพึงพอใจการบริการของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ระเบียบวิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะประชาชนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัด

นทบุรี ผู้วิจัยได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จำนวน 400 ตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบ แบบสอบถาม โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่ใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง โดยแบ่งเป็นสามส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ระยะเวลาการอยู่อาศัย ส่วนงานที่มารับบริการ ประเภทที่รับบริการ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการภายใน องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง โดยดัดแปลงจากงานวิจัยของการบริการอื่นๆ ในอดีตที่ใกล้เคียงและตามแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้ศึกษา ซึ่งครอบคลุมทั้งองค์ประกอบของความพึงพอใจในการรับบริการ 4 ด้าน ได้แก่

งานที่ 1 หมายถึง งานด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย

งานที่ 2 หมายถึง งานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

งานที่ 3 หมายถึง งานด้านการจัดการศึกษา

งานที่ 4 หมายถึง งานด้านการจัดเก็บรายได้ (การจัดเก็บภาษี)

โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนการประเมินค่า (Rating Scale) ให้ผู้เลือกตอบตามความรู้สึกและความเชื่อเชิงประเมินค่า ตั้งแต่ระดับพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 24 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจ

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจมาก

ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับความพึงพอใจน้อย

ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและหาค่าเฉลี่ยแล้ว จะใช้คะแนนกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ โดยการหาช่วงความกว้างของอัตราภาพดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอัตราภาพชั้น} &= \text{คะแนนสูงสุด} + \text{คะแนนต่ำสุด} / \text{จำนวนชั้น} \\ &= 5 - 1/5 \\ &= 0.80\end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61- 3.40 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1.ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ ขอบข่ายงานบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตการวิจัยและสร้างเครื่องมือการวิจัยให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมาของธุรกิจที่ใกล้เคียงเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบสอบถาม ซึ่งทำให้มีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์งานวิจัยยิ่งขึ้น

3.นำข้อมูลที่ได้นำมาสร้างแบบสอบถามโดยเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจใน 4 ด้าน คือ

- 1) งานด้าน การจัดเก็บขยะมูลฝอย
- 2) งานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 3) งานด้านการจัดการศึกษา
- 4) งานด้านการจัดเก็บรายได้ (การจัดเก็บภาษี)

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปขอคำปรึกษาจากผู้ประสานงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ที่รับผิดชอบเพื่อช่วยตรวจสอบ และขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงเพื่อให้อ่านแล้วมีความเข้าใจง่ายและชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. นำผลการตอบแบบสอบถามในข้อ 5 มาคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha –Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ.944

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ประสานงานกับหัวหน้าส่วนงานที่ดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรีเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาสร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลกับผู้รับบริการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามข้อคำถามในแบบสอบถามและผู้วิจัยกรอกข้อความเอง

3.3 ผู้วิจัยรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมด จำนวน 400 ฉบับ ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม ได้ทั้งสิ้น 400 ฉบับ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมไว้มาดำเนินการดังนี้

4.1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

4.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้กำหนดไว้สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายเปิด (Open-ended) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4.3 การประมวลข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

4.3.1 แบบสอบถามส่วนที่ 1 หาค่าความถี่และร้อยละ

4.3.2 สอบถามแบบส่วนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test และ F-test เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 2 กลุ่ม

ถ้าเปรียบเทียบเป็นร้อยละความพึงพอใจจะเทียบได้เป็นร้อยละ โดยผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ยแล้วนำค่าเฉลี่ยมาปรับให้เป็นร้อยละ โดยการคูณ 20 โดยร้อยละออกมาแล้วนำไปเปรียบหาคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ มากกว่าร้อยละ 95

ขึ้นไประดับคะแนน 10

ระดับความพึงพอใจ ไม่นเกินร้อยละ 95

ระดับคะแนน 9

ระดับความพึงพอใจ ไม่นเกินร้อยละ 90

ระดับคะแนน 8

ระดับความพึงพอใจ ไม่นเกินร้อยละ 85

ระดับคะแนน 7

ระดับความพึงพอใจ ไม่นเกินร้อยละ 80

ระดับคะแนน 6

ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ 75	ระดับคะแนน 5
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ 70	ระดับคะแนน 4
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ 65	ระดับคะแนน 3
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ 60	ระดับคะแนน 2
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ 55	ระดับคะแนน 1
ระดับความพึงพอใจ ไม่เกินร้อยละ 50	ระดับคะแนน 0

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	195	48.8
หญิง	205	51.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 1 พบว่า เพศกลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการและตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 205 คนคิดเป็นร้อยละ 51.2 และรองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8

เรื่องที่ขอใช้บริการ	จำนวน	ร้อยละ
งานด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย	132	33
งานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	83	20.8
งานด้านการจัดการศึกษา	99	24.8
งานด้านการจัดเก็บรายได้	86	21.5
รวม	400	100.00

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเรื่องที่มาขอการใช้บริการในส่วนงาน

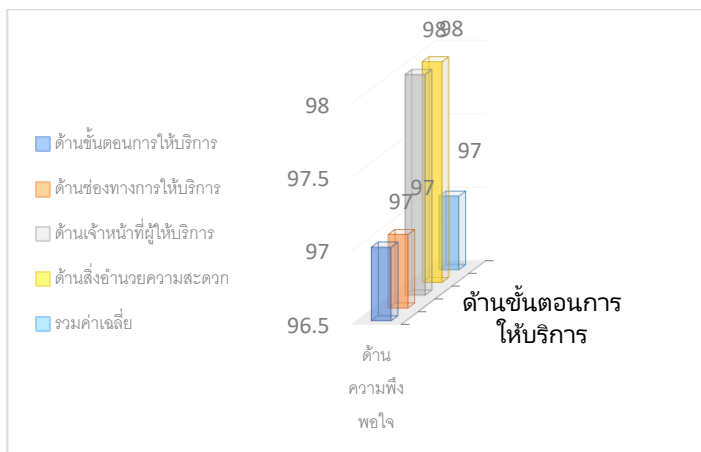
จากตารางที่ 2 พบว่า การมาใช้บริการในส่วนงานต่างๆ ตามข้อ 6 กลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่มาขอรับบริการและตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มาใช้บริการเรื่อง งานด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 รองลงมา คือ งานด้านการจัดการศึกษา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ต่อมาคือ งานด้านการจัดเก็บรายได้จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 สุดท้ายคืองานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจผู้รับบริการที่มีให้ในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามด้าน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจการให้บริการในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ตามความคิดเห็นของผู้รับบริการ จำแนกตามด้านบริการ

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	แปรผล	ลำดับ
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ	4.84	.35	มากที่สุด	97	10	4
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	4.86	.36	มากที่สุด	97	10	3
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	4.89	.33	มากที่สุด	98	10	1
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.88	.38	มากที่สุด	98	10	2
รวม	4.87	.33	มากที่สุด	97	10	

จากตารางที่ 3 และแผนภูมิที่ 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.87, S.D.=0.33) คิดเป็นร้อยละ 97

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิความพึงพอใจของผู้รับบริการในองค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.33) คิดเป็นร้อยละ 98 รองลงมา คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.38) คิดเป็นร้อยละ 98 ต่อมา คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.36) คิดเป็นร้อยละ 97 ลำดับสุดท้าย คือ ด้านขั้นตอนการให้บริการ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.35) คิดเป็นร้อยละ 97 พอใจในภาพรวมและจำแนกตามงานที่ผู้รับบริการติดต่อรับบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี แสดงดังตารางที่ 4

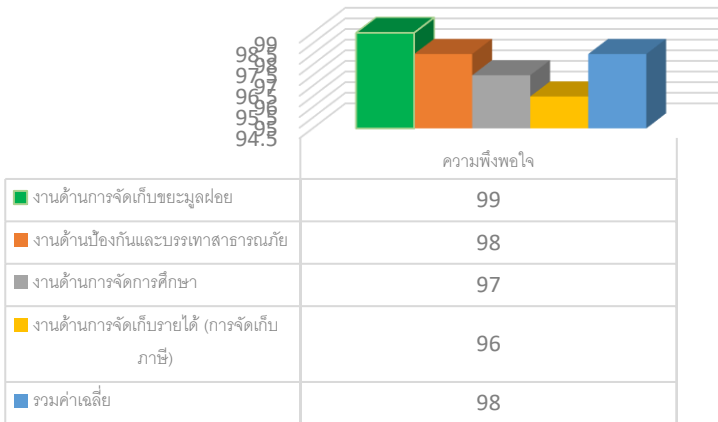
ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ และคะแนนความพึงพอใจในภาพรวมและจำแนกตามงานที่ผู้รับบริการติดต่อรับบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

งานให้บริการ	ค่าเฉลี่ย ความพึงใจ	ร้อยละ ความ พึงพอใจ	ระดับ ความพึง พอใจ	คะแนนที่ ได้
งานด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย (n=132)	4.96	99	มากที่สุด	10
งานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (n=83)	4.92	98	มากที่สุด	10
งานด้านการจัดการศึกษา (n=99)	4.85	97	มากที่สุด	10
งานด้านการจัดเก็บรายได้ (n=86)	4.80	96	มากที่สุด	10
รวม	4.88	98	มากที่สุด	10

จากตารางที่ 4 และแผนภูมิที่ 2 พบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในงานให้บริการต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$) ได้คะแนนเท่ากับ 98 และเมื่อจำแนกตามงานให้บริการ โดยเรียงลำดับร้อยละความพึงพอใจจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. งานด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$) คิดเป็นร้อยละ 99
2. งานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$) คิดเป็นร้อยละ 98
3. งานด้านการจัดการศึกษา ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$) คิดเป็น ร้อยละ 97
4. งานด้านการจัดเก็บรายได้ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) คิดเป็นร้อยละ 96

ความพึงพอใจ งานให้บริการ

แผนภูมิที่ 2 แสดงร้อยละความพึงพอใจของการให้บริการจำแนกตามภาพรวม และงานที่รับบริการมาติดต่อ

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐานผลการเปรียบเทียบปัจจัยบุคคลของประชาชนที่มีต่อความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มาติดต่อความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง (จำแนกตามเพศ)

ความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig. (2-tailed)
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1.ด้านขั้นตอนการให้บริการ	4.84	.23	4.74	.30	3.618	.000**

2.ด้านช่องทางการให้บริการ	4.84	.23	4.74	.30	3.618	.000**
3.ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	4.84	.23	4.74	.30	3.618	.000**
4.ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.84	.23	4.74	.30	3.618	.000**
รวม	4.84	.23	4.74	.30	3.618	.000**

** โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์พบว่าความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง จำแนกตามเพศ มี 2 กลุ่ม โดยภาพรวม ได้แก่ เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ t-test พบว่าประชาชน ที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง ที่แตกต่างกัน

จากการพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า เพศหญิง และเพศชาย มีความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตอนที่ 5 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้รับบริการและเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ผู้ให้บริการ

ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้รับบริการและเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จากการสัมภาษณ์ จำนวน 15 คน นำเสนอผลการประเมินในภาพรวมมีดังนี้

ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้รับบริการและเจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง จากการสัมภาษณ์ จำนวน 15 คน นำเสนอผลการประเมินในภาพรวมมี ดังนี้

ด้านขั้นตอนการให้บริการ พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี การลดขั้นตอนในการทำงานด้านต่างๆ การทำงานร่วมกับชุมชนได้มีการประสานกับผู้นำท้องถิ่นในการทำกิจกรรม มีการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ให้กับประชาชนทราบเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยการมีส่วนร่วมกับประชาชน เช่น การจัดทำแผน

ประจำกับประชาชนในหมู่บ้านซึ่งทำให้ชาวบ้านได้รับประโยชน์จากการพัฒนาด้านต่างๆ ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของภาครัฐคุ้มค่าและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านช่องทางการให้บริการ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี มีการให้บริการหลากหลายช่องทางมีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยมีอินเทอร์เน็ตให้บริการประชาชนในด้านต่างๆ และมีสื่อโฆษณา ประเภทป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ กล้องความคิดเห็น และหน่วยบริการเคลื่อนที่บริการตามชุมชน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มาขอรับบริการ

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี มีการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ได้ดี มีการให้ความช่วยเหลือหรือข้อมูลในสิ่งที่ต้องการ และมีจิตใจในการที่จะสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มารับบริการ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี มีสถานที่ในการให้บริการอย่างพอเพียง ไม่ว่าจะเป็น สถานที่จอดรถ สถานที่รับรองให้ผู้รับบริการเข้ามาใช้บริการ สุขา รวมถึงอุปกรณ์สิ่งของที่ประชาชนจำเป็นต้องใช้ในการเข้ามาติดต่อ

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิจัยที่ค้นพบแล้ว อธิบายผลเชิงเหตุผลด้วยการสนับสนุนจากข้อเท็จจริงอื่นๆ ประกอบและสนับสนุนด้วยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง พบว่า ด้านขั้นตอนการให้บริการ จากผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง มีการให้บริการที่รวดเร็ว มีการแจ้งข้อมูลรวมถึงขั้นตอนในการรับบริการแก่ผู้ที่มาใช้บริการอย่างครบถ้วน และมีขั้นตอนที่รวดเร็ว มีการแจ้งรายละเอียดข้อมูลการให้บริการอย่างละเอียด มีการจัดลำดับขั้นตอนเพื่อลดระยะขั้นตอน การปฏิบัติงาน และมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อลดระยะเวลาในการให้บริการแก่ประชาชน ซึ่ง

สอดคล้องกับแนวคิดของไพล์ ชลาลัย (2550) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของพนักงานเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมระดับความพึงพอใจในการให้บริการของพนักงานเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกรายด้านตามความสำคัญของการใช้บริการได้ดังนี้ 1. สามารถนำระบบคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในงานและสามารถบริการประชาชนได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีระดับความพึงพอใจต่อความสามารถนำระบบคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในงานและสามารถบริการประชาชนได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากและให้ความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง 2. ศึกษาองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีระดับความพึงพอใจต่อการศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากและให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2

ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง พบว่า ด้านช่องทางการให้บริการ จากผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง มีการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลหรือติดต่อกับประชาชนที่ไม่สะดวกมาถึงที่ อาทิเช่น แพนเพจในเฟซบุ๊ก แอปพลิเคชันไลน์ เว็บไซต์ช่องทาง อบต. หรือ การโทรมาติดต่องาน อีกทั้งยังมีการจัดบริการเคลื่อนที่เพื่อให้ความรู้ หรือ ดูแลประชาชนในพื้นที่และเพื่อความรวดเร็วของข้อมูลข่าวสารเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา เชื้อนขันธ (2549) ความพึงพอใจของประชาชนต่อ การให้บริการโครงการ จัดหน่วยบริการอำเภอเคลื่อนที่ในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมประชาชน ในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีความพึงพอใจต่อการให้บริการโครงการจัดหน่วยบริการอำเภอเคลื่อนที่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าด้านที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนมากที่สุด คือ ด้านความรวดเร็วของการให้บริการ รองลงมาคือ ด้านความเสมอภาคของการให้บริการ ด้านความสะดวกของการให้บริการและด้านความเป็นกันเองของการให้บริการ ตามลำดับและเมื่อพิจารณาตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ระดับการศึกษา

รายได้ต่อเดือนและภูมิลำเนาที่อยู่อาศัยต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุและอาชีพที่ต่างกัน ทำให้มีความพึงพอใจแตกต่างกัน

ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง พบว่า ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ จากผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถในการให้บริการ และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับ อีกทั้งยังคอยให้ข้อมูล ช่วยเหลือในสิ่งที่ประชาชนในพื้นที่ต้องการ เป็นการตอบสนองความต้องการได้เป็นอย่างดีและสร้างความพึงพอใจได้เป็นอย่างมาก พัฒนาให้เจ้าหน้าที่มี Service Mind เป็นการให้บริการด้วยใจ เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือหรือบริการอย่างเต็มที่ เจ้าหน้าที่มีการพัฒนาตัวเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อการให้บริการที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพันธ์ แสงเนติธรรม (2545) ศึกษาเรื่อง “การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาสันป่าตอง” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนผู้มาขอรับบริการมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และมีความพึงพอใจระดับปานกลางต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาสันป่าตอง เมื่อนำมาพิจารณาในภาพรวมแล้ว พบว่า ประชาชนผู้มาขอรับบริการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ทั้งในด้านความถูกต้องในการให้บริการ ความสะดวกรวดเร็วในการการให้บริการ จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการที่เพียงพอ ความสุภาพของเจ้าหน้าที่ การแต่งกายที่เหมาะสม การต้อนรับและให้คำแนะนำที่ดีของเจ้าหน้าที่ความกระตือรือร้นและความเต็มใจในการให้บริการ การปฏิบัติหน้าที่และการให้บริการอย่างโปร่งใสตลอดจนการให้บริการด้วยความเสมอภาคและการให้บริการที่มุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้มาขอรับบริการ

ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จากผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทอง กำลังอยู่ในช่วงก่อสร้างตึกใหม่เพื่อขยายสิ่งอำนวยความสะดวกต่างอาทิ สุขา ที่นั่งคอยเพื่อรองรับการมาใช้บริการของประชาชน และมีการจัดให้มีการเข้าใช้บริการในจุดที่มีความสะดวกเข้าถึงง่าย ไม่มีทางที่ซับซ้อนมาก มีมุมผ่อนคลายเป็นการ

รอรับบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสรี คำประไพ (2548) ศึกษาเกี่ยวกับ “ความคาดหวังของประชาชนผู้ใช้บริการต่อการให้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขา ศรีราชา” มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคาดหวังของผู้ใช้บริการต่อคุณภาพด้านบริการของสำนักงานที่ดินสาขาศรีราชา เพื่อทราบข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการต่อการปรับปรุงคุณภาพในการบริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาศรีราชา แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ งานด้านบริการและอำนวยความสะดวก งานด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ กลุ่มตัวอย่าง มีความคาดหวังต่องานด้านบริการและอำนวยความสะดวกโดยเห็นว่าการให้บริการและอำนวยความสะดวก การบริการด้านนี้ส่วนใหญ่ในภาพรวมบริการพอใช้ได้มีส่วนน้อยที่บริการดีอยู่แล้ว การบริการดีอยู่แล้วเรื่องความถูกต้องของโฉนดหลังจากสำนักงานที่ดินได้ดำเนินการให้ แสดงว่าเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบให้รอบคอบก่อนที่จะแจ้งให้ประชาชนทราบ ด้านบุคลากร กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในการบริการด้านบุคลากรโดยภาพรวมในเรื่องการบริการที่ดีอยู่แล้ว 1 ข้อคือ การแต่งกายของเจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อยและบริการพอใช้ และต้องเพิ่มคุณภาพด้านต่าง ๆ ดังนี้ การให้คำปรึกษาเขียนคำร้องแบบฟอร์มต่าง ๆ การตรงต่อเวลา ความกระตือรือร้นในการให้บริการ ความชัดเจนในการให้คำแนะนำในความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ดิน ความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรมเท่าเทียมกันในการให้บริการ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังในการบริการดีพอใช้ มีส่วนน้อยต้องเพิ่มคุณภาพในบางเรื่อง ได้แก่ความสะดวกของสถานที่จอดรถ ความชัดเจนของป้ายบอกทางสำนักงานที่ดิน การรักษาความปลอดภัยและความเหมาะสม ความสะดวกในการมาติดต่อในสถานที่ เช่น ที่รองรับผู้มารับบริการซึ่งการจัดสถานที่นี้ต้องจัดสถานที่ให้สวยงาม ให้เหมาะสมกับจำนวนของผู้มาใช้บริการยิ่งผู้ใช้บริการต้องรอนาน ยิ่งต้องจัดให้พอเหมาะสมสะอาดตา เย็นสบาย จึงจะทำให้ผู้มารับบริการพึงพอใจ และเต็มใจนั่งรอ

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.ด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอย พบว่ายังขาดรถในการดูแลประชาชนในพื้นที่และบุคลากรทำงานไม่ต่อเนื่องควรเพิ่มรอบในการจัดเก็บขยะและควรเพิ่มถังขยะในหมู่บ้าน

2.ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่าควรเพิ่มรถในการตรวจตราเวลาเกิดเหตุและการจัดจ้างจัดซื้ออุปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพื่อการระงับเหตุที่ดี

3.ด้านการจัดการศึกษา การปรับสภาพแวดล้อมรอบศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อทัศนียภาพที่ดี และการเตรียมตัวปรับขยายพื้นที่เพื่อการรองรับการเพิ่มระดับชั้นการศึกษา และให้เพิ่มบุคลากรครู

4.ด้านการจัดเก็บรายได้ พบว่าทำการตรวจสอบผู้ค้างชำระภาษี ทำหนังสือแจ้งทางไปรษณีย์ซึ่งผู้เสียภาษีสามารถชำระผ่านทางไปรษณีย์ และการที่ผู้เสียภาษีเดินทางมาชำระภาษีด้วยตัวเอง หรือการชำระภาษีผ่านทางธนาคารได้ เพื่อให้การให้บริการมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเชิงคุณภาพให้เข้าถึงตัวประชาชนให้มากขึ้น เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ

2.2 ควรศึกษาความต้องการของประชาชนถึงสภาพปัญหา และจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการที่ประชาชนสะท้อนปัญหาเร่งแก้ไขให้ทันถ่วงที

2.3 ควรศึกษาการรับฟังปัญหาของประชาชนการเข้าถึงการให้บริการให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประชาชน และเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นด้วย

References

- Chusak Thiangtrong. (1975). Thai local government administration. Bangkok: Thammasat University Press.
- Chuwong Chayabut. (1986). Thai local government. Bangkok: Local printing house.
- Chuawong Chaiyabut. (1996). Local Government of Thailand. 2nd ed. Bangkok: Phikanes Printing Center.
- Paiwan Chalalai. (2007). People's satisfaction with the service of employees of Khlong Yai Sub district Municipality, Khlong Yai District, Trat

Province. Special Problems Master of Public Administration. General Administration Major College of Public Administration Burapha University.

Praphan Saengnetitham. (2002). Evaluation of public service performance of the Chiang Mai Land Office San Pa Tong Branch Master of Public Administration Thesis, Graduate School: Chiang Mai University.

Seri Damprapai. (2005). Expectations of service users regarding the use of services by the Chonburi Provincial Land Office, Sriracha Branch. Master's degree, Burapha University.

Suchitra Khueankhan. (2006). People's satisfaction with the services of the unit organizing project. Mobile district service in Mueang District, Nakhon Pathom Province. Master of Arts Thesis Department of Political Science, Graduate School Kasetsart University.

Wichian Ketsingh. (1997). Statistics for research analysis. 3rd ed. Bangkok: Chulalongkorn University.

การพัฒนากระบวนการจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน
ในการเลือกบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา

Development of Database Management Systems to Support
Government and Private Organizations for Effecton Personal
Recruitment in the Digital Era: A Case Study of Mueang District,
Songkhla Province.

พัชรี ทิพย์ประชา¹, ชัยนันท์ ปัญญาวุฒิส², ทิปร นฤมาณลี³ และ นวพล เทพนรินทร์⁴
Patcharee Tippracha¹, Chainun Panyavoodso², Theepakorn Naruemannaline³
and Nawaphol Thepnarin⁴

¹⁻⁴ คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, จังหวัดสงขลา, 90000

¹⁻⁴ Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla Province, 90000

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบจัดการฐานข้อมูล 2) เพื่อศึกษาระบบการจัดการฐานข้อมูล 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้ระบบจัดการฐานข้อมูล เพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครงาน บุคคลทั่วไปที่ต้องการสมัครงานและอาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รวมทั้งสิ้น 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน 2) การทดสอบระบบโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง 3) แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ศึกษาความพึงพอใจ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ทดสอบระบบการจัดเก็บข้อมูลการสมัครงานองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ทัศนศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า มีความพึงพอใจด้านประสิทธิภาพและประโยชน์ของระบบอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ความพึงพอใจด้านการออกแบบระบบอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 และความพึงพอใจด้านการสนับสนุนและการให้บริการการใช้งานระบบอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51

คำสำคัญ: ระบบจัดการฐานข้อมูล ภาครัฐและภาคเอกชน คัดเลือกบุคคล ยุคดิจิทัล

Abstract

The objectives of this research were: 1) to examine data related to database management systems, 2) to examine database management systems, and 3) to assess satisfaction of using database management systems to support Government and Private Organizations in selecting individuals effectively in the digital era: A Case study of Mueang district, Songkhla province, by selecting a sample group in this research is officials from Government and the Private Organizations who are responsible for recruitment. The research tools used include: 1) Interviews with people related to Government and Private Organizations, 2) System testers by relevant parties, 3) Satisfaction assessment questionnaires, and 100 people who want to apply for jobs and live in Mueang District, Songkhla Province. The statistics used to study satisfaction include mean and standard deviation.

The results of the study were that the system testers of the system of collecting information on job applications of Government and Private Organizations in selecting individuals were effective. A Case study of Mueang district, Songkhla province found that there was satisfaction. The efficiency

and benefits of the system an extremely high satisfaction level. an average score of 4.63 and a standard deviation of 0.54. The average score of 4.73 and a standard deviation of 0.52, and the satisfaction with the support and service of the system an extremely high satisfaction level. with an average score of 4.73 and a standard deviation of 0.51.

Keywords: Database Management System, Public and Private, Effecton Personal Recruitment, Digital

บทนำ

ปัจจุบันในโลกของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งานมีความหลากหลาย ระบบการสมัครงานมีให้ผู้สมัครงานได้เลือกใช้มากมาย ซึ่งหลายหน่วยงานพยายามค้นหาวิธีการหรือระบบที่ง่ายต่อการใช้งานของผู้สมัครงาน โดยเฉพาะช่องทางออนไลน์ที่ผู้สมัครงานสามารถเข้าไปกรอกประวัติที่ไว้ตามเว็บไซต์หางานต่าง ๆ ได้ หากมีงานที่ตรงกับความสนใจ ก็จะมีแจ้งเตือนให้ทราบทางอีเมลเพื่อเพิ่มความสะดวกให้กับผู้สมัครงานมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันกรมการจัดหางานมีระบบ Smart Job Center ซึ่งเป็นระบบการจัดหางานที่มีความต้องการตรงกันระหว่างผู้สมัครงานกับหน่วยงานที่รับสมัครงาน ซึ่งเป็นระบบที่ผู้สมัครงานสามารถเข้ามาค้นหาตำแหน่งงานที่หน่วยงานประกาศรับสมัครไว้ หน่วยงานที่รับสมัครสามารถค้นหาผู้สมัครงานที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งงาน คุณสมบัติที่ต้องการ สวัสดิการ เงินเดือน สถานที่ทำงาน วันเวลาที่รับสมัคร เพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้หน่วยงานที่รับสมัครตัดสินใจรับเข้าทำงานได้ง่ายขึ้น

จากการศึกษาการรับสมัครงานออนไลน์ของสำนักงานจัดหางาน จังหวัดสงขลา ผ่านระบบ Smart Job Center มีการแข่งขันกันสูงเนื่องจากระบบเปิดรับสมัครทั่วประเทศหรือทั่วโลกเพราะเป็นการสมัครงานแบบออนไลน์ไม่ได้จำกัดพื้นที่ ดังนั้น โอกาสการได้งานขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและประสบการณ์ของผู้สมัครงานหรือผู้สมัครต้องการเลือกจังหวัดที่ทำงานเพื่อดูแลครอบครัวก็ทำได้ยาก เนื่องจากในระบบมีแข่งขันการสมัครงานสูง และ

ระบบไม่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานได้ทันทั่วทั้งที่ ผู้หางานและองค์กรต้องปรับตัว ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้[1]

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและพัฒนากระบวนการจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในการรับสมัครงานผ่านระบบออนไลน์ในพื้นที่อำเภอเมือง ในด้านของผู้สมัครเพิ่มโอกาสในการได้งานใกล้บ้าน ทำให้สะดวกต่อการใช้ชีวิตได้มากขึ้น ระบบจะแสดงตำแหน่งงานที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง ช่วยประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ลดการแข่งขันสูงและด้านของหน่วยงานที่รับสมัครเข้าถึงผู้สมัครในพื้นที่ได้ง่าย สามารถค้นหาผู้สมัครงานที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงได้ ลดค่าใช้จ่ายในการคัดเลือก ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงประกาศสมัครงานในสื่อต่าง ๆ เนื่องจากระบบมีฐานข้อมูลของผู้สมัครงานในพื้นที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้งานต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น การให้โอกาสคนในพื้นที่ได้ทำงานจะช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรและเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น วิจัยนี้จึงเป็นกรณีศึกษาและพัฒนากระบวนการจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา และสามารถปรับปรุง แก้ไข ข้อมูลของผู้สมัครได้ตลอดเวลา นอกจากนี้สำนักงานจัดหางาน จังหวัดสงขลา ยังสามารถนำฐานข้อมูลที่จัดเก็บมาสรุปเป็นภาพรวมของการทำงานและการว่างงานให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาระบบการจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3. เพื่อประเมินความพึงพอใจการใช้ระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ในการเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

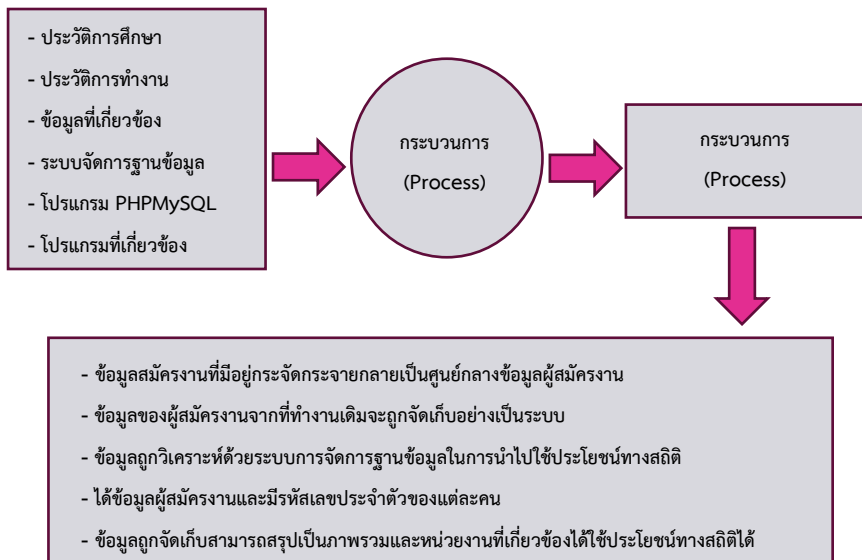
ระเบียบวิธีการวิจัย

การสร้างและพัฒนานวัตกรรม

ระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ซึ่งระบบได้นำ การเขียนโปรแกรมด้วย PHP, MySQL และ phpMyAdmin เป็นโครงสร้างพื้นฐานที่นิยมใช้ในการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันต่าง ๆ โดยมีหลักการ ดังนี้ ภาษาโปรแกรม PHP เป็นภาษาสคริปต์ที่ใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์แบบไดนามิกส์ ทำหน้าที่ประมวลผลคำสั่งต่าง ๆ ที่ฝั่งเซิร์ฟเวอร์ สามารถเชื่อมต่อกับ MySQL เพื่อดึงข้อมูลจากฐานข้อมูลมาแสดงผลบนหน้าเว็บ หรือบันทึกข้อมูลของผู้ใช้ป้อนเข้าไปในฐานข้อมูล และสามารถสร้าง HTML, CSS และ JavaScript เพื่อแสดงผลหน้าเว็บที่ผู้ใช้เห็น ส่วนฐานข้อมูล MySQL เป็นระบบจัดการฐานข้อมูลสัมพันธ์ (RDBMS) ที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบตารางจะเก็บข้อมูลที่ ได้จากการทำงานของ PHP สามารถใช้คำสั่ง SQL เพื่อจัดการข้อมูลใน MySQL และเว็บแอปพลิเคชัน phpMyAdmin เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับจัดการฐานข้อมูล MySQL ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ จัดการฐานข้อมูล phpMyAdmin ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถสร้างฐานข้อมูล สร้างตาราง เพิ่มข้อมูล แก้ไขข้อมูล และลบข้อมูลได้โดยไม่ต้องเขียนคำสั่ง SQL โดยตรง และส่วนต่อประสานผู้ใช้ phpMyAdmin มีส่วนต่อประสานที่ใช้งานง่ายทำให้ผู้ใช้งานสามารถจัดการฐานข้อมูลได้อย่างสะดวก

การพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยใช้หลักการพัฒนานวัตกรรม ดังนี้ 1) ฐานข้อมูลกลาง ประวัติการทำงาน ทักษะ ความสามารถในการศึกษาและข้อมูลติดต่อ 2) เก็บข้อมูลตำแหน่งงาน รายละเอียดของตำแหน่งงานที่ได้รับ

สมัคร คุณสมบัติที่ต้องการ และข้อมูลบริษัท 3) การค้นหาที่แม่นยำ ผู้หางานสามารถค้นหาตำแหน่งงานที่ตรงกับความสนใจและคุณสมบัติของตนเองได้อย่างง่ายดาย 4) ระบบจะทำการจับคู่ระหว่างผู้หางานกับตำแหน่งงานที่เหมาะสมโดยอัตโนมัติ 5) กระบวนการสมัครงานอัตโนมัติ เช่น สร้างโปรไฟล์ ส่งใบสมัคร และติดตามสถานะ 6) การสื่อสารที่สะดวก 7) การจัดการข้อมูลผู้สมัคร

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ดำเนินการตามวงจรพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle: SDLC) ดังนี้ 1) การค้นหาปัญหาของฟาร์มตัวอย่าง (Problem Recognition) 2) การศึกษาความเหมาะสม (Feasibility Study) 3) การวิเคราะห์ (Analysis) 4) การออกแบบ (Design) 5) การพัฒนาและทดสอบ (Development and Test) 6) การติดตั้ง (Implementation) 7) การซ่อมบำรุงระบบ (System Maintenance)[2]

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบระบบ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบทำการทดสอบระบบ ทำการประเมินความพึงพอใจในการใช้ระบบ มีลักษณะเป็นตัวเลือกตามรายการที่กำหนด และทำ

การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำ
ข้อมูลรับสมัครงานและผู้ที่มีสมัครงานในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ได้แก่ เจ้าหน้าที่สำนักงาน
จัดหางาน เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่รับผิดชอบงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการรับ
สมัครงาน และบุคคลทั่วไปที่ต้องการสมัครงานในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รวมกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสิ้น จำนวน 100 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทดสอบระบบ แบบประเมินและแบบสอบถาม ประกอบด้วย

3.1 สัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่
เกี่ยวข้องกับการรับสมัครงานและผู้ที่มีสมัครงานในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3.2 การทดสอบระบบโดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบ

3.3 แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของผู้ทดสอบระบบ

3.4 ขั้นตอนการสร้างและคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1) ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นันทสินี คงแจ้ง ได้นำเสนอ ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้แอปพลิเคชันสมัครงาน
พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้แอปพลิเคชันสมัครงานโดยรวม อยู่ในระดับความสำคัญมาก
ที่สุด โดยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้แอปพลิเคชันสมัครงานที่มีความสำคัญระดับมากที่สุด
ได้แก่ การนำมาใช้งานจริง ความง่ายในการใช้งาน การรับรู้ถึงประโยชน์และทัศนคติที่มีต่อการ
ใช้ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้แอปพลิเคชันสมัครงานโดย
ภาพรวม เมื่อจำแนกตามสถานภาพทั่วไปด้านเพศอายุมีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตาม
สถานภาพทั่วไปด้านเพศระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีความแตกต่าง
กัน การวิจัยครั้งนี้ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้
แอปพลิเคชันสมัครงาน พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกใช้แอปพลิเคชันสมัครงานโดย
ภาพรวม พบว่า ระดับการให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.57[3]

วรวิทย์ สังขทิพย์ และคณะ ได้นำเสนอ ระบบจำแนกประเภทประวัติย่อของผู้สมัครงานด้วยวิธีการเรียนรู้ของเครื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบจำลองและการหาประสิทธิภาพแบบจำลองการจำแนก ประเภทประวัติย่อของผู้สมัครงาน เพื่อพัฒนาระบบเว็บแอปพลิเคชันแนะนำตำแหน่งงานด้วยวิธีการเรียนรู้ของเครื่อง และเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบเว็บแอปพลิเคชันแนะนำตำแหน่งงานด้วยวิธีการเรียนรู้ของเครื่อง ผลการวิจัย พบว่า การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบจำลองการจำแนกประเภทประวัติย่อของผู้สมัครงาน พบว่า วิธีเพอร์เซปตรอนแบบหลายชั้นและวิธีซัพพอร์ทเวกเตอร์แมทซ์ ให้ประสิทธิภาพสูงที่สุด การพัฒนาระบบเว็บแอปพลิเคชันแนะนำตำแหน่งงานด้วยวิธีการเรียนรู้ของเครื่อง ระบบสามารถทำงานได้จริงตามที่ต้องการได้ และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อระบบเว็บแอปพลิเคชันแนะนำตำแหน่งงานด้วยวิธีการเรียนรู้ของเครื่อง พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47[4]

ธนาสิทธิ์ เพิ่มเพียร ได้นำเสนอ การสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้สมัครงาน แนวโน้มการสรรหาบุคลากรที่ผู้บริหาร HR ต้องรู้ การสรรหาบุคลากรในปัจจุบันจึงไม่ได้เป็นแค่การพยายามหาบุคลากรมาบรรจุ ในตำแหน่งงานที่มีอัตราว่างอยู่เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสร้างเชื่อมั่นและความสัมพันธ์ อันดีในระยะยาวกับพนักงาน ปัจจุบันมีองค์กรใหญ่เริ่มนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานอย่างเต็มที่ในการสรรหาบุคลากรออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มีรูปแบบของสื่อความสะดวก และความง่ายในการใช้งานโดยผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่ถูกนำมาใช้สมัครงานกันอย่างแพร่หลายในงานสรรหาปัจจุบัน เพื่อเสริมประสิทธิภาพของระบบการสรรหาออนไลน์ให้ดียิ่งขึ้น การสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้สมัครงานจะช่วยให้มุมมองของผู้สมัครงานที่มีต่อองค์กรนายจ้างในทุกจุดสัมผัสของกระบวนการสรรหาบุคลากรสร้างความประทับใจให้ผู้สมัครงาน และส่งผลที่ดีต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของนายจ้าง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้สมัครงาน

ประกอบด้วย 1) ช่องทางการสรรหาบุคลากร 2) ความรวดเร็ว 3) สมรรถนะของนักสรรหาบุคลากร[5]

ศวิตา ประไพรัตน์ ได้นำเสนอ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำโครงการก้าวสู่งานที่ดี คนมีคุณภาพไปปฏิบัติภายใต้ศูนย์บริการจัดหางานเพื่อคนไทย (Smart Job Center) จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวจึงนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ด้วยการเสนอยุทธศาสตร์เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาโครงการก้าว สู่งานที่ดี คนมีคุณภาพ ประกอบด้วย 2 โครงการ คือ โครงการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและแก้ไขปัญหาในโครงการ Smart Job Smart Worker และโครงการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและบริการข้อมูลระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดหางาน ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์มีผลเชิงบวก และปัจจัยด้านสมรรถนะของศูนย์มีผลเชิงลบ สำหรับปัจจัยด้านสมรรถนะของศูนย์ที่มีผลเชิงลบ อาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น บริบทที่แตกต่างกันของการนำนโยบายไปปฏิบัติตัวแปรที่เกี่ยวข้องจำนวนมากและแตกต่างกันออกไปตามชนิดของนโยบายนั้น ๆ นอกจากนี้สำหรับปัญหาและอุปสรรค พบปัญหาด้านสมรรถนะองค์กร และปัญหานอกเหนือปัจจัยที่ศึกษา คือ สภาพสังคมและเศรษฐกิจของแต่ละจังหวัดและการประชาสัมพันธ์[6]

2) ขอบเขตของการวิจัย

2.1) ด้านการสมัครงาน

ผู้รับสมัครงาน ได้แก่ เจ้าหน้าที่สำนักงานจัดหางาน เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ผู้สมัครงาน ได้แก่ บุคคลทั่วไปที่ต้องการสมัครงาน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

2.2) ด้านการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการทำงาน ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการคัดเลือก

2.3) ด้านเทคโนโลยี ได้แก่ ฐานข้อมูล MySQL ภาษาโปรแกรม PHP ระบบคลาวด์ การใช้บริการคลาวด์เพื่อจัดเก็บและประมวลผลข้อมูล และอื่น ๆ ที่เหมาะสม

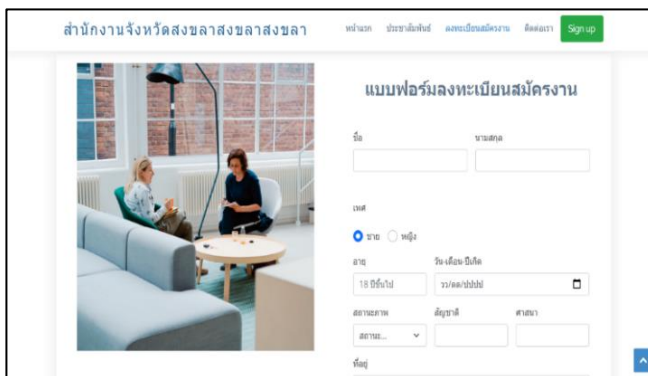
2.4) ด้านกระบวนการคัดเลือก ได้แก่ การวิเคราะห์งาน วิธีการสรรหาบุคลากร กระบวนการคัดเลือก เกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกบุคลากร

2.5) ด้านพื้นที่ศึกษา คือ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3) การใช้เครื่องมือวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5 รายละเอียดงานวิจัยและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

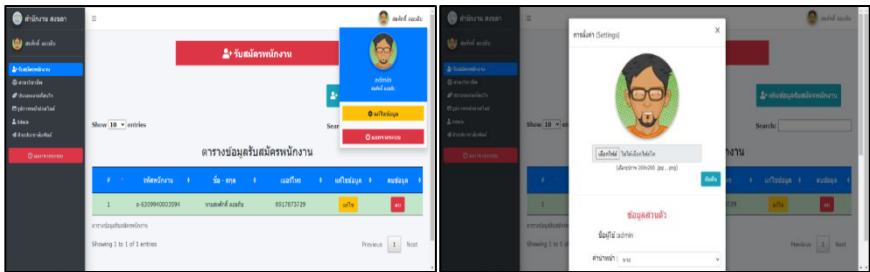
ผู้วิจัยได้จัดทำระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา แบบฟอร์มเพิ่มข้อมูลลงทะเบียนสมัครงาน ประกอบด้วย

ภาพที่ 2 เพิ่มข้อมูลลงทะเบียนสมัครงาน

หากผู้ใช้ป้อนข้อมูลที่ไม่พึงประสงค์ หรือเพิ่มอักขระพิเศษ ดังนั้นเว็บไซต์กรองข้อมูลอย่างถี่ถ้วน โดยใส่เครื่องหมาย/เมื่อเจอข้อมูลที่ไม่พึงประสงค์เพื่อป้องกันเจาะระบบ SQL injection ในความปลอดภัยของฐานข้อมูล

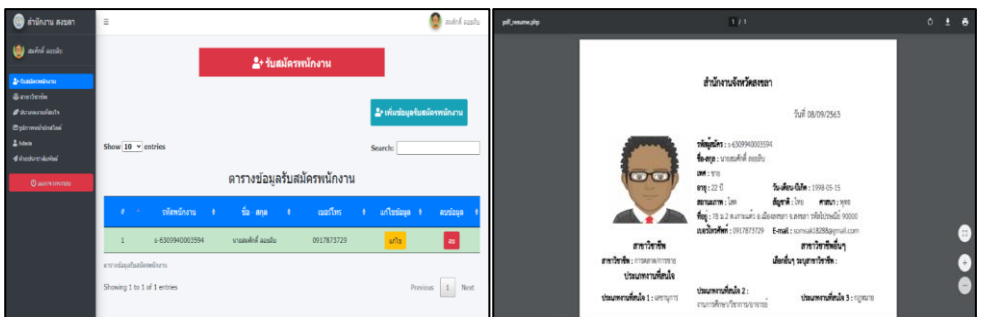
ระบบจัดการ ข้อมูลส่วนตัวผู้ดูแลระบบ (Admin)

ภาพที่ 3 หน้าจอแก้ไขข้อมูลส่วนตัวผู้ดูแล

ภาพที่ 4 หน้าจอการตั้งค่าโปรไฟล์

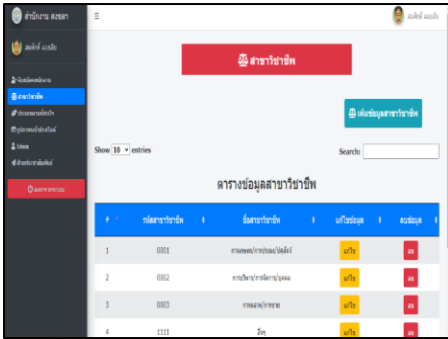
จากภาพที่ 3 และภาพที่ 4 แสดงข้อมูลส่วนตัวและเปลี่ยนรหัสผ่าน

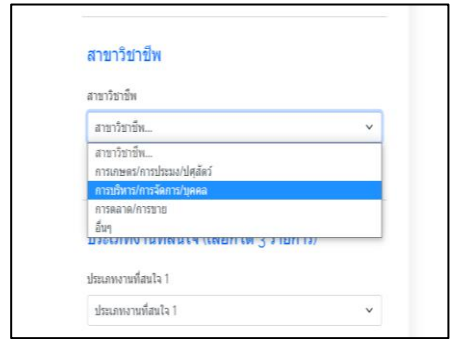
ภาพที่ 5 หน้าจอระบบจัดการ รับสมัครงาน

ภาพที่ 6 หน้าจอเข้าระบบข้อมูลส่วนตัวผู้สมัคร

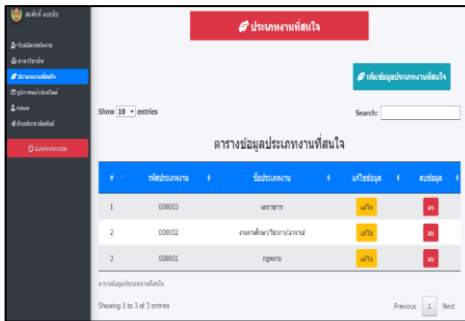
จากภาพที่ 5 และภาพที่ 6 ประกอบไปด้วย เพิ่มข้อมูล แสดงข้อมูล แก้ไขข้อมูล
สถานะ : รอดำเนินการ (แถวตาราง สีเหลือง) และ สถานะ : ผ่านการอนุมัติ (แถวตาราง
สีเขียว)

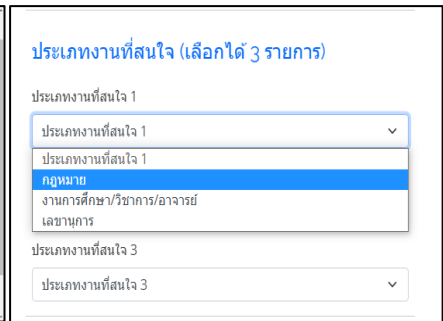
ภาพที่ 7 หน้าจอระบบจัดการ สาขาวิชาชีพ

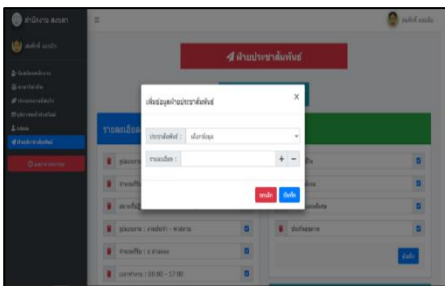
ภาพที่ 8 หน้าจอแสดงข้อมูล สาขาวิชาชีพ

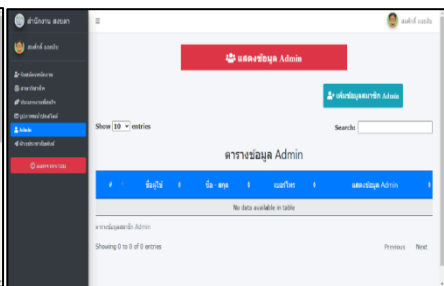
ภาพที่ 9 หน้าจอระบบจัดการ ประเภทงานที่สนใจ

ภาพที่ 10 หน้าจอแสดงข้อมูลเลือกประเภทงานที่สนใจ

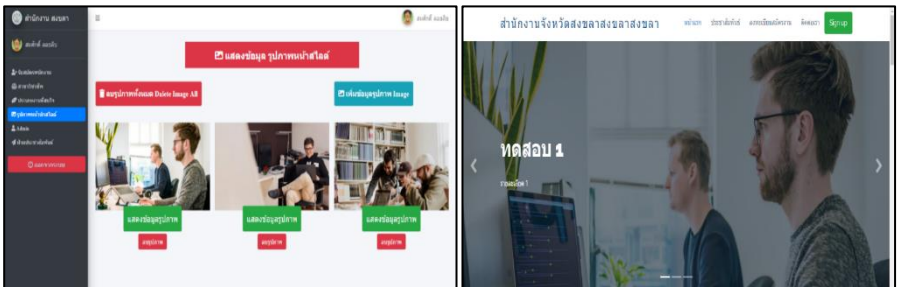

ภาพที่ 11 หน้าจอระบบจัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์

ภาพที่ 12 หน้าจอแสดงข้อมูลผู้ดูแลระบบ

จากภาพที่ 7 ถึง ภาพที่ 10 ประกอบไปด้วย เพิ่มข้อมูล ลบข้อมูลและแสดงข้อมูลจากภาพที่ 11 และภาพที่ 12 แสดงรายละเอียดงาน คุณสมบัติเพิ่มเติม สวัสดิการ ติดต่อ วิธีการรับ เพิ่มข้อมูล แก้ไขข้อมูล ลบข้อมูล แสดงข้อมูล ต้องการเพิ่มข้อมูลเลือก ประชาสัมพันธ์ก่อนที่จะใส่ข้อมูล สามารถเพิ่มรายละเอียดได้เรื่อย ๆ บันทึกในครั้งเดียว หากมีการแก้ไขข้อมูลต้องมีเครื่องหมายใส่ครบทุกช่อง เนื่องจากเป็นการแก้ไขข้อมูลทั้งหมด โดยเรียงตามลำดับ id ของข้อมูลระบบจัดการฐานข้อมูลสำหรับผู้ใช้

ภาพที่ 13 หน้าจอระบบจัดการแสดงข้อมูล ภาพที่ 14 หน้าจอระบบจัดการฐานข้อมูลผู้ใช้ จากภาพที่ 13 และภาพที่ 14 แสดงการเพิ่มข้อมูลรูปภาพ หัวข้อ รายละเอียดรูปภาพ แสดงข้อมูลรูปภาพ แก้ไขข้อมูลรูปภาพ ลบข้อมูลรูปภาพ และลบข้อมูลรูปภาพทั้งหมด

ภาพที่ 15 หน้าจอแสดงข้อมูลการประชาสัมพันธ์ของระบบทั้งหมด

การวิจัยได้ดำเนินการตามวงจรพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle: SDLC) มีดังนี้

1) การค้นหาปัญหา (Problem Recognition) ระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ซึ่งจากปัญหา พบว่า การรับสมัครงานออนไลน์ของสำนักงานจัดหางาน จังหวัดสงขลา ผ่านระบบ Smart Job Center มีการแข่งขันกันสูงเนื่องจากระบบเปิดรับสมัครทั่วประเทศหรือทั่วโลกเพราะเป็นการสมัครงานแบบออนไลน์ ไม่ได้จำกัดพื้นที่ ดังนั้น โอกาสการได้งานขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและประสบการณ์ของผู้สมัครงาน หรือผู้สมัครต้องการเลือกจังหวัดที่ทำงานเพื่อดูแลครอบครัวก็ทำได้ยาก เนื่องจากในระบบมีแข่งขันการสมัครงานสูง และระบบไม่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานได้ทันทั่วทั้งที่ ผู้หางานและองค์กรต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้

2) การศึกษาความเหมาะสม (Feasibility Study) โดยศึกษาความเหมาะสมของงานและผู้ที่สมัครงานรวมทั้งศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับเครื่องมือที่หรือเทคโนโลยีที่รองรับการวิเคราะห์ผลของระบบ

3) การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลปัญหาความต้องการที่มีเพื่อนำไปออกแบบระบบ ศึกษาจากผู้ใช่โดยการวิเคราะห์การทำงานของระบบเดิม และความต้องการที่มีจากระบบใหม่ จากนั้นนำผลการศึกษาและวิเคราะห์มาเขียนเป็นแผนภาพผังงานระบบ (System Flowchart) และทิตสทางการไหลของข้อมูล (Data Flow Diagram)

4) การออกแบบ (Design) โดยกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะอุปกรณ์ที่ใช้ เทคโนโลยีที่ใช้ ชนิดฐานข้อมูลการออกแบบ เครือข่ายที่เหมาะสม ลักษณะของการนำข้อมูลเข้า ลักษณะรูปแบบรายงานที่เกิดและผลลัพธ์ที่ได้

5) การพัฒนาและทดสอบ (Development & Test) ทำการทดสอบหาข้อผิดพลาด (Testing) เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง หากพบว่าข้อผิดพลาดเกิดขึ้นจากการทำงานของระบบต้องปรับแก้ไขให้เรียบร้อยพร้อมใช้งานก่อนนำไปติดตั้งใช้งานจริง

6) การติดตั้ง (Implementation) หลังจากพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ทำการแก้ไขและปรับปรุงและเริ่มใช้งานจริง

7) การซ่อมบำรุงระบบ (System Maintenance) จะต้องมีการติดตามประเมินผลระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาข้อมูลที่ได้จากเอกสาร ได้แก่ หนังสือ วารสาร บทความ ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของการใช้ระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบในระดับใดระดับหนึ่ง การให้คะแนนถือเกณฑ์ดังนี้

ดีมาก	ให้ค่า	5
ดี	ให้ค่า	4
ปานกลาง	ให้ค่า	3
พอใช้	ให้ค่า	2
ควรปรับปรุง	ให้ค่า	1

การวิเคราะห์ข้อมูลประเมินความพึงพอใจของผู้ทดสอบใช้งานระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 – 5.00 หมายความว่า ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 – 4.50 หมายความว่า ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 – 3.50 หมายความว่า ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 – 2.50 หมายความว่า ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.01 – 1.50 หมายความว่า ระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่าง มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	61	61
หญิง	39	39
รวมทั้งสิ้น	100	100

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญา	2	2
ปริญญาตรี	75	75
ปริญญาโท	23	23
ปริญญาเอก	-	-
รวมทั้งสิ้น	100	100

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ 2-3 ปี	20	20
ประสบการณ์ 4-5 ปี	37	37
ประสบการณ์มากกว่า 5 ปี	43	43
รวมทั้งสิ้น	100	100

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพปัจจุบัน

อาชีพปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	25	25
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	23
พนักงานบริษัท	21	21
ธุรกิจส่วนตัว	10	10
ค้าขาย	9	9
รับจ้าง/ลูกจ้าง	12	12
รวมทั้งสิ้น	100	100

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา จำแนกตามภูมิภาค

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
-----	-------	--------

ภาคใต้	100	100
รวมทั้งสิ้น	100	100

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำแนกตามสิทธิ์ที่เข้าใช้งานของผู้ตอบแบบสอบถาม

สิทธิ์ที่เข้าใช้งานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ส่วนที่ 1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบ	72	72
Admin ระดับสถาบัน	13	13
Admin ระดับคณะ	19	19
Assessor (คณะกรรมการ)	16	16
Head of Assessor (ผู้บริหาร)	9	9
Editor (ผู้กรอกข้อมูล)	15	15
ส่วนที่ 2 ผู้สนใจ/ผู้ใช้ระบบสมัครงาน	28	28
รวมทั้งสิ้น	100	100

จากข้อมูลผู้ทดสอบระบบส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 61 คน รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 39 คน ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 75 คน รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 23 คน มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี จำนวน 43 คน รองลงมาประสบการณ์ 4-5 ปี จำนวน 37 คน และประสบการณ์ 2-3 ปี จำนวน 20 คน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

และพนักงานบริษัท จำนวน 69 คน มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวและค้าขาย จำนวน 19 คน รับจ้าง/ลูกจ้าง จำนวน 12 คน อาศัยอยู่ในภาคใต้ จำนวน 100 คน ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าใช้งานที่เกี่ยวข้องกับระบบ ซึ่งจำแนกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ดังนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบ จำนวน 72 คน และผู้สนใจ/ ผู้ใช้ระบบสมัครงาน จำนวน 28 คน รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 100 คน

ผู้วิจัยได้นำระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบใช้งานระบบ ผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รวมทั้งสิ้นจำนวน 100 คน โดยให้ตอบแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจการทดสอบใช้งานระบบ จากนั้นนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐานเทียบกับเกณฑ์และสรุปผล ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจต่อการใช้งานพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ ความ คิดเห็น
1. ความเร็วในการแสดงผล ตัวอักษรและข้อมูลต่าง ๆ	4.78	0.48	มากที่สุด
2. การให้บริการข้อมูลและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องระดับสถาบัน การศึกษาได้	4.78	0.48	มากที่สุด

3. ขนาดตัวอักษรและรูปแบบตัวอักษร อ่านได้ง่ายและสวยงาม	4.77	0.48	มากที่สุด
4. มีช่องทางในการติดต่อ/สอบถามปัญหา อย่างเพียงพอ	4.77	0.48	มากที่สุด
5. การให้บริการข้อมูลและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับสำนักงานจัดหางาน สังกัด กรม แรงงานจังหวัดได้	4.76	0.47	มากที่สุด
6. ความถูกต้องของการประมวลผลและ รายงานต่าง ๆ	4.72	0.55	มากที่สุด
7. ความรวดเร็วในการตอบสนองของระบบ	4.70	0.46	มากที่สุด
8. ความสวยงาม ความทันสมัย และ น่าสนใจของหน้าระบบ	4.70	0.54	มากที่สุด
9. ความรวดเร็วในการให้บริการและแก้ไข ปัญหา	4.70	0.54	มากที่สุด
10. ความเหมาะสมของเมนูการใช้งาน	4.69	0.48	มากที่สุด
11. ระบบฐานข้อมูลฯ อำนวยความสะดวก ในการจัดทำรายงานผลการดำเนินการ ด้านต่าง ๆ ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ ต่าง ๆ ได้	4.67	0.51	มากที่สุด
12. ความเหมาะสมของขั้นตอนการบันทึก ผลต่าง ๆ	4.66	0.51	มากที่สุด
13. การจัดวางรูปแบบในเว็บไซต์ง่ายต่อการ อ่านและการใช้งาน	4.66	0.59	มากที่สุด
14. เอกสาร/คู่มือประกอบการใช้งานมีความ ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.66	0.59	มากที่สุด

15. ภาษาที่ใช้ในระบบฐานข้อมูลเป็นทางการ ตรงประเด็นและสื่อความหมายชัดเจน	4.65	0.5	มากที่สุด
16. ระบบฐานข้อมูลช่วยลดปริมาณการใช้ กระดาษ	4.64	0.52	มากที่สุด
17. การจัดการรักษาความปลอดภัย และ กำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลของ ผู้ใช้งาน	4.60	0.53	มากที่สุด
18. ผู้บริหารสามารถใช้ประโยชน์จากระบบ ฐานข้อมูล ในการกำกับการดำเนินงานต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก	4.60	0.63	มากที่สุด
19. การเผยแพร่ข้อมูลผลการประเมินในเชิง สถิติที่ได้จากระบบ	4.60	0.55	มากที่สุด
20. ความเหมาะสมของขั้นตอนการบันทึกข้อมูล พื้นฐาน (Common data set)	4.58	0.57	มากที่สุด
21. ความง่าย (User Friendly) ของการใช้ งานของระบบ	4.57	0.59	มากที่สุด
22. ระบบฐานข้อมูลช่วยทำให้การทำงาน รวดเร็วขึ้น	4.57	0.6	มากที่สุด
23. การเชื่อมต่อของระบบฐานข้อมูลฯ มี ประสิทธิภาพต่อการใช้งาน (การใช้งานระบบ ช่วยลดหรือไม่ การบันทึกข้อมูลการส่ง ข้อมูล)	4.50	0.59	มากที่สุด
โดยรวม	4.67	0.53	มากที่สุด

การอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาข้อมูล ระบบและการประเมินความพึงพอใจการใช้ระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจอาศัยอยู่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รวมทั้งสิ้น จำนวน 100 คน ผลการศึกษาระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเร็วในการแสดงผล ตัวอักษรและข้อมูลต่าง ๆ การให้บริการข้อมูลและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ขนาดตัวอักษร อ่านง่ายและสวยงาม ตลอดจนมีช่องทางในการติดต่อสอบถามปัญหาอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นันทสินี คงแจ้ง (2566) บัณฑิตในการตัดสินใจเลือกใช้อุปพลิเคชันสมัครงาน พบว่า บัณฑิตในการตัดสินใจเลือกใช้อุปพลิเคชันสมัครงานโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับการให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57

ข้อเสนอแนะ

1) จากการวิจัยระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ทำให้ทราบถึง ผลของการทำให้ลดการแข่งขันสูงเนื่องจากระบบเปิดรับสมัครจำกัดพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

2) จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครบางราย ให้เหตุผลว่าต้องการได้งานที่อยู่ในภูมิลำเนาของตนเอง เพื่อดูแลครอบครัวได้ง่ายขึ้น ระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อ

สนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จึงสามารถตอบโจทย์ได้

3) จากสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานอยู่ตลอดเวลา ระบบจัดการฐานข้อมูล เพื่อสนับสนุนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในการคัดเลือกบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (Digital) กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ระบบนี้เป็นระบบแค้ใช้ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ข่าวสารการเปลี่ยนแปลงจะทำให้รวดเร็วและค่อนข้างคล่องตัว

References

- Department of Employment. (2024). *Thai has a job* [Online]. Retrieved March 14, 2024, from <https://xn--72c5abh2bf8icw0m9d.doe.go.th>
- Khongmaneechatchawan, T. (2016). Development of tax mapping information system. *Kasem Bundit Journal*, 17(1), 164-177.
- Khongchaeng, N. (2023). Factors influencing the decision to use job application applications. *Journal of Industrial Business Administration*, 5(1), 15-29.
- Sangthap, W., Wongseetha, W., & Phayngern, P. (2023). Job applicant résumé classification system using machine learning. *Journal of Technology Management, Mahasarakham Rajabhat University*, 10(2), 32-46.

Phoempian, T. (2021). Creating a positive candidate experience:
Recruitment trends that HR executives need to know.
Panyapiwat Journal, 13(1), 267-278.

Prapairat, S. (2021). Factors affecting the success of implementing
the "Towards Good Jobs and Quality People" project
under the Smart Job Center. (Master's thesis, National
Institute of Development Administration, Bangkok,
Thailand).

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON SI THAMMARAT
RAJABHAT UNIVERSITY

แบบฟอร์มขอส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลง

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งบทความตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

ข้าพเจ้า (ผู้ส่งบทความ) ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง ☐ อาจารย์ ☐ นักศึกษา

หลักสูตร..... สาขา.....

มหาวิทยาลัย

ชื่อเรื่องบทความ (ภาษาไทย)

ชื่อเรื่องบทความ (ภาษาอังกฤษ)

.....
..... ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่..... หมู่ที่.....
ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
..... โทรศัพท์..... E-
mail.....

มีความประสงค์ขอส่ง

☐ บทความวิจัย

☐ บทความวิชาการ

เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งบทความดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่ายังไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ในระหว่างการรอตีพิมพ์ หากข้าพเจ้าขอเพิกถอนบทความ ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายใดๆ อันอาจเกิดขึ้น

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ดำเนินการจัดพิมพ์ ตามรูปแบบการเขียนบทความวิจัยที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำหนดไว้ทุกประการและได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้จัดส่งเนื้อหาบทความ จำนวน 1 ฉบับ ให้แก่กองบรรณาธิการวารสาร เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ลงนาม.....ผู้ส่งบทความ
(.....)

**หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช**

บทความวิจัย	บทความวิชาการ
➤ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➤ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
➤ ชื่อผู้วิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➤ ชื่อผู้วิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
➤ สถานที่ทำงานของผู้วิจัย	➤ สถานที่ทำงานของผู้วิจัย
บทคัดย่อ) Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยให้ขึ้นต้นด้วยบทคัดย่อ ที่เป็นภาษาไทยและท้ายบทคัดย่อให้กำหนดคำสำคัญ)Keyword)	บทคัดย่อ) Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยให้ขึ้นต้นด้วยบทคัดย่อ ที่เป็นภาษาไทยและท้ายบทคัดย่อให้กำหนดคำสำคัญ)Keyword)
เนื้อหา จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ เป็นการเขียนบทความที่ใช้งานวิจัยที่ศึกษาเป็นฐานในการเขียนในเนื้อหาจะประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) บทนำ 2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3) ระเบียบวิธีการวิจัย 4) สรุปผลการวิจัย 5) การอภิปรายผล	เนื้อหา จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ เนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) บทนำ 2) เนื้อหา 3) บทสรุป

6) ข้อเสนอแนะ 7) กิตติกรรมประกาศ ถ้ามี	
References เอกสารอ้างอิง จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ หากเป็นการอ้างอิงภาษาไทยให้ทำการแปลเป็นภาษาอังกฤษ และเขียนตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด	References เอกสารอ้างอิง จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ หากเป็นการอ้างอิงภาษาไทยให้ทำการแปลเป็นภาษาอังกฤษ และเขียนตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นวารสารเพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความทางวิชาการ ทางการศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประยุกต์ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก

1. ประเภทของผลงานที่จะพิมพ์

บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ความยาวไม่เกิน 10 หน้ากระดาษA4 แนวตั้ง มีการตั้งค่า (ตาราง และอ้างอิงด้วย ,รวมภาพถ่าย) หน้ากระดาษและระยะขอบ ด้านบน3.5cm ด้านล่าง 2.5 cm. ด้านขวา 2.5 cm. ด้านซ้าย 2.5 cm. และมีการจัดรูปแบบ 1 คอลัมน์ เนื้อหาใช้ตัวพิมพ์ TH SarabunPSK ขนาดตามที่กำหนดในแต่ละหัวข้อ และต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารหรือหนังสือใดมาก่อน

2. รูปแบบของการเขียนผลงาน

เพื่อความเป็นมาตรฐานของวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ข้อเขียนที่เป็นบทความที่จะลง

พิมพ์ในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ ควรมีลักษณะเรียบเรียงตามลำดับดังนี้

3. การอ้างอิงในเนื้อหาและรายการอ้างอิงท้ายบทความ

ใช้วิธีการอ้างอิงตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด แต่ละรายการที่มีการอ้างอิงในเนื้อหา จะต้องมียารายการอ้างอิงที่สมบูรณ์ปรากฏอยู่ในรายการหรืออ้างอิงท้ายบทความ

ทุกบทความไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ รายการอ้างอิงทุกรายการทั้งในเนื้อหา และท้ายบทความ ต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ หากเอกสารที่ใช้อ้างอิงเป็นภาษาไทย ต้องแปลหรือทับศัพท์แบบถอดอักษร (Transliterate) และให้ระบุท้ายรายการว่า (in Thai)

รูปแบบการลงรายการผู้แต่งอ้างอิงในเนื้อหา

ผู้แต่งคนไทย : นามสกุลผู้แต่ง เช่น Manlae

ผู้แต่งชาวต่างประเทศ : นามสกุลผู้แต่ง เช่น Skinner

ผู้แต่ง 2 คน : นามสกุลผู้แต่ง & นามสกุลผู้แต่ง เช่น Magee

& Kramer ((2006

ผู้แต่ง 3-7 คน : นามสกุลผู้แต่งนามสกุลผู้แต่ง ,,... & นามสกุลผู้แต่ง เช่น Ardestani, Ferracchiati, Gopikrishna, Redkar, Sivakumar & Titus ((2002

ผู้แต่งมากกว่า 7 คนขึ้นไป : นามสกุลผู้แต่งคนแรก ตามด้วย et al. เช่น Mercer et al. ผู้แต่งที่เป็นสถาบัน เช่น Ministry of Education

3.1 การอ้างอิงในเนื้อหา ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี โดยระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือ แนวคิด

บางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยพิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค) ,) รูปแบบการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. (ผู้แต่ง, ปีพิมพ์, เลขหน้า ไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง (เช่น)Lertkhai, & Nilakan, 2019, p. 15) กรณีที่ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์ไว้ในวงเล็บเดียวกัน)Manlae, 2020)

2. ผู้แต่ง ปีพิมพ์, เลขหน้ากรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งใน (เนื้อหาแล้ว ไม่ต้องระบุไว้ในวงเล็บท้ายข้อความที่อ้างอิง เช่นManlae (2020, p. 14) studied.....ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์โดยลงปีพิมพ์ไว้ในวงเล็บ Lertkhai).2019)

3. การอ้างอิงสารมากกว่าหนึ่งเรื่องที่ผู้แต่งต่างกัน เรียงลำดับตามอักษรชื่อผู้แต่งคั่นด้วยเครื่องหมาย อัฒภาค); เช่น Several studies (Miller, 1999; Shafranske & Mahoney, 1998)

4. ในการอ้างอิงสารแทรกในเนื้อหา) โดยที่ไม่ใช่เอกสารต้นฉบับ(ให้ระบุชื่อเอกสารต้นฉบับและคำว่า “as cited in” ตามด้วยชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิและปีพิมพ์ สำหรับการลงรายการอ้างอิงท้ายเล่ม ลงชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิเท่านั้น เช่น Bass. (1985, as cited in Vigoa-Gadot, 2009)

5. การอ้างการสื่อสารระหว่างบุคคลอาจเป็นจดหมายโต้ตอบส่วนบุคคล บันทึกร อีเมล กลุ่มสนทนาหรือ กระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ การสัมภาษณ์หรือสนทนาทางโทรศัพท์ โดยระบุชื่อผู้ที่ทำการสื่อสาร ประเภทของการสื่อสาร และเดือน วันที่, ปี ค .ศ.เช่น Lutes. (personal communication, April 18, 2020) Manlae.) Interview, June 26, 2020)

6. การอ้างอิงเอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ให้ใส่ชื่อเอกสารหรือชื่อเรื่องแทนชื่อผู้เขียน ถ้าเป็นชื่อบทความ ชื่อบทที่หรือชื่อ

เว็บไซต์ใส่เครื่องหมายอัฒประกาศคู่ (“ ”)เช่น On free care (“Study Finds ,”2019) หรือ The book college Bound Seniors) 2020

3.2 รายการอ้างอิงท้ายบทความ ให้รวบรวมเอกสารทั้งหมดที่ใช้อ้างอิงไว้ท้ายบทความ จัดเรียงตามลำดับตัวอักษรชื่อผู้แต่ง ใช้รูปแบบการลงรายการตามระบบ APA ฉบับล่าสุด ตัวอย่างการเขียน

หนังสือทั่วไป	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง.\.(ปีที่พิมพ์) \ ชื่อเรื่อง\ ครั้งที่พิมพ์) (เป็นต้นไป 2 พิมพ์ครั้งที่\ สถานที่พิมพ์:สำนักพิมพ์.
ผู้แต่ง คน 1	Harris, M. B. (.(1995 <i>Basic statistics for behavioral science research.</i> Boston: Allyn and Bacon. Suttirat, C. (2010). <i>New Learning Management.</i> Nonthaburi: Sahamit Printing Leasing. (in Thai)
ผู้แต่ง คน 2	Magee, J., & Kramer, J. (.(2006 <i>Concurrency state models & Java programs.</i> West Sussex, UK: John Wiley.
ผู้แต่ง คน 7-3	Ardestani, K., Ferracchiati, F. C., Gopikrishna, S., Redkar, T., Sivakumar, S., & Titus, T. (.(2002 <i>Visual basic .NET threading</i>

	<i>handbook</i> . Birmingham. UK: Wrox Press.
ผู้แต่งมากกว่า 7 คน ขึ้นไป	Mercer, D. W., Kent, A., Nowicki, S. D., Mercer, D., Squier, D., Choi, W., ...Morgan, C. (.(2004 <i>Beginning PHP</i> .5Indianapolis, IN: Wiley.
ผู้แต่งเป็นสถาบัน	Office of the National Culture Commission.)1990 .(<i>Essays on Cultural Thailand</i> . Bangkok: Office of the National Culture Commission. (in Thai)
ไม่ปรากฏ นามผู้แต่ง	<i>The new international Webster's comprehensive dictionary of the English language</i> . (1998). Naples, Florida: Trident Press International.
ไม่ปรากฏเมืองที่ พิมพ์/สำนักพิมพ์	ให้ใส่ n.p.
หรือไม่ปรากฏ ปีที่ พิมพ์	ให้ใส่ n.d.
หนังสือแปล	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง .\ \ .(ปีที่พิมพ์)\ \ ชื่อเรื่อง \ \ ครั้งที่) (.พิมพ์\ \ ,ชื่อผู้แปล) \ ผู้แปล.(สถานที่พิมพ์ : \ สำนักพิมพ์ต้นฉบับ) . .ศ.พิมพ์ปี คXXX(ถ้ามี)

	Stanislavski, K. (2008) <i>My life in art</i> (J. Benedetti, Trans.). London: Routledge.
บทความในหนังสือ	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\\ .(ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อบทความ . \\ ใน \\ ชื่อหนังสือ \\ .(ครั้งที่พิมพ์)\\ .น) \ เลขหน้าบทความจากหน้าใดถึง หน้าใด.(\\สถานที่พิมพ์ :\\ สำนักพิมพ์ .
	Holland, J .L) .1973 .(Making vocational choice .in <i>A Theory of Career</i> .)pp. 12-18 .(New Jersey : Prentice-Hall .
วารสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\\ .(ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อ บทความ .\\ ชื่อวารสาร, \\ ปีที่(ฉบับที่ ถ้ามี), \\ เลขหน้า.
	Manlae, W. (2019). Identity Students of in Information Management Program at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. <i>Journal of Information Science</i> , 36(4), 39-58. (in Thai)
วารสารที่ได้รับการ ตอบรับการตีพิมพ์ และอยู่ในระหว่างรอ	Zuckerman, M., and Kieffer, S. C. (in press). Race differences in face- ism: Does facial prominence imply

ตีพิมพ์ให้ใช้คำว่า “in press” หรือ “อยู่ระหว่างการตีพิมพ์” แทนที่ปีพิมพ์	dominance? <i>Journal of Personality and Social Psychology</i> .
สารานุกรม	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\\ .(ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อบทความ .\\ ชื่อสารานุกรม. \\ เล่มที่, \\ น.\\ เลขหน้า.
	Bennett, J .M) .1989 .(Speed reading . <i>The World Book Encyclopedia</i> .18, p .774.
นิตยสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\\ .(เดือนที่พิมพ์ ,ปี)\\ ชื่อบทความ .\\ ชื่อนิตยสาร, \\ ปีที่ (ฉบับที่) , \\ น.\\ เลขหน้า.
	Henricus, J. (2011, June). Peace time boom. <i>Business Traveller</i> , pp. 56-60.
หนังสือพิมพ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\\ .(วันเดือนปีที่พิมพ์ ,ปี)\\ ชื่อบทความ .\\ ชื่อหนังสือพิมพ์, \\ ปีที่(ฉบับที่), \\ น.\\ เลขหน้า.

	Chuenprasaeng, P) .2010, 11 February .(Touch phone and MP3 player in one . <i>The Nation</i> , 20)1513(, p .7A.
วิทยานิพนธ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ .\\ .(ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อ วิทยานิพนธ์ .\\ .(ชื่อปริญญา) \ ชื่อมหาวิทยาลัย ,\ชื่อคณะ,\ชื่อสาขาวิชาหรือภาควิชา.
	Jindasu, N. (2007). <i>Public spirit of the students: BanPongThakam School Sung Men DistrictPhrae Province</i> . (Master of Education Thesis). Naresuan University, Faculty of Education, Program in Educational Administration. (In Thai)
การสัมภาษณ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ .\\ .(ปีที่สัมภาษณ์)\\ ตำแหน่ง ผู้ให้สัมภาษณ์ .(ถ้ามี)\\ สัมภาษณ์, \ วัน \ เดือน \ ปี.
	Oupadissakoon, S) .1993 .(Dean of the Graduate School, Kasetsart University. <i>Interview</i> , 8 July 1993) .in Thai)
รายงานการวิจัย	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน .\\ .(ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อรายงานการวิจัย .(รายงานการวิจัย)\\สถานที่

	พิมพ์ :\สำนักพิมพ์.
	Jirapanthong, W. (.(2010 <i>Development of selection model to support higher education (undergraduate programs) using data mining technique</i> (Research report). Bangkok: Dhurakij Pundit University.) in Thai)
เอกสารรายงานการประชุม	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ .\ (ปีที่พิมพ์)\ ชื่อ บทความ .\ใน \ ชื่อเอกสาร \ ชื่อรายงานการ ประชุมสัมมนา,\.น) \ เลขหน้าที่ปรากฏ .(\ สถานที่พิมพ์ :\ สำนักพิมพ์.
	Lichstein, K .L., Johnson, R .S., Womack, T .D., Dean, J .E., and Childers, C .K) .2018) Relaxation therapy for poly-pharmacy use in elderly insomniacs and noninsomniacs .In T .L . <i>Rosenthal Reducing medication in geriatric populations . Symposium conducted at the meeting of the First International Congress of</i>

	Behavioral Medicine,) p. 145). Uppsala, Sweden: n.p.
เว็บไซต์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน .\\ (ปีที่พิมพ์)\\ ชื่อเรื่อง .\\ สืบค้น \\ ปี, เดือน วันจาก , \ URL ของเว็บไซต์ที่เข้าถึง
	National Library of Thailand. (2018). <i>NLT smart library</i> . Retrieved 2020, January 2, from https://www.nlt.go.th/th/ . (in Thai)
ยูทูป	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. \\ (ปี, เดือน วันที่เผยแพร่). \\ ชื่อเรื่อง. [ประเภทของข้อมูล]. \\ สืบค้นจาก \ URL ของเว็บไซต์ที่เข้าถึง
	Apsolon, M. (2019, September 9). <i>Real ghost girl caught on Video Tape 14</i> [Video file]. Retrieved from http://www.youtube.com/watch?v=6nyGCbxD848
สื่อโสตทัศนและสื่ออื่น ๆ	
รูปแบบ	ชื่อผู้จัดทำ (หน้าที่). \\ (ปีที่ผลิต). \ ชื่อเรื่อง. \ [ระบุ ลักษณะของสื่อ]. \\ สถานที่ผลิต: \ หน่วยงานที่เผยแพร่.
	Chason, K. W. and Sallustio, S. (2002). <i>Hospital preparedness for bioterrorism</i> [video]. Secaucus NJ: Network for Continuing Medical Education.

4. การส่งต้นฉบับของบทความ ในรูปแบบ file Microsoft Word และ .Pdf ที่ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Kanokwan_jea@nstru.ac.th หรือผ่าน QR Code เท่านั้น

QR cord ส่งบทความวิจัย

5. สิทธิของกองบรรณาธิการ

ในกรณีที่บรรณาธิการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็น ผู้ตรวจบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการมีความเห็นว่าควรแก้ไขความบกพร่องทางกองบรรณาธิการ จะส่งต้นฉบับให้ผู้เขียนพิจารณา จัดการแก้ไขให้เหมาะสมก่อนที่จะลงพิมพ์ ทั้งนี้กองบรรณาธิการจะยึดถือความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเกณฑ์

รูปแบบการเขียนบทความวิจัย

[ชื่อบทความ ภาษาไทย]

[ชื่อบทความ ภาษาอังกฤษ]

ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์¹ ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม² และชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม³ [ภาษาไทย]

ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์¹ ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม² และชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม³

[ภาษาอังกฤษ]

¹หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

²หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

³หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

[ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ]

บทคัดย่อ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

คำสำคัญ : [พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

Abstract

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

Keywords : [พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

บทนำ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

ระเบียบวิธีการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

สรุปผลการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

การอภิปรายผล

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

ข้อเสนอแนะ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

References

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]